

သို့

BURMESE CLASSIC

အချစ်ဖြင့်...

စာမူနှင့် ပြုစုသူ အမှတ် - ၅၀၀၇၇၆၀၅၀၆
 မျက်နှာစာနှင့် ပြုစုသူ အမှတ် - ၅၀၀၁၀၂၇၆၀၅၀၆
 ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ပထမဆင့်ဖြင့်
 အုပ်စု - ၅၀၀

စာနိဂုံး - ၁၅၀ ကျပ်

အပုဒ်ရိုင်း - ဘိဘိထွန်း

ပုံနှိပ်သူ - နိုင်မြင့်ဆန်း (၂၅ - ၀၄၅၀၂)

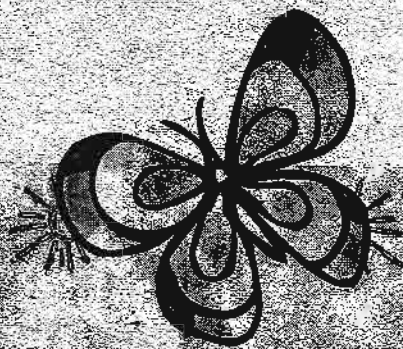
နိုင်ငံရေးအုပ်စု
 ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်မြသိတာ (မိုးမိုးစာပေ)

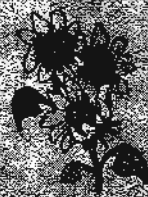
(၂၅ - ၀၃၀၅၃)
 အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့။

သို့

အချစ်ဖြင့်

စိုးစိုး-စာပေ

လူသားအားလုံး ထာဝရအိမ်စက်ရာနေရာ။
 ထိုနေရာလေးတွင် နေရာမောလှပဖြင့် ငယ်ရွယ်နုပျိုရာအောင်
 မိန်းကလေးငယ်တစ်ယောက်။ သူမသည် ပုဂံဆွေးသောကများကို
 ကြီးစွာခံစားနေရကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပေသည်။ သူမရစ်နေ
 သော သူမ၏ရှေ့တည့်တည့်မှ အုတ်စုသည် အဖြူရောင်သစ်လွင်
 ထောက်ပနေသည်။ တခြားတခြားသော ဝူများထက် အရောင်သစ်
 လွင်နေခြင်းက သေဆုံးသူသည် သိပ်မကြာသောရက်ပိုင်းမျှသာ
 ရှိကြောင်း ပြသနေပုံပင်။
 အနက်ရောင်အပေါ်အောက် ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းက

www.burmeseclassic.com

လေးယယ်၏ လက်ထဲတွင် ကြွက်သွေးရောင်နှင်းဆီပန်းစည်းလေးကို
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထား၏။

ပန်းထက်သာသာရှိသော ဆံပင်များအား ခေါင်းစည်းကြိုး
အနက်ရောင်တစ်ခုဖြင့် စုစည်းချည်နှောင်ထား၏။ ဝင်းပချောမွတ်
ပြီး ပြုလုပ်နေသော သူမ၏မျက်နှာပေးတွင် ပစ်ချည်ကြေကွဲခြင်း
ကို နှစ်နှစ်နှင့် ခွဲစားနေပြုရာပေးသည်။ မျက်စိနှင့်မျက်နှာတို့
က သူမ၏ပါးဖြူရောင်ကို ဖာလိမ့်လိမ့်စားဆင်းကျလျက် သူမ၏
ခေါက်တင်တံလေး မကြေကွဲချေရာ အနက်ခင်းတစ်ခုအတွက် မကြေကွဲ
ပစ်ချည်စရာ ဖြစ်လာရန်ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

မိသားစုအား ဖေဖေ နှင့် ဖေဖေရယ် သမီးကို တစ်ယောက်တည်း
ထားရန်ခွင့်ပြုလာမည် ဟု ဆိုလိုက်သော လက်ရှိခေတ်မှာ

သူမ၏နှုတ်မှ ခပ်တိုးတိုးလေး ချော့တံသံလေးသည်
လူမကြိုက်ဆီတံလွန်းသော ဤချော့လေးတွင် ပိုတင်ထပ်သံများ

ဖြင့် ညှစ်သွားခဲ့ကြသလိုပင်။

သူမသည် ပန်းစည်းလေးအား ဖုတ်ဝူ၏အို့ တင်လိုက်
ပြီးနောက် အုတ်ဝူရှေတွင် သူ့ထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ပစ်ချည်
ကြေကွဲမှုကို ကြိုးစားပေးသည်။

“ဖေဖေ... ဖေဖေရယ် သမီးတစ်ယောက်တည်း မနေ
တတ်ဘူး၊ ဖေဖေ သမီးခေါ်ချေတယ်လေ၊ သမီးကို ပြန်မထူးတော့
ဘူးလေ၊ ဖေဖေရယ်”

တကွတ်တကွတ်နှင့် သူမ၏နှုတ်မှ ဆိုချက် မကြေကွဲ
ပစ်ချည်နေရာသော သူမ၏အမြစ်တံ ဖြစ်ရသူအတွက် မကြေကွဲခမ်း
ရည်စရာ ဖြစ်တွင်ရယ်ပါ။

သူမသည်လည်း ခံစားရလွန်း၍ ဝင်ပန်းနှစ်ဖယ်နေရာ
ပိုင်။

သူမလေး ပြုကြံရအောင်လေအကွား ခင်းလေး ပစ်ပန်း

လွန်းနေပြီ”

သူမ၏ ပခုံးထက်သို့ ခပ်ဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်လာပြီး အဖေမ
လာသော သူသည် နေဆက်ပိုင်ရယ်ပါ။

သူမက ထိုသူအား ဥပေက္ခာပြုလျက် ဂူရှေ့တွင် ဆက်
လက်ထိုင်နေခဲ့လိုက်၏။

“ဆူးလေး ... ပြန်ကြရအောင်ပါကွာ”

နေဆက်ပိုင်က ထပ်မံ၍ ပြောလာပြန်သည်။ သူမသည်
ဆက်လက်၍ ထိုင်မနေသင့်တော့မှန်း နားလည်လာတော့သည်။

“ဖေဖေ ... သမီးပြန်တော့မယ်၊ အန်ကယ်လေးက
အတင်းခေါ်နေပြီ ဖေဖေ၊ မနက်ဖြန် သမီးပြန်လာခဲ့မယ်နော်”

သူမသည် ဖေဖေအား ခပ်တိုးတိုးလေး နှုတ်ဆက်ပြီး
ထိုင်နေရာမှ အားယူပြီး ထလိုက်သည်။ နေဆက်ပိုင်က သူမအား
ဖေးမတွဲကူပေး၏။ ပြီးနောက် သူမကားပေါ်သို့ တက်ရန် ကား

တံခါးလေးကို အဆင်သင့် ဖွင့်ပေးထားသည်။

သူမသည် ကားပေါ်သို့ စိတ်လက်မသာမယာနှင့် ထိုင်
လိုက်မိသည်။ ကားမောင်းနေသော နေဆက်ပိုင်ထံမှ မသက်မသာ
သက်ပြင်းဖွဖွချသံသည် သူမကြားခဲ့လိုက်မိသည်။ သူလည်း သူမ
တို့သားအဖအတွက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေရာတယ်ဆိုတာ သူမ
အတွက် မယုံကြည်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါ။

နေဆက်ပိုင်ဆိုတာ သူမတို့မိသားစုဝင်တစ်ဦးနယ်ပါ။
ဖေဖေ အားလည်းကိုးခဲ့သည်။ ယုံလည် ယုံကြည်ခဲ့သူတစ်ဦး
ရယ်ပါ။

“ဆူးလေးကို နောက်နေ့တွေ ကိုယ်လိုက်မပို့ချင်တော့
ဘူးကွာ”

သူမက အလန့်တကြား နေဆက်ပိုင်အား လှမ်းကြည့်
လိုက်မိပြီး ...

www.burmeseclassic.com

ဆူးလေး၏ အိမ်ရှေ့သို့ ကားလေးထိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် သူမသည် ကားပေါ်မှ ခပ်မြန်မြန်လေးဆင်းလိုက်ပြီး ကားတံခါးကို ခိုင်းခနဲပြန်ပိတ်ကာ အိမ်ထဲသို့ ခြေထောက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့် နင်းပြီး ဝင်လာခဲ့တော့၏။

“ဟဲ့ ...ဟဲ့ ဆူးလေး ဘာဖြစ်လာလဲ”

ဖေဖေ၏ အစ်မဝမ်းကွဲတော်သူ ဒေါ်နှင်းမေက ဟိုအရင် ဖေဖေရှိစဉ်ကပင် သူမတို့နှင့် အတူနေလာခဲ့တာပါ။ အခုလည်း တူမဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်နှင်းမေ အလန့်တကြား ဖြစ်ရပြန်ပါ သည်။

ဆူးလေးက ဒေါ်နှင်းမေ မေးနေသည်ကိုလည်း ပြန်လည် ဖြေကြားခြင်းမရှိဘဲ ကျောခိုင်းလျက် သူမအခန်းရှိရာ အိမ်ပေါ်ထပ် ဆီသို့ ဦးတည်ပြေးတက်သွားတော့သည်။

ဒေါ်နှင်းမေသည် ဆူးလေးက သူမအား ဘာမှအကျိုး အကြောင်း ပြန်ဖြောမလာလေတော့ နောက်မှဝင်လာသော နေဆက် ပိုင်ကိုပင် မေးမြန်းရလေတော့သည်။

“မောင်နေဆက် ...မင်းညီမ ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“ဘာဖြစ်သွားမှန်းတောင် ကျွန်တော်မသိဘူး ကြီးမေရယ်၊ ကားပေါ်မှာတော့ အကောင်းပဲ၊ အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ ကားတံခါးကို ဆောင့်ပိတ်သွားပြီး ဆင်းသွားတာပဲ”

“ဟင်း ...ဒီကောင်မလေးနဲ့တော့ ခက်ပါတယ်၊ မောင် နေဆက် ခဏထိုင်ဦး ကြီးမေ အအေးလေးတစ်ခု သွားစီစဉ်လိုက် ဦးမယ်”

www.burmeseclassic.com

“ရယ်တယ် ကြီးမေရယ်”

နေဆက်ပိုင်သည် လေးဖင့်စွာ ဆိမ္မာဆက်တိခုံတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်တော့သည်။ ဆူးလေး ဘားကိုစိတ်တိုသွားပါလိမ့်။ သူစဉ်းစားနေခဲ့မိပြီးမှ ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်သည်။ ထိုစဉ် အအေးဖန်ခွက်လေးကိုငါ့ပြီး ပြန်ရောက်လာသော ဒေါ်နှင်းမေအား

“တစ်ခုတော့ ကျွန်တော်ပြောရိုက်မိတယ် ကြီးမေ”

“ဘာပြောရိုက်မိလို့လဲ”

“နောက်နေ့ အန်ကယ် ဦးဖေသင်ရဲ့ဂူကို မသွားရတော့ဘူးလို့လေး၊ အဲဒါကို စိတ်ကောက်သွားတာနေမှာ၊ ကားပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော်ပြောတာကို နားထောင်နေပြီး ဘာမှပြန်မပြောဘဲနဲ့”

နေဆက်ပိုင်က တွေးတွေးဆဆလေး ပြောနေရှာ၏။

“ဆူးလေး အကြောင်းလည်းခဏ်းနဲ့ မောင်နေဆက်ရယ်၊ ဘယ်သူဘာပြောပြော သူလုပ်ချင်တာကို လုပ်တတ်တဲ့သူ

လေး ဒီကလေးမလေးနဲ့တော့ ခက်တာပဲကွယ်”

“ကျွန်တော်က သူ့အတွက်ပြောတာပါ။ သူပင်ပန်းတာ၊ သူ့အရမ်းခံစားနေတာတွေ ကျွန်တော်မကြည့်ရက်လို့ ကျွန်တော်က မသွားဖို့တားမိတာပါ ကြီးမေရယ်”

“ကြီးမေ သိပါတယ်၊ မောင်နေဆက် ဆူးလေးအပေါ် ထားတဲ့ မေတ္တာစေတနာကို ကြီးမေ နားလည်ပါတယ်ကွယ်”

ကြီးမေကသာ နားလည်နိုင်တာပါ။ ဆူးလေးကတော့ သိနိုင်မယ်မထင်ပါဘူးကွယ်။ နေဆက်စဉ် အတွက်ကတော့ ဆူးလေးအတွက်၊ ဆူးလေးအတွက်ဆိုတာ အမြဲအတွေးထဲမှာ၊ စိတ်ကူးထဲမှာရယ်ပါ။ မင်းလေးအတွက်ဆို ကိုယ် ဘာမဆို လုပ်ပေးချင်တယ်၊ လုပ်ပေးနိုင်တဲ့သူပါ ကလေးရယ်။ မင်းလေး နားလည်လာအောင် ကိုယ် ဘယ်လိုမျိုးတွေ ကြိုးစားရမလဲကွယ်။ ကိုယ့်အပေါ် နားလည်ပေးပါတော့လား ကလေးရယ် ...

www.burmeseclassic.com

နေဆက်ပိုင်၏ ရင်ထဲကစကားသံများအား သူမ တစ်ယောက် ကြားသိခွင့်ရှိခဲ့ပါလျှင် သူမ အဘယ်သို့များ ယူဆ ပေးဦးမည်နည်း။ အရာရာတွင် သူမအား လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်ရန် ကြိုးစားသူဟု သူမ စွပ်စွဲဦးမှာလား။

သူမအား ချုပ်ချယ်လွန်းသူရယ်လို့ ယူဆထားမှုတွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားဦးမှာလေလား။ သူ့ရင်ထဲတွင် အတွေးများနှင့် ရှုပ်ထွေး လို့ရယ်။ ဆူးလေးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် သူ့အတွက် စိတ်ရှုပ်ထွေး ရမှုတွေသည် အလေ့အကျင့်ရခဲ့ပါပြီလေ။

x x x x

ဆူးလေးပြောသော စကားများကို နားထောင်အပြီးတွင် မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ပြီး နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့ကြလေသည်။

“ဟဲ့ ...ရှင်တို့ကလည်းဟာ ကျွန်မပြောနေတာကို ကြား ရောကြားကြရဲ့လား”

တိတ်ဆိတ်နေသော မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းသည် ပြိုင်တူလို ဆူးလေး၏မျက်နှာလေးအား ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်မိကြပြီး မိုးခက်က

“ဆူးလေး အန်ကယ်လေးက နင့်အပေါ် သိပ်ကောင်းရှာ ဘာပါ။ ဘာလို့ နင်ဟာ အန်ကယ်လေးနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေကို သုပ်ချင်ရတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

ထိုစကားတို့ကို ကြားလိုက်ရသော ဆူးလေး တစ်ယောက် ဒေါသမျက်ဝန်းများနှင့် မိုးခက်အား ကြည့်လာလေတော့သည်။

“မိုးခက် ..ရှင်က ကျွန်မရဲ့သူငယ်ချင်းပါနော်၊ ဘာဖြစ်လို့ အန်ကယ်လေးဘက် ရောက်သွားရတာလဲ”

“ဆူးလေး ...ကလေးဆန်တဲ့စကားတွေ မပြောပါနဲ့လားဟာ၊ အန်ကယ်လေးရဲ့ စေတနာ မေတ္တာတွေကို တို့တွေတင်သိတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်လည်း သိနေရက်နဲ့ ဆူးလေးရယ်”

“အေးလေ ...ဟုတ်သားပဲ ဆူးလေးရယ် စိတ်လျှော့လိုက်ပါနော်”

မိုးခက်၏စကားအား မေလှိုင်းကပါ ပါဝင်ထောက်ခံခဲ့လေတော့ ဆူးလေးတစ်ယောက် ခံပြင်းဒေါသထွက်ရလေပြီကွယ်။

“တော်ပြီ ...တော်ပြီ ရှင်တို့နဲ့ လုံးဝသူငယ်ချင်းမတော်တော့ဘူး၊ ရှင်တို့မလိုက်ချင်လည်းနေကြ၊ ဖေဖေအုတ်ဂူကို ကျွန်မ

တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားတော့မယ်”

ဆူးလေးတစ်ယောက် စိတ်တိုဒေါသကြီးစွာနှင့် ကားသော့ကိုဆွဲယူပြီး အိမ်ထဲမှ ထွက်သွားတော့သည်။

ဒေါ်နှင်းမေတစ်ယောက် နောက်မှ အတင်းပြေးလိုက်သွားပြီး ...

“ဆူးလေး ...ဆူးလေး ခဏနေပါဦး၊ ကြီးမေစကားကို နားထောင်ပါဦး သမီးလေးရယ်”

ဒေါ်နှင်းမေ၏စကားကြောင့် ကားတံခါးကို လှည့်ဖွင့်နေသော သူမ၏လက်ချောင်းလေးများသည် ရပ်သွားပြီးနောက် ဒေါ်နှင်းမေအား သူမသည် တွေတွေငေးငေးလေး လှမ်းကြည့်လာရာသည်။

“ဆူးလေး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပြောနေတာ ကြီးမေအားလုံးကြားပြီးပြီသမီးရယ်၊ တစ်ယောက်တည်း မသွားပါနဲ့သမီး

www.burmeseclassic.com

ရယ်၊ သမီးလေး ကြီးမေစကားကို နားမထောင်ချင်ဘူးလား။”

ဖေဖေမဆုံးခင်က ကြီးမေ၏စကားကို နားထောင်ဖို့ သူမအား မှာကြားသွားသည်များကို သူမ ပြန်လည်ကြားယောင်လာကာ သူမသည် ကြီးမေရှိရာထံသို့ ပြေးသွားမိတော့သည်။

“ကြီးမေရယ် ...ဆူးလေး ဖေဖေဆီသွားချင်တယ်”

ဒေါ်နှင်းမေ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်ပြီး ငိုကြွေးရှာလေသည်။ သူမ၏ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သည်လည်း သူမထံပါးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ချောမော့နှစ်သိမ့်ကြတော့သည်။

“ဆူးလေး ...သမီးရယ်၊ နေ့တိုင်း သမီးဒီလိုသွားနေလို့ ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်နိုင်တာကို မလုပ်ချင်ပါနဲ့သမီးရယ်၊ သေတဲ့သူကလည်း သေသွားရှာပြီပဲ သမီးရယ်၊ သမီးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကိုသာ သမီး စဉ်းစားပါသမီးရယ်”

“ကြီးမေရယ် ...ဆူးလေး ဘာမှမသိတော့ဘူး၊ ဆူးလေး သိတာ ဆူးလေး ဖေဖေကို သတိရတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ စကားတွေပြောချင်တယ်”

“သမီး ...သေသွားတဲ့သူနဲ့ သမီး ဘယ်လိုစကားပြောလို့ ရမှာတဲ့လဲ၊ သမီးပြောတာလည်း သမီးဖေဖေ မကြားနိုင်တော့ဘူးလေ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် နှိပ်စက်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ်၊ အားလုံးက သမီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေကြတာပါ”

ဒေါ်နှင်းမေက ဆူးလေးအား ဖြည်းဖြည်းချင်း နားဝင်အောင် ရှင်းပြ ပြောပြလေတော့ သူမသည် ဘာမှထပ်ပြီး စောဒကမတက်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်သွားရှာသည်။

ဒေါ်နှင်းမေ၏ မျက်ဝန်းတွင်လည်း မျက်ရည်များနှင့်ပါ။ ထို့အတူ မိုးခက်နှင့် မေလွှိုင်း၏ မျက်ဝန်းတွင်လည်း မျက်ရည်များနှင့် ပြည့်လျှံလို့ပင် နေခဲ့ကြသည်။

တကယ်တော့ သူတို့အားလုံးသည် နေဆက်ပိုင်၏ ကြိုတင်ပြောကြားထားမှုကြောင့် မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းကလည်း ဆူးလေးနောက် မလိုက်ခဲ့ခြင်းပါ။ ဒေါ်နှင်းမေကလည်း ဆူးလေးအား လေ့ပြေလေးနှင့် တားခဲ့ခြင်းရယ်ပါ။

ထိုအကြောင်းများအား ဆူးလေးတစ်ယောက်ကတော့ မသိနိုင်ခဲ့ပေ။ သူမ မသိစေခဲ့ရန် နေဆက်ပိုင်ကလည်း စီစဉ်ခဲ့တာ ရယ်ပါလေ။ သို့မဟုတ်ပါလျှင် သူမသည် ချုပ်ချယ်သူဇာလို့ သူ့အား ထပ်ခါထပ်ခါ အပြစ်တင်ပါလေဦးမည်ကွယ်။

x x x x

ဦးမေသင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင် 'လမင်းသာ' ကုမ္ပဏီနှင့် ပတ်သက်၍ အစစအရာရာ တာဝန်အားလုံးသည် နေဆက်ပိုင်အတွက် တာဝန်ပို၍ ကြီးလေးလာခဲ့တော့သည်။ လမင်းသာ ကုမ္ပဏီကြီးအား စတင်တည်ထောင်ပြီးချိန်မှ ယနေ့ ယခုလို စီးပွားရေးလောကတွင် အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိနေစေရန် ဦးမေသင်နှင့် နေဆက်ပိုင်တို့နှစ်ဦး တိုင်တိုင်ပင်ပင် ဆွေးဆွေးနွေးနွေးနဲ့ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတာရယ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုတွေနဲ့ ပြီးပြည့်စုံနေသော 'လမင်းသာ' အား ဆက်လက်၍ အောင်မြင်မှုသာရဖို့တွေ ဆောင်းနိုင်ဖို့ရာ ခုချိန်တွင် နေဆက်ပိုင် တာဝန်သာဖြစ်တော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဦးမေသင် ရှယ်ယာငွေမြောက်မြားစွာ ပါဝင်သလို နေဆက်

www.burmeseclassic.com

ပိုင်၏ ရှယ်ယာငွေများကလည်း မနည်းလှပါပေလေ။ ရင်းနှီးငွေ မြောက်မြားစွာနှင့် လည်ပတ်လုပ်ကိုင်နေရသော လမင်းသာအား ရေရှည်ဆက်လက် အောင်မြင်မှုတွေ တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန် နေဆက်ပိုင် တစ်ယောက် အပြည့်အဝ ကြိုးစားနေရသလို တစ်ဖက်မှလည်း ဆူးလေးအတွက် ပူပင်ပေးခဲ့ရသေးသည်။ “လမင်းသာ” ရေရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် သူကြိုးစားနေခဲ့ခြင်းမှာ ဆူးလေးအတွက်က အဓိကဆိုပါလျှင် မမှားနိုင်ခဲ့ပါ။

ဆူးလေးသည် တစ်ဦးတည်းသောမိတဆိုး သမီးလေးဖြစ် ခဲ့လေတော့ ဖခင် ဦးဖေသင်က အလိုလိုက်လို အမြဲလို အကြိုက် ဆောင်ခဲ့ရှာသည်။ ဆူးလေးသည် သိက္ခာမရှိ၊ ဣန္ဒြေမဲ့လောက် အောင် နေထိုင်တတ်သော မိန်းကလေးတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ မိခင် မရှိပေမယ့် ဖခင်နဲ့ အဒေါ်ရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ဆိုးချင်၊ ခွံချင် တာကလွဲလို့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးတော့ မရှိလှပါ။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံ သူ၏ ခွတ်တရွတ်စိတ်ကလေးကြောင့် သူ့ဖခင်ရော ကြီးမေရော

နေဆက်ပိုင်ပါ စိတ်ရှုပ်စိတ်ညစ်ကြရတာပေါ့ အမှန်ပေ။ တစ်ခါတ လေတော့ သူမဆိုးတတ်တာ ဝိုလ်ကျတတ်တာလေးတွေက ချစ်စရာ ကောင်းသလိုပင်။

နေဆက်ပိုင်ကတော့လေ သူမစိတ်တိုင်းကျ လိုက်ပြီးဖြည့် ဆီးခွင့် ရနေတာလေးကို ကျေနပ်နေမိသူရယ်ပါ။

“ဟိတ်ကောင် ... နေဆက် မင်းကွာ အခန်းတံခါးဝမှာ ငါရပ်ကြည့်နေတာ ကြာပြီ၊ ဘာတွေ ဒီလောက်တွေးနေတာလဲ”

“ဟာ ... ကျော်ကြီး လာကွာ၊ လာထိုင်လေကွာ”

“နေဆက် ... မင်းတွေးနေတဲ့အကြောင်း ငါပြောပြမယ်၊ မင်းပြောမနေနဲ့၊ မင်းဆူးလေးအကြောင်း တွေးနေတာမဟုတ်လား”

“ကျော်ကြီးကလည်းကွာ ထိုင်ပါဦး၊ ထိုင်ပြီးမှပြော၊ ဟုတ် ပြီလား”

ကျော်ကျော်ဦးက နေဆက်ပိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံတွင်

www.burmeseclassic.com

ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ...

“ဘယ်လိုလဲ ... ငါပြောတာ ကွက်တိပ်မဟုတ်လား”

နေဆက်ပိုင်က ခပ်ပြီးပြီးလေး လုပ်နေပြီး ဘာမှပြန်မပြော

ဘဲ ...

“မင်းဘာသောက်မလဲ ... အပူလား၊ အအေးလား”

“ဟေ့ကောင် ... အပူတွေအအေးတွေက နောက်မှ သောက်လို့ရတယ်၊ မင်းစကားတွေ လွှဲမနေနဲ့၊ ပြောလေကွာ၊ ငါ ပြောတာ မှန်မမှန်”

“ကျွန်ကြီးကွာ ... သိနေပြီးသားနဲ့ ဘာလို့ ထပ်မေးနေ တာလဲကွာ”

“နေဆက်ပိုင် ... နေဆက်ပိုင် မင်းကွာ ငါတော့ ဘယ် လိုလုပ်ပေးရမှန်းတောင် မသိပါဘူးကွာ၊ မင်းဟာ ဆူးလေးအပေါ် တော်တော်သံယောဇဉ်ကြီးတာပဲနော်”

“ဘယ်လိုမြောလိုက်တာလဲကွာ၊ ငါ့ဘဝဟာ ဆူးလေး ဘဝပါပဲ၊ တစ်ထပ်တည်း တစ်သားတည်းပါကွာ”

“ဒါက မင်းဘက်က ခံယူချက်လေ၊ ဆူးလေးဘက်က ရော”

နေဆက်ပိုင်က ခေါင်းကို လေးတွဲရွာ ဘယ်ညာခါယမ်း လိုက်ပြီး ...

“ဆူးလေးဘက်က အခြေအနေကိုတော့ ငါလည်း မခန့် မှန်းနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်ကွာ”

“သနားတယ် ... ငါတော့ မင်းကို သိပ်သနားတယ်ကွာ”

“မင်းပြောချင်တာ ပြောလေကွာ”

နေဆက်ပိုင်က ကုလားထိုင်နောက်မှိုကို ကျောမှိုချထိုင် လိုက်ပြီး ရင်ထဲမှ ပူလောင်ခံစားနေမှုတို့ကို ပါးစပ်ကိုဟာလို့ လေကို ထူးခနဲ တစ်ချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း ပြောလျော့နုလိုက်သည်။

“ငါမေးချင်နေတာ ကြာပြီ၊ မင်းကို ဆူးလေးက ဘာလို့ အန်ကယ်လေးလို့ ခေါ်တာလဲ”

“ငါတူတွေ တူမတွေ ခေါ်သလို လိုက်ခေါ်တာပါကွာ”

“အဲဒီမှာထဲက ဟဲ့ သွားပြီပေါ့ကွာ၊ ဘယ်နှယ့်ခေါ်ပုံ ကြီးကလည်း အန်ကယ်လေးတဲ့ကွာ၊ မင်းနဲ့ ဆူးလေးက အသက် ဘယ်လောက်များကွာလို့လဲကွာ”

“ဆူးလေးက ခုဆို အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ထဲမှာ၊ ငါက နှစ်ဆယ့်ရှစ်လေးကွာ”

“ခုနှစ်နှစ်ပဲ ကွာတာပါကွာ၊ အန်ကယ်လေးလို့ ခေါ်ရော လား”

“သူဘာသာသူ ခေါ်ချင်သလိုခေါ်ပါစေကွာ၊ သူ့ရင်ထဲက ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်းပဲ ကောင်းပါတယ်ကွာ”

“အေး ... ကောင်းကွာ သူ့ရင်ထဲကဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်းဆို

တော်ကြာ မင်းကျန်ရစ်ဖြစ်နေဦးမယ်၊ သူများလက်မဦးခင် ခပ်မြန် မြန်လေး ချစ်ကြောင်းကြိုက်ကြောင်း ပြောပါလား၊ နေဆက်ရာ၊ မင်းကိုကြည့်ရတာ ငါဖြင့် အားမရပါဘူးကွာ”

“အရင်အချိန်တွေကတောင် ငါပြောဖို့ မဝံ့မရဲနေတာ၊ ခု အခြေအနေဆို ပိုပြီးတော့ ဝေးသေးစာပေါ့ကွာ၊ အန်ကယ် ဦးမေသင်ဆုံးတာဖြင့် သိပ်မှမကြာသေးဘဲနဲ့ကွာ ဘယ်ပြောလို့ဖြစ် ပါ့မလဲ၊ သူ့ခမျာ ခုဆို သူ့အဖေအတွက် အရမ်းကို ခံစားနေရရှာ တာကွာ”

“ဒါလည်းဟုတ်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ပဲ မင်းအတွက် ဇာတ်မျော ကြီးဖြစ်သွားဦးမယ်နော်”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ ... အရာရာအတွက် သူ့ရင်ထဲ ကဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်းသာ လုပ်ပါစေလေ၊ သူ့ရင်ထဲက ဆန္ဒအရ ဆုံးဖြတ်တဲ့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးမဆို ငါနာခံဖို့ လိုက်နာဖို့

www.burmeseclassic.com

အဆင်သင့်ပါပဲကွာ”

ကျော်ကျော်ဦးသည် နေဆက်ပိုင်အား သနားကြင်နာလွန်းသော မျက်ဝန်းများနှင့် ကြည့်နေလိုက်ပြီးနောက် ...

“ငါဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူးကွာ၊ မင်းတစ်ယောက် ဆူးလေးအပေါ် ဒီလောက်ရှူးသွပ်စွာ စွဲလမ်းနေတာကို သူလေးတစ်ယောက် မသိနိုင်နား ငါအံ့ဩတယ်ကွာ”

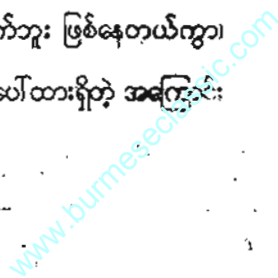
“ကျော်ကြီးရာ...သူက ငါ့အပေါ်ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတယ်၊ တစ်ခါတလေတော့လည်း ကလေးဆန်ဆန်ဆိုးတော့ မျိုး ရှိတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ငါက ဘယ်လို သူ့ကို ငါ ရူးသွပ်စွာစွဲလမ်းနေတာပါ၊ မြတ်နိုးနေတာပါလို့ ဘယ်လိုထုတ်ဖော်ပြရမှာလဲကွာ၊ သူ့အပေါ် ငါ တမင်သက်သက်ကြီးတော့ မလုပ်ပြချင်ဘူးကွာ၊ တစ်ခါတလေတော့ စိုးရိမ်ပူပန်ရတာမျိုး ရှိတယ်၊ တစ်ခါတလေတော့လည်း ငါ အမှတ်မထင်လှုပ်လိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်လေးက

သူ့အတွက် စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ ပျော်ရွှင်သွားတယ်ဆိုရင် ငါလည်း ကျေနပ်တယ်ကွာ၊ ပီတိဖြစ်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါမျိုးတွေကိုလည်း သူ သတိပြုမိမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“နေဆက် ...မင်းဟာကလည်းကွာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်နေတာ ကြိုက်နေတာကို အဲဒီမိန်းကလေးသိအောင် ဖွင့်ပြောတာ၊ ဒါမှမဟုတ် အခြေအနေတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ သိနိုင်အောင် တင်ပြတာဟာ ရှက်စရာ၊ ရွံစရာ မလိုဘူးလို့ ငါတော့ထင်တာပဲကွာ”

“ငါ ...မင်းကို နားလည်အောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲ ကျော်ကြီးရာ၊ သူနဲ့ငါ့ကြားမှာ အသက်အရွယ်ကြောင့်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဘာကြောင့်လဲတော့ မသိဘူး၊ တစ်ခုခုက တားဆီးကာရံထားသလိုပဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောမထွက်ဘူး ဖြစ်နေတယ်ကွာ၊ သူ့သာမြင်နိုင်မယ်ဆိုရင် ငါ့ရင်ထဲက သူ့အပေါ်ထားရှိတဲ့ အကြောင်း

တရားတွေကို သူမြင်သာပါတယ်ကွာ”

ကျော်ကျော်ဦး ‘ကျွတ်’ခနဲ တစ်ချက်လုပ်လိုက်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ ခေါင်းထက်မှ ဆံပင်များအား လက်ချောင်းများဖြင့် ထိုးဖွလိုက်သည်။

“ဒါက မင်းဘက်အတွေးလေကွာ၊ သူ့ဘက်က ဘာတွေတွေးနေလဲမှမသိတာ၊ ပြီးတော့ မင်းဟာ သူနဲ့အနီးကပ်ဆုံး နေခွင့်ရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ မင်းကျွန်ရစ်ဖြစ်မှာ ငါတော့ မြင်ယောင်နေတယ်ကွာ”

ကျွန်ရစ်ဖြစ်ခဲ့မယ် ... နေဆက်ပိုင်သည် ကျော်ကျော်ဦး၏ စကားလုံးများအား ခပ်တိုးတိုး ခပ်ဖွဖွလေး ရေရွတ်ကြည့်နေမိသည်။ ဆူးလေးရယ် မင်းက ဥပက္ခာပြု ထားရစ်ခဲ့မှတော့လည်း ကိုယ်ဟာ ကျွန်ရစ်ဖြစ် ကျွန်ရစ်ခဲ့ရမှာပေါ့လေ ...

မင်းရဲ့နှလုံးသားဟာ ဒီလိုရက်စက်တတ်တဲ့ နှလုံးသား

တစ်စုံမဟုတ်ဘူးလို့ ကိုယ်ယုံကြည်နေပါတယ်၊ မင်းလေး ကိုမခွဲကို ဒီလိုမလုပ်ဘူးမဟုတ်လားဟင်။

စွဲလမ်းမှုများက နေဆက်ပိုင်အား အပြင်းအထန် နှိပ်စက်နိုင် ပူလောင်မှုတွေကို ပေးနေခဲ့လေပြီကွယ်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

“ဆူးလေး... ဒီလိုပဲ အိပ်ရာထဲလှဲနေတော့မှာလား၊ အခန်းထဲက အခန်းအပြင်လည်း မထွက်နဲ့၊ အဲဒီလိုကြီးတော့ လုပ် မနေပါနဲ့ သမီးလေးရယ်”

ဖျော့ဖျော့တော့တော့ အကြည့်လေးများနှင့် လှမ်းကြည့်လာ သော ဆူးလေး၏ မျက်ဝန်းလေးများက အရမ်းကို အားငယ်နေရှာ ပါသည်။

“ဖြစ်ပြီးတာတွေကို မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ ကြီးမေက ပြောနေ တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တရားသဘောလေးနဲ့ ဖြေတော့ သမီးခံစားရတာ သက်သာတာပေါ့၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားဓမ္မတွေက ကြီးမေတို့လို လူသားတွေအတွက် ပူလောင်ခြင်းတွေအတွက် အေး

ငြိမ်းစေတဲ့ ဓမ္မဆေးတွေပဲ သမီး”

ကြီးမေစကားကို နားထောင်နေသော သူမ၏ မျက်ဝန်းဆီ ဖု မျက်ရည်များ တလိမ့်လိမ့်နှင့် စီးဆင်းလာပြန်လေပြီ။

ဆူးလေးရှင်ထဲတွင် အဘယ်သို့ ခံစားနေရှာသည် ဆိုတာ တို့ ဒေါ်နှင်းမေ နားလည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သူမအား လောကကြီးထဲ ထားရစ်ခဲ့ပြီး မိခင်ဖြစ်သူက လောကကြီးထဲမှ ထွက်ခွာသွားပြီး ထာတည်းက သူမသည် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့်သာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရှာသူ လေးပါ။ သူမအပေါ် ထားရှိခဲ့သော ဖခင်ကြီး၏ မေတ္တာတရားက ထည်း ကြီးမားလွန်းလှပါသည်။ နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ဆိုတာကို လုံးဝမစဉ်းစားဘဲ သမီးလေးအတွက်သာ အဓိကထားခဲ့သူရယ်ပါ။ ဆူးလေးသည် သူမအပေါ် မေတ္တာအပြည့်အဝထားပြီး လိုလေသေး ခရီးအောင် ပြုစုဖို့ထောင်ပေးခဲ့သော ဖခင်ကြီးအား တွယ်တာလွန်း ခဲ့ရှာတာ တကယ်တော့ မဆန်းပါ။ ဆူးလေးသည် တစ်ခါတစ်ရံ

www.burmeseclassic.com

တစ္ဆေထိုးလေးလုပ်တတ်တာက လွဲလို့ သူမ၏ဖခင်ကြီး စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်စေရန် ဘာတစ်ခုမှ သူမ မလုပ်ခဲ့ရှာပေ။ မေတ္တာတရားကြီးမားစွာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ခင်ခဲ့ကြသော သားအဖနှစ်ယောက်အား ကံတရားက သေခြင်းတရားဖြင့် ခွဲခွာခဲ့လေသည်။ ဒီတော့ ဆူးလေးခမျာ ခံစားပြီပေါ့လေ။ လောကအလယ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ရင်း ဖခင်ကြီးအား နေ့စဉ်လို တမ်းတငိုကြွေးခြင်းကို သူမပြုလုပ်နေတော့သည်။ ထိုအခါ ဒေါ်နှင်းမေတစ်ယောက် တူမဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရတော့သည်။

“ဆူးလေး... ဒီနေ့ထမင်းစားရင် ထမင်းစားခန်းမှာ ထွက်စားနော်၊ ကြီးမေလေ သမီးကြိုက်တတ်တဲ့ ဟင်းတွေ ချက်ထားတယ်”

ဒေါ်နှင်းမေပြောသမျှကိုသာ နားထောင်နေပြီး ကောင်းခြင်းဆိုးခြင်းကို သူမက လုံးဝပြန်မပြောလာခဲ့ပေ။

ဒါက သူမ၏စရိုက်လေးတစ်ခုပါ။ ပြီးရင်တော့ သူမ လုပ်ချင်တာကို လုပ်တတ်တဲ့သူရယ်ပါ။ ဆူးလေးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ နေထိုင်ကြတဲ့ သူမ၏ အသိုင်းအဝိုင်းမှ လူများကတော့ သူမအား အားလုံးနားလည်ပေးနိုင်ကြပါသည်။

သူမသည် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သူမ၏ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများကလည်း သူမအား ခင်တွယ်နားလည်ပေးကြသည်။ အထူးသဖြင့် မောင်နေဆက်ပိုင်တစ်ယောက်က ဆိုလျှင် ဆူးလေးအတွက်ဆို ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းကူညီပံ့ပိုးတတ်သူရယ်ပါ။ ဆူးလေးကသာ မောင်နေဆက်ပိုင်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အေးစက်စက်နေနိုင်ခဲ့တာပါ ...

တကယ်တော့ နေဆက်ပိုင်နှင့် ဆူးလေးဟာ အင်မတန်မှ ရှေ့သွားနောက်လိုက်ညီတဲ့ သူတွေရယ်ပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအရ ပြောရမယ်ဆိုလျှင်လည်း နေဆက်ပိုင်ဘက်မှ သူစိမ်းဝင်လာလျှင်

www.burmeseclassic.com

လည်း မကောင်းသလို ဆူးလေးဘက်က သူစိမ်းဝင်လာလျှင်လည်း
မကောင်းနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်အား နှစ်ဦးစလုံး၏
အပိုင်းအပိုင်းမှ လူများက အရမ်းသဘောတူနေကြတာပါ။

သို့သော် ဆူးလေးဘက်ကတော့ မလှုပ်တလှုပ်။ အရှုပ်
ကလေးတစ်ရှုပ်နယ်ပင်။ တကယ်ပဲ မသိတာလား၊ မသိချင်ယောင်
ပဲ ဆောင်နေတာလား၊ နေဆက်ပိုင်ကို တကယ်ပဲ စိတ်မဝင်စားတာ
လား ဆူးလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှန်းမသိနိုင်စေတာ အကြောင်း
တရားများက အများအပြားပါပင်ကွယ်။

* * * *

နေဆက်ပိုင်သည် ရုံးစားပွဲပေါ်ရှိ စာရွက်စာတမ်းများနှင့်
အလုပ်များရှုပ်နေစဉ် သူ၏လက်ကိုင်ဖုန်းလေး မြည်သံကြောင့်
ထောက်ယူ၍ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကြည့်လိုက်စဉ် ဆူးလေး၏ လက်
စိုက်ဖုန်းနံပါတ်လေး ဖြစ်နေ၏။

နေဆက်ပိုင်သည် ပျော်ရွှင်တက်ကြွစွာ ဖုန်းခလုတ်ကို
နှိပ်လို နားထောင်လိုက်စဉ် ...

“ဆူးလေး ပြောလေ”

“အန်ကယ်လေး ဆူးလေးလေ အိမ်ထဲမှာနေရတာ မွန်း
လတူနေသလိုပဲ၊ အန်ကယ်လေးအားရင် ဆူးလေးကို လာခေါ်ပါလား
ဗဝင်”

ဆူးလေးသည် အတော်ပင် မွန်းကျပ်လွန်းလို့ သူ့ကို ယခုလို ဖုန်းဆက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူသိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အရမ်းကို တက်ကြွသောအသံလေးနှင့် ...

“ကိုယ် အားတယ်၊ အားပါတယ်၊ ဆူးလေး အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားလိုက်လေ၊ ကိုယ် အခုပဲထွက်လာခဲ့လိုက်မယ်”

“ဟင် ...အခုပဲထွက်လာခဲ့မယ်၊ အန်ကယ်လေး အားရဲ့လား၊ နောက် တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက်ကြာမှ လာလည်းဖြစ်ပါတယ်”

“ရပါတယ် ...ကိုယ် အခုအားနေတာပဲ၊ အခုပဲလာခဲ့လိုက်မယ်လေ”

“ဟုတ် ...ဟုတ်”

ဖုန်းပြောအပြီးတွင် နေဆက်ပိုင်တစ်ယောက် ရင်ခုန်စွာ လှုပ်ရှားလွန်းနေမိသည်။ ဦးဖေသင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ယခုလို

သူထံသို့ ဆူးလေး ဖုန်းဆက်ခြင်းသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ဆူးလေးထံ ရောက်ချင်သော စိတ်အစဉ်ဖြင့် ကားမောင်း၍ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ဆူးလေးတို့အိမ်ရှေ့သို့ ကားလေးရပ်လိုက်သည်နှင့် အိမ်ရှေ့တွင် အဆင်သင့်လေးရပ်စောင့်နေသော သူမအား တွေ့လိုက်ရ၏။

နေဆက်ပိုင်တစ်ယောက် ထပ်မံ၍ အံ့ဩဝမ်းသာခဲ့ရပြန်လေပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆူးလေးသည် အုန်းခွဲရောင် ဂါဝန်ရှည်လေးနှင့် ဆံပင်လေးများအား ‘ချည်နှောင်ထားခြင်းမရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာ ဖြန့်ထားခြင်းက သူမအား ထူးဆန်းစွာ မြင်လိုက်ရသလိုပါ။ မျက်နှာတွင်လည်း မိတ်ကပ်ခပ်ပါးပါးလေး လိမ်းထားပြီး အုန်းခွဲရောင်ပျော့ပျော့ နှုတ်ခမ်းနီလေး ဆိုးထားသေးသည်။

အံ့ဩလွန်းစွာ ငေးကြည့်နေမိရင်း မှင်သက်နေခဲ့မိတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးဖေသင် ကွယ်လွန်ပြီးခဲ့တာပင်။ သုံးလကျော်ခဲ့လေပြီ။ သူမသည် အမြဲလို အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ယခုလိုလည်း ပြင်ဆင်ခြင်းမျိုး သုံးလအတွင်း လုံးဝမရှိခဲ့ချေ။ နေဆက်ပိုင်တစ်ယောက် ရင်ထဲတွင် ကြည့်နှုတ်လေး များက နွေးထွေးနေခဲ့ပေသည်။

ဆူးလေးက ကားတံခါးလေးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး သူ့ဘေးတွင် ဖြေးဖြေးညှပ်သာလေး ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“ဆူးလေး ဘယ်သွားချင်လဲ”

နေဆက်ပိုင်သည် သူမ၏ မျက်နှာလေးအား ငေးကြည့်မိ ရင်း ယုယုယယလေး မေးလိုက်၏။

“အန်ကယ်လေး မောင်းချင်တဲ့နေရာသာ မောင်းပါ။ ဆူးလေးက ဘယ်ရယ်လို့ မပြောတတ်ဘူး”

မင်းလေးက ကိုယ်မောင်းချင်တဲ့နေရာကို မောင်းသွားမှာ

ကို တကယ်ခွင့်ပြုမှာတဲ့လား ကလေးရယ်။

ကိုယ်လေ မင်းကို ကမ္ဘာအပြင်ဘက်ရောက်အောင် ခေါ် သွားချင်တယ်ကွာ။

“အန်ကယ်လေး မောင်းလေ”

ကားမမောင်းနိုင်သေးဘဲ အတွေးနယ်လွန်နေသော သူ့အား ဆူးလေးက သတိပေးလာ၏။

“ဘယ်ကိုသွားရရင် ကောင်းမလဲလို့ တွေးနေတာပါ ကွာ”

“ဘယ်ဖြစ်ဖြစ်ပါဆို”

“ကောင်းပြီကွာ”

သူတို့၏ကားလေးသည် ဦးတည်ရာမှလျှောက်ပါ။ ဒီလိုမျိုး မောင်းခွင့်ရနေလို့ကတော့ နေဆက်ပိုင်အတွက် ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပါစေ မောင်းပစ်လိုက်မယ်။ ဟိုးအဝေးဆုံးကိုပါ။

သူတို့၏ကားလေးသည် ပြည်လမ်းအတိုင်း မောင်းလာခဲ့ကြသည်။

“အန်ကယ်လေး... အလုပ်တွေ အဆင်ပြေရဲ့လားဟင်”

သူ့ဖခင် သေဆုံးသွားခြင်းအတွက် နေဆက်ပိုင် လုပ်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လားဟု သူမ မေးလိုက်ခြင်းပါ။

“ပြေပါတယ် ဆူးလေးရဲ့၊ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှ အခက်အခဲမရှိပါဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်လေ ... ဖေဖေ ရှိကုံးကလည်း အန်ကယ်လေးပဲ အရာရာကို ဦးဆောင်လုပ်နေတာပါပဲ၊ ဖေဖေဆီက အကြံဉာဏ်ပဲ ယူတာမဟုတ်လား”

“ဒီလိုပြောလို့လည်း မရဘူး ဆူးလေးရဲ့၊ အန်ကယ်ရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ၊ အယူအဆတွေကြောင့် ‘လမ်းသာ’ဟာ အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ အားလုံးကို ကျော်လွှားအောင်မြင်နိုင်ခဲ့တာ”

“အန်ကယ်လေးနဲ့ ဖေဖေတို့ရဲ့ နှစ်ဦးစလုံး အင်အားတွေ စွမ်းအားတွေကြောင့် ‘လမ်းသာ’ ရယ်လို့ ဖြစ်လာခဲ့တာပါ။ ခု ဖေဖေမရှိတော့ အန်ကယ်လေး အဆင်ပြေရဲ့လားလို့ပါ”

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ ဆူးလေးရယ်၊ အန်ကယ် သေဆုံးသွားခြင်းဟာ ဆူးလေးအတွက်တင် မဟုတ်ပါဘူး၊ ‘လမ်းသာ’ အတွက်လည်း အများကြီး ဆုံးရှုံးသွားတာပါ။ ကိုယ်က လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာတွေကို ဘယ်လောက်ပဲ လုပ်တတ်ပါစေ၊ အရင်လို ကိုယ့်ကို အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းတွေပေးမယ့်သူ မရှိတဲ့ အတွက် ကိုယ့်အတွက် အခက်အခဲကြီးမားစွာ ရှိရပါတယ်ကွာ”

ဆူးလေးထံမှ သက်ပြင်းချသံလေးကို ကြားလိုက်ရ၏။

“ကံတရားက ဘာလို့များ ဆူးလေးနဲ့ ဖေဖေကို အစောကြီး ခွဲရတာလဲမသိဘူးနော်”

သူမသည် ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့လေး ပြောရှာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

“အားမငယ်ပါနဲ့ ဆူးလေးရယ်၊ ကိုယ်တို့ရှိပါတယ်၊ ဆူးလေး ခုလို ပြောင်းလဲမှုလေးရှိလာတာပဲ ကိုယ်က ဝမ်းသာနေမိတယ်”

သူမသည် ကားမောင်းနေသော နေဆက်ပိုင်ဘက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လာပြီး ...

“ကြီးမေကလည်း ပြောတယ်လေ မိုးခက်နဲ့ မေလှိုင်းတို့ကလည်း ပိုင်းပြောကြတယ်၊ ဒါနဲ့ ဆူးလေးလည်း ဒီနေ့ ဒီလိုလေး စိတ်သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ရှာလိုက်တာ”

“ကောင်းတယ် ...ဖြစ်သင့်တာကို ဆူးလေး လုပ်လိုက်တာပဲ၊ ဆူးလေးကို ဒီလိုမျိုးဖြစ်စေချင်တဲ့အထဲမှာ ကိုယ်လည်းအပါအဝင်ပါပဲနော်”

“ဆူးလေး သိပါတယ်၊ ကြီးမေရယ်၊ ဆူးလေးသူငယ်ချင်းတွေရယ်၊ အန်ကယ်လေးရယ် ရှိလို့သာ ဆူးလေးဘဝ အထီးကျန်

မဆန်တာသိလား”

ဆူးလေးရယ် ကိုယ့်ကို ဘာလို့ တခြားသူတွေနဲ့ တန်းတူထားချင်ရတာလဲကွာ၊ ကိုယ်ဟာ မင်းအတွက် သီးသန့်လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါရစေလားကွာ။

“ဟယ် ...အန်ကယ်လေး ပဲခူးသွားမလို့လား”

ဆူးလေးက ကလေးဆန်စွာ ချစ်စရာလေး ပြောလိုက်ခြင်းတို့ နေဆက်ပိုင် အားပါးတရ ရယ်မောမိလိုက်သည်။

“ဆူးလေးကလည်း ...ဆူးလေးပဲ ကိုယ်သွားချင်ရာ သွားဆို”

“ဟုတ်ပါဘူး ...ဆူးလေးက မေးကြည့်တာပါ”

“အလကားစတာပါ ...ဟိုရှေ့နားကြရင် ပြန်တွေ့မှာပါ၊

ဆူးလေး ဘာစားချင်လဲ”

“အင်း ...ဘာဖြစ်ဖြစ်စားမယ်၊ ဒါပေမယ့် လူမရှုပ်ဘဲ

အေးဆေးတဲ့ဆိုင်မျိုးလေးပဲ ထိုင်ချင်တယ်”

ဆူးလေးက တွေးတွေးဆဆလေး ပြောလာသည်။

နေဆက်ပိုင်ရင်ထဲတွင် ပျော်ရွှင်မှုများကတော့ ရင်နဲ့အပြည့် ပါပဲ။ သူ့လေးနှင့် ထိုသို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဘယ်နှစ်ခါပဲ သွားရသွားရ သူ့အတွက်ကတော့ အမြဲလို ဆန်းသစ်ပြီး ရင်ခုန်မြန်ရဆဲပါပဲကွယ်။

* * * *

“ဆူးလေး... ရှင်နဲ့ အန်ကယ်လေးက သိပ်ကိုလိုက်ဖက် တဲ့ အတွဲပဲသိလား”

ဆူးလေးသည် မေလှိုင်းအား မျက်လုံးလေးထောင့်ကပ် ပြီး တစ်ချက်ကြည့်လျက် ဘာမှတော့ ပြောမလာခဲ့ပေ။

“တကယ်ပြောတာ၊ ရှင်တို့နှစ်ယောက်အတွက် တကယ် ဆို ဘာမှလိုတာမရှိဘူး၊ အသိုင်းအဝိုင်းချင်းကလည်း တူညီတယ်၊ ထုပ်ငန်းကလည်း အတူတူပဲ၊ ရှင်ဘယ်လို စိတ်ကူးထားလဲဟင်”

ဆူးလေးတို့အိမ်ရှေ့ ခြံဝင်းကြီးအတွင်းရှိ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း လေးတွေပေါ်မှာ ကြိမ်ကုလားထိုင်များချ၍ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေကြ

www.burmeseclassic.com

ခြင်းရယ်ပါ။

ထုံးစံအတိုင်း ဆူးလေးရဲ့ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် နဲ့ပဲပေါ့လေ။

ဆူးလေးက စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော သစ်သီးပန်း ကန်ထဲမှ စပျစ်သီးခိုင်မှ စပျစ်သီးတစ်လုံးကို ဖဲ့ခြွေပြီး သူမ၏ပါးစပ် ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီး ...

“မေလှိုင်း ... ကျွန်မ တစ်ခါမှတောင် မတွေးဘူးသေးတဲ့ အတွေးမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ရှင်ရဲ့မေးခွန်းအတွက် ကျွန်မမှာ အဖြေ မရှိပါဘူးကွယ်”

ဆူးလေးသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးပင် မေလှိုင်းအား ပြန်ပြောခဲ့လိုက်စဉ် မေလှိုင်းနဲ့ မိုးခက်တို့နှစ်ယောက် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

“ဆူးလေး ... ရှင် ကျုပ်တို့ကို ညာတာတော့ မဟုတ်ပါ

ဘူးနော်၊ ရှင် တကယ်ကို အန်ကယ်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို အတွေးမျိုးမှမရှိဘူး”

“ဟာ ... ပြဿနာပဲ ဖိုးရယ်၊ ရှင်တို့ကို ကျွန်မက အာညာစရာလို့လဲ၊ ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေပဲဟာကို”

“အရမ်း ... အရမ်းကို အံ့ဩရတယ်သိလား”

“ဘာကိုလဲ”

ဆူးလေးသည် တကယ်ပင် နားမလည်သော မျက်ဝန်း လေးနှင့် ဖိုးခက်အား လှမ်းကြည့်နေသေးသည်။

“ဆူးလေးရယ် ... ရှင်ကိုတော့ တကယ်ကို နားမလည် တော့ဘူးသိလား၊ အန်ကယ်လေးလို လူမျိုးကို ဘယ်မိန်းကလေး ထမဆို စိတ်ဝင်စားကြမှာပဲ၊ ရုပ်ရည်ဆိုလည်း လုံးဝမြောစရာမရှိ ဘူး၊ ယောက်ျားပီသတယ်၊ ခန့်ညားတယ်၊ ပြီးတော့ အရည်အချင်း ရှိတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်။ စီးပွားရေးဘက်မှာ ဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

လည်း ပြောစရာမရှိအောင် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဦးစီးနိုင်တယ်”

“မိုးခက်စကားမဆုံးခင် ဆူးလေးက စားပွဲပေါ်ရှိ အအေးဖန်ခွက်လေးအား လှမ်းပေးလိုက်ရင်း ...

“မောနေဦးမယ် ... အအေးလေးသောက်လိုက်ဦး”

“ဆူးလေး ... ရှင် ဓလှောင်နဲ့နော်၊ အတည်ပြောနေတာ”

“ဟင် ... ကျွန်မကလည်း စေတနာနဲ့ ပေးတာပဲလေ”

မိုးခက်သည် ဆူးလေးမျက်နှာ ဝင်းဝင်းလေးအား လှမ်းကြည့်လိုက်မိပြီး ဆူးလေး ... ဆူးလေး ဘဝမှာ ဘာမဆိုပြီးပြည့်စုံနေလေတော့ ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထားတတ်တာ အကျင့်တစ်ခုရယ် ဖြစ်များနေပြီလား။

မိုးခက်သည် ဆူးလေးလှမ်းပေးလာသော အအေးဖန်ခွက်လေးကိုပစ်လျက် တွေးတောမိနေစဉ် ဆူးလေးက ...

“မိုး ... ရှင်တကယ် စိတ်ဆိုးသွားတာလား၊ ဆက်ပြောလေ ကျွန်မက စတာကို”

“ဟာ ... စိတ်ဆိုးစရာလား၊ ရှင်မျက်နှာလှလှလေးကို ဆေးကြည့်မိပြီး ပြောမဲ့စကားတွေတောင် မေ့သွားရတာ”

“အား ... မြောက်နေပြန်ပြီ၊ ပြော ဘာစားမလဲ၊ မာလာငါးလား၊ ဟော့ပေါ့လား၊ အကင်လားပြော၊ အကုန်လိုက်ကျွေးမှာ”

ခပ်သွက်သွက်လေး ပြောလိုက်သော သူမ၏ အမူအရာလေးများက ချစ်စရာအလွန်ကောင်းလှပါသည်။

မိုးခက်က ဆူးလေး၏ ပါးဖောင်းဖောင်းလေးတစ်ဘက်အား ခပ်ဖြေးဖြေးလေး ဆွဲလိမ်လိုက်ပြီး ...

“စားချင်လို့ ပြောတာမဟုတ်ရပါဘူးရှင်၊ တကယ်ကို ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးဖြစ်နေလို့ပါ”

“ဟုတ်တယ် ... မိုးပြောတာ မှန်တယ်သိလား၊ ဆူးလေး

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ မျက်နှာလေးက ဖြူဖွေးပြီး လှပနေတာပဲ။ ဘာမှလိမ်းစရာမလိုဘဲ လှတာသိလား။ ဆံပင်လေးကို အညှို့ရောင်လေး ဆိုးထားတော့ မျက်နှာလေးက ပိုတောင်ဝင်းပနေသလိုပဲ သိလား။”

မေလှိုင်းကပါ ဝင်ပြောလာတော့ ဆူးလေးသည် ငြိမ်သက်စွာ သူငယ်ချင်းမနှစ်ယောက်အား အပြန်အလှန် ကြည့်နေမိတော့သည်။

“ပြီးတော့ ...ဆူးလေးရဲ့ဘဝမှာ ဘာမဆိုပြီးပြည့်စုံနေခဲ့တယ်။ အရာရာဟာ ဆူးလေးအတွက် အဆင်သင့်ဘဲဖြစ်နေကြတယ်လေ။”

“မေလှိုင်းကလည်း အရာရာမပြီးပြည့်စုံပါဘူးနော်။ မေမေက ဆူးလေးကို မွေးပြီးကတည်းက သေဆုံးသွားတယ်။ ခု ဖေဖေက ဆူးလေးကို ထားရစ်ခဲ့ပြန်ပြီ။ ကဲ ...ဒါတွေဟာ လိုအပ်ချက်တွေပဲ မဟုတ်ဘူးလားလို့။”

နှုတ်ခမ်းလေးစု၊ မျက်စောင်းလေးထိုးလို့ ဆူးလေးက ပြောလာတော့သည်။

“ဆူးလေးရယ် ...လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ လိုအပ်ချက်ဆိုတာ အနည်းနဲ့အများတော့ ရှိကြတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဘဝမှာ အမေက ဆုံးပါးခဲ့ပေမယ့် ရှင်အတွက် ရှင်အဖေက အမေလိုတစ်မျိုး၊ အဖေလိုတစ်မျိုးနဲ့ လိုအပ်ချက်ဆိုတာ မရှိအောင်ထားခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ရှင်ပြန်စဉ်းစားကြည့်လေ ...ခမ်းနားကျယ်ဝန်းလွန်းတဲ့ ဒီလိုခြံကြီး၊ အိမ်ကြီးမျိုးနဲ့ နေရတယ်။ ပြီးတော့ ပူပင်စရာ အပူအပင်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲလို့ မေးရမယ့်ဘဝမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူပါ။ ခုမှ အန်ကယ်ဆုံးပါးသွားမှ ရှင်အတွက် ပူပြင်းလွန်းတဲ့အပူကို ခံစားရတာပဲလေ။”

မေလှိုင်း၏ စကားရှည်ရှည်ကြီး အဆုံးတွင် သူမသည် ထိုထိုဘာသာကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ခဲ့မိတော့သည်။ မေလှိုင်းပြောတာ

www.burmeseclassic.com

တော့ အမှန်ပင်။ ဖေဖေသည် သူမအတွက်ဆို ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်စွမ်းတဲ့ စွမ်းအားရှင်တစ်ဦးလိုပင်။ အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သူရယ်ပါ။ ဖေဖေရယ် ခုတော့ ဆူးလေးတစ်ယောက်တည်းကို ရက်ရက်စက်စက်ကြီး ထားပစ်ခဲ့ရက်ပြီလား ဖေဖေရယ် ...။

ဖေဖေအကြောင်းများကို တွေးခဲ့မိတော့ ရင်ထဲမှ ကျင်နေအောင် နာကျင်ခံစားခဲ့ရပြန်လေပြီ။ မျက်ရည်များက မျက်ဝန်းအိမ်တွင် ရစ်ဝဲလာခဲ့ကြတော့သည်လေကွယ်။

“မေလှိုင်းရယ် ... အန်ကယ်မရှိတော့ပေမယ့် သူ့ကို အန်ကယ်လိုပဲ အစစအရာရာဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်တဲ့ ကိုနေဆက်ပိုင်က သူ့ဘေးမှာ အဆင်သင့်ရှိနေပြီးသား၊ ဒါဟာ သူ့အတွက် ကံကောင်းခြင်းတွေပဲ ဖောင့်ကြိုနေခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူးလား”

ဆူးလေးသည် သူတို့နှစ်ဦး ပြောနေသော စကားများကို

နားထောင်ရင်း အတွေးများက နေဆက်ပိုင်အကြောင်းများဆီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပြန်လေပြီကွယ်။

“ဆူးလေး ... တို့တွေပြောတာ မှန်တယ်မဟုတ်လား”

သူမသည် ခေါင်းကို ခပ်ဖြေးဖြေးလေး ညိတ်လိုက်ပြီး နောက် စားပွဲပေါ်ရှိ အအေးဖန်ခွက်လေးအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး လှမ်းယူလို့ တစ်ကျိက်မော့သောက်လိုက်စဉ် သူမရင်ထဲသို့ အေးခနဲ စီးဆင်းသွားခဲ့လေတော့သည်။ နေဆက်ပိုင်ဆိုသော ထူသည်လည်း သူမအား ဤကဲ့သို့ အအေးလေးတစ်ကျိက်သောက်လိုက်ရသလိုပဲ ရင်ကိုအေးမြစေမယ်တဲ့လားကွယ်။

“အန်ကယ်လေးဟာ တကယ့်ကို အရည်အချင်းရှိတဲ့ ထောက်ကြားတစ်ယောက်တော့ အမှန်ပါပဲ။ ဖေဖေထက် သာလွန်တဲ့ ဣန္ဒာအင်တွေ မရှိခဲ့ရင်တောင် ဖေဖေနဲ့ အရည်အချင်းမှီတဲ့ ထောက်ကြားတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကို ကျွန်မ ငြင်းစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

“အဲဒီလိုယောက်ျားမျိုးကို ရှင်လက်ထပ်လိုက်သင့်တာပေါ့၊ အန်ကယ်လေးကလွဲပြီး ရှင်အတွက် တခြားယောက်ျားတစ်ယောက် ရှိမလာသင့်ဘူး”

“ကျွန်မက အန်ကယ်လေးကို လက်ထပ်ရမယ်၊ ဒီလောက်လွယ်သလားဟင်”

ဆူးလေး အမေးစကားကြောင့် မိုးခက်၏ မျက်ဝန်းနှစ်ဖက် ပင့်တက်သွားပြီး ...

“ဘာလဲ ...ရှင်က လွယ်နေတာ သဘောမကျဖြစ်နေ တာလား၊ သူများတွေမှာ ရှင့်လို လွယ်လွယ်လိုချင်နေကြပေမယ့် မရနိုင်လို့ ခက်နေကြတာပေါ့”

“မဟုတ်သေးဘူး မိုး၊ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုလိုအပ် နေသလိုပဲသိလား၊ အန်ကယ်လေးအပေါ် ကျွန်မ ခင်တွယ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရိုးသားစွာခင်တွယ်တာပါ၊ အားကိုးပါတယ်၊ ဖေဖေရဲ့

မီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို သူပဲနားလည်တယ်လေ။ ဖေဖေရဲ့ သမီး ရင်းဖြစ်တဲ့ ကျွန်မတောင် ဘာမှနားလည်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကျွန်မ တကယ်ကိုအားကိုးတယ်၊ ဒါပဲ၊ သူ့နဲ့ကျွန်မကြား လိုတော့လိုနေတယ်၊ ဘာလိုနေလဲ ကျွန်မတော့မသိဘူးသိလား”

ဆူးလေး၏ စကားအဆုံးတွင် သုံးဦးစလုံး တဒဂ်တိတ် ဆိတ်သွားခဲ့ကြပြီးမှ မေလှိုင်း၏ ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သော စကား ဈေးကတော့ ...

“ဆူးလေး သိပြီ သိပြီ၊ ရှင်နဲ့အန်ကယ်လေးကြားမှာ အချစ် ...အချစ်ဆိုတဲ့အရာ လိုအပ်နေတာဖြစ်မယ်သိလား”

“အချစ် ...အချစ်ဆိုတာကို ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ သူများတွေပြောနေကြတဲ့ စကားတွေထဲမှာ ကြားဖူးနေခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မကိုယ်တိုင်တော့ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအရာလုပ်လို့ အတိ အကျမသိတာအမှန်ပဲ”

www.burmeseclassic.com

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး- ဆူးလေး ရှင် အချစ်ကို သိကိုသိနေမှာပါ။ ရှင်နဲ့ အန်ကယ်လေးတို့ ဒီလောက် အနီးကပ်နေခွင့်ရနေကြတာပဲ”

မိုးခက်က ဆူးလေး၏စကားကို လက်မခံခဲ့ပေ။

“မေလှိုင်း ...မိုးပြောတာ ဟုတ်လားဟင်၊ ဆူးလေးမှာ အချစ်ရှိနေပြီလား၊ အဲဒီလို အနီးကပ်နေခွင့်ရရင် အချစ်ရှိရောတဲ့လားဟင်”

“ဟာ ...ကျုပ်လည်း ဘယ်သိမှာလဲ၊ ဒီလိုလုပ်ပါလား နောက်နေ့ကစပြီး အန်ကယ်လေးနဲ့ သွားသွားလာလာ နီးနီးကပ်ကပ် ရှိတိုင်း ရှင်မှာ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး အချစ်ရှိနေမရှိနေ ဆန်းစစ်လေ့လာကြည့်လေ”

ဆူးလေး၏ စိတ်များ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိလာတော့သည်။ ဘာလဲ အချစ်ဆိုတာ သူမ အရမ်းကို သိချင်လာတော့သည်။

အချစ်ဆိုတဲ့အရာလေး သူမရင်ထဲမှာ ရှိနေမရှိနေခြင်းဆိုတာကို ဘယ်လိုဆန်းစစ်ရမှာတဲ့လဲ။ ရင်ခုန်စေတာ အချစ်လား။ ခင်တွယ်စိတ်က အချစ်လား။ အားကိုးမိတာကရော အချစ်တဲ့လား။ နေဆက်ပိုင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမရင်ထဲမှာ အချစ်ဆိုတဲ့အရာ ရှိနေနှင့်ပြီလား။ သူမဘာသာလည်း တိကျရေရာတဲ့အဖြေကို မရရှိခဲ့ပါချေကွယ်။

x x x x

www.burmeseclassic.com

မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းတို့နှစ်ယောက်က အန်ကယ်လေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သေချာဆန်းစစ်ကြည့်ပါဦးဟု ပြောပြီးသည့်နောက် သူမသည် အန်ကယ်လေးနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေခွင့်ရတိုင်း ဂရုတစိုက်နှင့် နေကြည့်ခဲ့မိသည်။ သို့သော် အဖြေက မရှိခဲ့ပါချေ။ ခုလည်းကြည့်လေ အတိုက်အခံဖြစ်ဖို့အကြောင်းက ဖန်လာနေပြီ။

“ကိုယ်ကတော့ ဆူးလေးကို ‘လမင်းသာ’ မှာလာတိုင်ပြီး လုပ်ငန်းတွေကို မှားလည်အောင် လေ့လာစေချင်တယ်”
 “ဟာ ...ဆူးလေးမှ စိတ်မဝင်စားတာကို”

“စိတ်မဝင်စားတာထက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို ဆူးလေး လုပ်ရမယ်လေ။ အန်ကယ်လေးနဲ့အတူ အန်ကယ်သမီး တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဆူးလေး တာဝန်ယူရမှာပေါ့”

ဆူးလေးနဲ့သူ မတည့်တာ အဲဒါတွေပဲ။ အမြဲတမ်း ဆရာ ဆုပ်တတ်သည်။ ဆူးလေးကို ကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ သူခင်းကု ဆန်းကြောင်းပေါ်မှာပဲ အမြဲလျှောက်စေချင်သည်။

ဆူးလေးကလည်း အဲဒီလို လုံးဝမလုပ်ချင်။
 ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို ဖန်တီးကြည့် ချင်သည်။ ကိုယ့်ဘဝလေးကို ကိုယ့်ဘာသာတည်ဆောက်ခွင့်ရရှိ ချင်သည်။ အန်ကယ်လေးက အဲဒါကို ဘယ်တော့မှလက်မခံခဲ့။
 ဆူးလေးက ငယ်သေးတယ်။ ဘဝအကြောင်း ‘ဘာမှ မသိလည်သေးဘူး။ လောကကြီးက မာယာများတယ်။ လူတွေကို အိမ်သင်းတတ်ဖို့ ဆူးလေးမှာ အတွေ့အကြုံမရှိသေးဘူး...’ စသည်

www.burmeseclassic.com

စသည်စကားလုံးများနှင့် သူသည် ဆူးလေးအား အမြဲလို ဘောင် စည်းတွေကြားမှာပဲ နေစေခဲ့လေတော့ သူမသည် အရမ်းအရမ်းကို မွန်းကျပ်မှုတွေကို ခံစားခဲ့ရတော့သည်။

ခုလည်းကြည့်သူမ မလုပ်ချင်သော အလုပ်တစ်ခု အား သူသည် ဇွတ်ကြီးလုပ်ခိုင်းနေလေပြီ။

“ဖေဖေနေရာကို ဝင်ထိုင်ရလောက်အောင် ဆူးလေးမှာ အရည်အချင်းမှမရှိဘဲ၊ ဆူးလေး မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ရှက်စရာကြီး”

“ဘာရှက်စရာရှိလဲလမင်းသာဟာ ဆူးလေးရဲ့ ကုမ္ပဏီပဲလေ၊ ဆူးလေးအတွက် အမြင့်ဆုံးရာထူး ယူထားလည်း ဘယ်သူကမှ ကန့်ကွက်စရာအကြောင်း မရှိဘူး”

“အန်ကယ်လေးကလည်း ဆူးလေးမှ စိတ်မဝင်စားတဲ့ ဟာကို”

“ဆူးလေးရယ် ...ဆူးလေး ဒီလိုသာနေသွားရင် စိတ်

သွားလိမ့်မယ်၊ ဆူးလေးအတွက် ကိုယ်က အကောင်းဆုံးဖြစ် လိမ့်လမ်းကို ရွေးချယ်ပေးတာပါ”

“အန်ကယ်လေး ပြောလိုက်ရင် ဒီလိုပဲ၊ ဆူးလေးအတွက် ဆူးလေးအတွက်နဲ့ပဲ ကိုင်မေါက်နေတယ်၊ ဆူးလေးက ကိုယ်ဝါသ နာရာကို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့စုပြီး လုပ်ချင်တာ၊ ဆူးလေးအတွက် အကောင်းတာမှန်ဦးတော့ ဆူးလေးမှ ဝါသနာမပါတာကိုးလို့”

သူမဘက်ကလည်း လုံးဝအလျှော့မပေးဘဲ ပြောနေလိုက် သည်။

နေဆက်ပိုင်ဘက်ကလည်း အလျှော့ပေးမယ့်ပုံမမြင်။ သူမတွေ ဆူးလေးနဲ့ မတည့်တာပေါ့။ ဖေဖေရှိစဉ်ကလည်း ဒီလိုပဲ ဆူးလေးကောင်းဖို့အတွက် ဆိုတာနဲ့ပဲ သူမသည် သူ့အကြိုက် အမြဲ ကိုက်လုပ်ခဲ့ရသည်ချည်းပင်။ မလုပ်လို့မရဘူးလေ ...ဖေဖေက လည်း သူ့ဘက်က အပြည့်အဝရပ်တည်ပြီး နေဆက်ပိုင်ပြောတာ

မှန်သမျှ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတာပေါ့ကွနဲ့ အကောင်းချည်းဖြစ်
တော့တာ။

“မနက်ဖြန်မနက် ကိုနာရီခွဲလောက် အဆင်သင့်လုပ်ထား
နော်၊ ကိုယ် ရုံးသွားဖို့ လာခေါ်မယ်”

“အန်ကယ်လေး ... ဆူးလေး ပြောနေတာကို နည်းနည်း
တော့ ဂရုတစိုက် နားထောင်ပေးပါဦးလား”

သူမသည် ဒေါသတကြီးနှင့် နေဆက်ပိုင်အား ရန်စွာလိုက်
မိတော့သည်။

“ဆူးလေး ... ကိုယ့်ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ကွာ၊ ဆူးလေး
ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်၊ လမင်းသာကို ဦးဆောင်နိုင်
အမျိုးသမီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်အောင်ကြိုး
ရမယ်”

“အန်ကယ်လေးက ဆူးလေးကို အမိန့်ပေးနေတာလား”

“အမိန့်ပေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အန်ကယ်ရဲ့ ဖြစ်စေ
ချင်တဲ့ဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေဖို့ ကိုယ် ကြိုးစားပေးနေမိတာပါ”

“ရှင် ... ဖေဖေရဲ့ဆန္ဒ”

“ဟုတ်တယ် ဆူးလေး”

“ဖေဖေက ဆူးလေးကြံ ဘာလို့ပြောမသွားခဲ့တာလဲ”

“ဆူးလေးရယ် ... ကိုယ့်က ဘာအတွက်ကြောင့်
ဆူးလေးကို ညာပြောရမှာလဲ၊ တကယ့်ကို အန်ကယ်ဖြစ်စေချင်တဲ့
ဆန္ဒအမှန်ပါ”

သူမ ဘာမှစောဒက မတက်ဖြစ်ပေမယ့် ရင်ထဲတွင်တော့
ဆူးလေးဝ မကျေနပ်ခဲ့ပါ။

“ဆူးလေးရယ် ... မောင်နေဆက်ညာတယ်ထားဦး သူ
ကိုယ်ကိုအတွက် လုံးဝမပါဘူး၊ သမီးလေးအကျိုးအတွက် သူ့မမှာ
ညာရတာပဲဖြစ်မယ်”

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို ... အဲဒီလို ကြီးမေကလည်း သူ့ဘက်က ဝင်ပါ
နေပြန်တာလေ။

“ကျွန်တော် လိမ်ညာနေတာမဟုတ်ပါဘူး ကြီးမေ
တကယ်ပါ။ ဒါဟာ အန်ကယ်ရဲ့ ဆန္ဒအစစ်အမှန်ပါ။”

သူမသည် သူ့အား ခပ်ပြင်းပြင်း မျက်စောင်းတစ်ခုကို
ထိုးပစ်လိုက်၏။

“ကြီးမေသိပါတယ် ... ကြီးမေကလည်း သဘောပြော
တာပါ။ ဒီကလေးမကိုက ဘာဖြစ်ဖြစ် လွယ်လွယ်နဲ့ ဘယ်တော့မှ
ပြောလို့မရချင်ဘူး။”

“ကြီးမေကလည်း”

ဆူးလေးသည် ကြီးမေအား မကျေမနပ်နှင့် နှုတ်ခမ်းလေး
စုလိုက်၏။

“ကြီးမေကလည်း လုပ်မနေနဲ့ ဆူးလေး၊ မနက်ဖြန်က

စပြီး ကုမ္ပဏီကို မောင်နေဆက်နဲ့ လိုက်သွားပြီး လုပ်ငန်းတွေကို
လေ့လာရမယ်။ သူ့များတွေများ အလုပ်လုပ်ချင်ကြလို့ ဟိုသွား
အလုပ်ရှာကြ။ ဒီမှာ အလုပ်လျှောက်ကြနဲ့ သမီးရယ်၊ သမီးမှာ
အောင်မြင်ပြီးသား ကုမ္ပဏီကြီးက အဆင်သင့်၊ သမီး ဒါကို
များလည်အောင်လုပ်လိုက်ရုံပဲ၊ ဘေးမှာ သမီးကို အစစအရာရာ
ပိုပြီးကူညီပေးမယ့် သမီးရဲ့အန်ကယ်လေးလည်း ရှိနေပြီးသားပဲလေ”

“ကြီးမေပြောတာ အမှန်ပဲဆူးလေး၊ အန်ကယ်လေးကလေ
ဆူးလေးကို ‘လမင်းသာ’ ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ စီးပွားရေး စွမ်းဆောင်ရည်
အမျိုးသမီးလေးအဖြစ် အရမ်းကို ဖြစ်စေချင်တာ”

ဒါပဲ ... ဒါပဲ သူတို့ရဲ့ဆန္ဒ၊ သူတို့ရဲ့ ဖြစ်ချင်မှုတွေကို
လိုက်လျောပြီး လုပ်ပေးရတာ။ သူမအတွက် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခုလို
ဖြစ်လို့။ သူမကလည်း ဒီလိုဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဘဝကြီးကို ဘာကြောင့်
မှန်းမသိ အရမ်းကို မုန်းတီးမိသည်။ စဉ်းစားကြည့်လေ သူတို့က

www.burmeseclassic.com

သူတို့ဖြစ်စေချင်တာကိုပဲ လုပ်စေချင်တာ ဆူးလေး ဘာများဖြစ်ချင်လဲ၊ ဘာများလုပ်ချင်လဲဆိုတာ သူတို့တွေ ဘာကြောင့်များထည့်မတွက်ခဲ့ကြတာပါလိမ့်။

အမုန်းဆုံးကတော့ ဦးနေဆက်ပိုင်ဆိုတဲ့ အန်ကယ်လေးကိုပဲ သိလား။ သူ့ကိုယ်သူ လူကြီးလူကောင်းလို နို့ကံတင်ကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ ပြီးရင် ဆူးလေးကို ဘဝနဲ့ချီတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ဖိနှိပ်တော့တာပါပဲ။ သူမသည် သူမလုပ်ချင်တာကို လုပ်ခွင့်မရဘဲ အမြဲလို အလျှော့ပေးရင်း မကျေမနပ်မှုတွေက ရင်ထဲမှာအပြည့်ဖြစ်လာစေတော့သည်ကွယ်။

x x x x

“မိုး ... ကျွန်မလေ အန်ကယ်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်အဘာကိုယ် ဆန်းစစ်ကြည့်မိတာ နည်းနည်းတော့ သိလာသလိုပဲလား”

“ဟယ် ... တကယ်၊ ဘယ်လို ... ဘယ်လို အဖြေထွက်လော့”

နိုးခက်က တက်ကြွနေ၏။
သူမကရော့ - လေးလေးနက်နက် တွေးတွေးဆဆလေး

“သူနဲ့ကျွန်မ ကြားမှာလေ နီးနီးကပ်ကပ်နေခွင့် ရနေခဲ့တာ

www.burmeseclassic.com

မှန်ပေမယ့် ဘယ်လိုပြောရမလဲဟာ သူနဲ့ ကျွန်မကြားမှာ အမြဲလို အတိုက်အခံလေးတွေက ဖြစ်ဖြစ်နေတတ်တယ်သိလား။”

“အတိုက်အခံ ...ဘယ်လိုအတိုက်အခံမျိုးလဲဟင်”

“အင်း ...အနီးစပ်ဆုံး ရှင်သီအောင်ပြောရရင် အခု ကျွန်မဟာ ‘လမင်းသာ’ ကို စိတ်မပါလက်မပါ သွားနေရတဲ့ကိစ္စ လေး။ တကယ်ဆို ကျွန်မ လုံးဝဝါသနာမပါတဲ့ အလုပ်ကြီး၊ သူတို့ ရဲ့ နိုင်ငံခြားနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းတွေ ပြီးတော့ အခြားများပြားလွန်းတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ကျွန်မ လုံးဝစိတ်မဝင်စားနိုင်ဘူးကွာ။ ဒါကို ကျွန်မဘက်ကို လုံးဝနားလည် မပေးဘဲ သူတို့က ‘လမင်းသာ’ ရဲ့ သခင်မဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေ ကြတယ်ကွာ”

“ဆူးလေးရယ် ...မိုးတော့ ဘယ်လိုပြောရ၊ ရှင်းရမယ် မှန်းထောင် မသိတော့ဘူးကွာ၊ သူများအတွက်က ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေ

ဟာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တွေထဲမှာသာ မက်ခွင့်၊ ခံစားခွင့်ရကြတဲ့ အရာပါ။ ဆူးလေးအတွက်က အဆင်သင့် အရံသင့် စီးပွားရေး လောကမှာ တင့်တယ်ထည်ဝါစွာနဲ့ ဆူးလေး ခမ်းနားစွာ အောင်မြင် ရမယ့် အခွင့်အရေးလေး၊ အန်ကယ်လေးမှာ လုံးဝအဖြစ်မရှိဘူး ဆူးလေး ရှင် အတွေးမမှားပါနဲ့ကွာ”

“အင်း ...ခက်တော့ခက်နေပြီ မိုးရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ သိစိတ် နဲ့ မသိစိတ်တွေက ဘယ်လိုတွေ ရှုပ်ထွေးနေမှန်းကို မသိဘူး၊ ရှင်အပါအဝင် လူအများကလည်း အန်ကယ်လေး ဘာလုပ်လုပ် မှန်တယ်၊ တော်တယ်လို့ပဲ ပြောပြောနေကြတယ်”

“ဒါကတော့ဟယ်”

“နေ ... နေပါဦး ကျွန်မ ဆက်ပြောပါရစေဦး၊ တစ်ခါ တလေ ကျွန်မရဲ့သိစိတ်က အန်ကယ်လေး လုပ်နေသမျှတွေဟာ ကျွန်မအတွက် ကောင်းစေဖို့ စေတနာနဲ့ဆိုတာကို ခံစားလို့ရပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

မာယီစိတ်ထဲမှာ စွဲနေတာကတော့ အန်ကယ်လေးဟာ ကျွန်မဘဝကို သူဖြစ်ချင်တဲ့ဘဝတစ်ခုဖြစ်အောင် ပုံသွင်းခြင်းခံနေရတယ်လို့ ခံစားနေရတယ်။ အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ကျွန်မလေ အန်ကယ်လေးအပေါ်မှာ ခါးခါးသီးသီး မုန်းမိတယ်သိလား”

“ဟင် ...ရှင်က အန်ကယ်လေးကို မုန်းတယ်”

ဆူးလေးက ခေါင်းလေးတစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်ပြီး ဟိုး ခပ်ဝေးဝေးဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေရှာ၏။

“အံ့ဩစရာပဲနော် ...ဒီလောက် ယောက်ျားသားတစ်ဦးနဲ့ အတူသွားအတူလာခွင့် ရနေတဲ့ မိန်းမသားရဲ့ရင်ထဲမှာ အဲဒီလူအတွက် အမုန်းတရားရှိနေတယ်တဲ့လား၊ ဘယ်သူမှထင်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ခဏ ...ခဏလေး၊ ကျွန်မ ထပ်ပြောပါရစေဦး မိုးရယ်၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲ မိုးရယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကို အချိန်ပြည့်

မုန်းတီးနေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါလေမယ့် ကျွန်မ မလုပ် နိုင် ဆန္ဒမရှိတဲ့ကိစ္စတွေ လာလာပြောရင် လုပ်စေချင်ရင် ကျွန်မရဲ့ စာပိုဒ်စိတ်ထဲက စွဲနေတဲ့ အမုန်းတရားတွေ ပေါ်လာတော့တာပဲ”

“ဆူးလေးရယ် အန်ကယ်လေးရဲ့ စေတနာတွေက ရှင်အပေါ် အရမ်းကိုဖြူစင်လွန်းတာပါ။ ရှင် သူ့အပေါ် နားလည်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြည့်ပါလား။ စေတနာဖြူစင်လှတဲ့ အန်ကယ်လေးအတွက် ရှင်ရင်ထဲမှာ အမုန်းတရားတွေ ရှိမနေသင့်ပါဘူးဟာ၊ နို့လေ လုံးဝစိတ်မကောင်းဘူး သိလား”

“အင် ...အဲဒီအတွက် ကျွန်မလည်း တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်လေ”

“ဆူးလေး ... ရှင်ဟာလေ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာအောင် တစ်ခါတစ်ရံမှတဲ့လား။ တကယ်တော့ လွယ်တဲ့ကိစ္စတွေကို ရှင်တို့က ခက်နေအောင် ဖန်တီးချင်နေတာ ဆူးလေး”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူတော်တော်များများက ကျွန်မကို အဲဒီလိုပဲ ပြောကြ၊ ထင်တတ်ကြတယ်။ ရှင်တို့တွေ အတွက် လွယ်တဲ့ကိစ္စလေးလို့ ထင်ပေမယ့် ကျွန်မအတွက်တော့ ကျွန်မမှ စိတ်မပါတာ၊ ခံစားလို့မှမရတာ၊ ကျွန်မအတွက်ကတော့ ခက်ခက်ခဲခဲတွေ လုပ်နေရတာပဲလေ”

“ပြောလည်း မပြောတတ်တော့ဘူး၊ စဉ်းနည်း မစဉ်းစား တတ်တော့ပါဘူး ဆူးလေးရယ်၊ တကယ်ပါ၊ ဘာပြောရမယ်မှန်း တောင် မသိတော့ပါဘူး”

မိုးခက် တစ်ယောက်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ကုလားထိုင်နောက်မှိုကို ကျောမှိုချလိုက်သျှက် မျက်လုံးကို စုံမှိတ် ထားလိုက်လေသည်။

ဆူးလေး စဉ်းစားကြည့်နေမိခဲ့သေးသည်။ သူမ မှားယွင်း နေတာများလား။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်။ သူမဘဝတွင် ဖေဖေ အလိုကုန်

ကြီးမေ စိတ်တိုင်းကျ၊ အန်ကယ်လေးဖြစ်ချင်တဲ့ အတိုင်း အမြဲလို နေထိုင်ပေးလာခဲ့ခြင်းပါ။ နေရပါများလာတော့ ဖေဖေ့ ကြီးမေအား အပြစ်မတင်ရက်သော ခံစားမှုများက အန်ကယ် လေးအပေါ် စုတ်ကျရောက်လာတော့သည်။ သူမဘက်က ဝိုင်းကွ ပြောပေးမယ့် အစား သူမအား ဝိုင်းပြီး ထိုးနှက်ခဲ့သည်ဟု သူမ ခံစားခဲ့ရလေ သည်။ ထိုခံစားမှုအတွက် ဆူးလေး မမှားပါ။ မမှားခဲ့ပါဘူးလေ။

x x x x

www.burmeseclassic.com

“ဆူး”

“ရှင်”

“ကိုယ့်ကို ဆူးလေးစကားပြောတာ အသက်မပါသလို ဖြစ်နေလားလို့”

သူမ ခပ်ဖွဖွလေး ပြုံးဖြစ်ခဲ့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ရုံးမှအပြန် နေဆက်ပိုင်၏ကားပေါ် ပါလာ ခဲ့ခြင်းပါ။ ဘယ်လိုအသက်ပါနိုင်မှာတဲ့လဲ။ စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို သူတို့ဖြစ်စေချင်တာကိုပဲ ဖန်တီးနေကြပြီးတော့လေ။

“ဆူး ...ကိုယ်ပြောနေတယ်လေ”

“မဟုတ်ပါဘူး ...အန်ကယ်လေးထင်လို့ပါ”

“ကြည့်လေ ...ခုပြန်ပြောလိုက်တဲ့ စကားသံတွေကအစ အေးစက်လွန်းနေတယ်။ ခါတိုင်းလို့နဲ့ မတူတော့သလိုပဲ”

ဆူးလေးသည် အသံကို တိုးညှင်းညှင်းသာသာလေး ရယ် မောလိုက်ပြီး ...

“အန်ကယ်လေးထင်လို့ ဖြစ်မှာပါ။ ဆူးလေးဘက်က ဘာမှမပြောင်းလဲဘူး”

“ဒါဆို ...လုပ်ငန်းတွေကို အာရုံစိုက်ရလို့ ဆူးလေး ပင်ပန်းနေတာများလား”

သူ့မျက်ဝန်းတွင် ကရုဏာတရားများကို သူမ ရှာဖွေတွေ့ ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ... ဘာကြောင့်ရယ်မသိ အန်ကယ်လေးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် သူမ၏ခံစားမှုများက ငြိမ်သက်လွန်းလှသည်

လေ။

“အလုပ်ပင်ပန်းတာ နည်းနည်းလောက်တော့ ပါမှာပေါ့လေ”

“တကယ်တော့ အန်ကယ်ဖြစ်စေချင်သလို ကိုယ်က ဆူးလေးကို ဖြစ်စေချင်ပါတယ်”

“ဆူးလေး နားလည်ပါတယ်”

ဟုတ်တယ်လေ ... နားလည်ပါတယ်လို့ မပြောလို့ သူနဲ့ အတိုက်အခံ မဖြစ်ချင်တော့ပေ။ သူတို့၏ ဆူးလေး၏ ဘဝကြီးအား ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုတွေနဲ့ ပြည့်စုံအောင် မွမ်းမံချင်နေကြတာ၊ ဆူးလေးရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းဆိုရင် ဆူးလေးရဲ့စိတ်တိုင်းကျ မခမ်းနားရင် နေပါ မကြီးကျယ်ရင်လည်းနေပါစေ လူတကာရဲ့ ချီးမွမ်းခြင်း၊ မြှောက်စားခြင်းတွေကိုလည်း မခံစားရရင်နေပါစေ ရင်ထဲကခံစားရတဲ့အတိုင်း လုပ်ခွင့်ရခြင်းသည် စိတ်ကူးယဉ်ခွဲဘူးတာလေးတွေ

အကောင်အထည်ပေါ်ထုတ်ချင်မိသည်လေ။ ခုတော့ ရှိပါစေတာလေ။ သူမစိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး လျှော့ချထားလိုက်တော့

“ဆူးလေး ... နားလည်ပေးတဲ့အတွက် ကိုယ် အရမ်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အန်ကယ်လေးကလည်း ဆူးလေးနဲ့ အန်တယ်လေးတို့မှာ ကျေးဇူးစကားကိုဆိုရမယ့်သူက ဆူးလေးပါ”

“ဆူးလေးဆီက ကျေးဇူးတင်စကားတွေလိုချင်လို့ ကူညီနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခုလို အန်ကယ်မရှိတော့တဲ့ အချိန်အခါမှာ ဆူးလေးအပေါ် ပိုပြီးဖြည့်ဆည်းမှုတွေကို လုပ်ပေးချင်မိတယ်။ နည်းနည်းနည်းနည်းနည်းနည်း ဆူးလေးဖေဖေ စိတ်ချမ်းသာနိုင်မှာ” သူစကားများက ရင်ထဲမှလာသော စကားများဖြစ်ကြောင်း မျက်ကြည်ခံစားလို ရပါသည်။ ဖေဖေသည် တကယ်ပင် နေဆက်

www.burmeseclassic.com

ပိုင်အား ယုံကြည်အားကိုးခဲ့ရှာတာပါ။ သူမ၏ဘဝကိုပင် နေဆက်
ပိုင်ထံ ယုံကြည်အပ်နှံချင်ပုံရသည်။

သူမသည် ဦးနှောက်ပိုင်းအရ စဉ်းစားမည်ဆိုလျှင်တော့
ကောင်းသည်ဟု အဖြေထွက်လာပေမယ့် ရင်ထဲက ခံစားချက်အရ
တွေးတောမည်ဆိုလျှင်တော့ ဘာမှန်းမသိသော ပြဿနာတစ်ရပ်က
တားဆီးနေခဲ့သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ကားလေးက ဆူးလေးတို့ ခြံဝင်း
အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့တော့သည်။ အိမ်ရှေ့မှထွက်ပြီး ကြီးမေ
က ကြို့စောင့်နေ၏။

“မောင်နေဆက် ... ထမင်းစားပြီးမှပြန်လေ၊ မင်းကြိုက်
တဲ့ ငါးရဲ့အူဟင်းချက်ထားတယ်”

အရေးထဲ ကြီးမေက သူ့အား ထမင်းစားခေါ်နေသေး
သည်။ သူမက မကောင်းတတ်၍ သူ့နားမှာ ရပ်နေရသေး၏။

အိမ်ထဲမှဝင်ဘဲနဲ့လေ ...

“ဟုတ်လား ... ကြီးမေလက်ရာ မစားရတာတောင်
ဘာတော်ကြာသွားပြီ၊ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရေချိုးပြီး ပြန်လာခဲ့မယ်
လေ”

“အေး ... အေး ကောင်းတယ်၊ ကြီးမေတို့တူအရီးတွေ
ထမင်းလက်စုံမစားရတာ ကြာပြီ၊ ကြီးမေ စောင့်နေမယ်နော်”

“စိတ်ချ လာခဲ့မှာပါ၊ ခြောက် ... ဆူးလေး ဘာစားချင်လဲ
ဆိုထိဝယ်ခဲ့မယ်လေ”

“ဟင့်အင်း ... ဘာမှမမှာတော့ပါဘူး”

“ဒါဆို ... ကိုယ်ပြန်လာခဲ့မယ်၊ ဆူးလေး ကိုယ့်ကို
ထမင်းစားစောင့်နေနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက လက်ပြန်တံဆက်ပြီး ကားလေးကို ခြံဝင်းထဲက

www.burmeseclassic.com

မောင်းထွက်သွားတော့သည်။

သူမ၏ဘဝသည် ဟိုတ်ကဲ့လို ခေါင်းညိတ်ရတဲ့ ခေါင်း
ညိတ်ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်ဘဝက ဘယ်သောအခါများမှ လွတ်ပါ
တော့မလဲကွယ်။

* * * *

မေလှိုင်းတို့အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေး ရှိသဖြင့် မေလှိုင်း
ထ ဆူးလေးနှင့် ကိုနေဆက်ပိုင်ကို ဖိတ်ထားသဖြင့် ...

ရုံးအားရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကိုနေဆက်ပိုင် လာခေါ်သဖြင့်
သူမတို့နှစ်ဦးသား မေလှိုင်းတို့အိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့တော့သည်။

“ဟယ် ...အစားအသောက်ဆို မိုးတို့က ရှေ့ရောက်နေ
နှင့်ပါလား။”

မေလှိုင်းတို့အိမ်တွင် အရင်ဦးစွာ ရောက်ရှိနေသော မိုးခက်
ကို တွေ့၍ ဆူးလေးက လှမ်းနောက်လိုက်၏။

“ဒါပေါ့ ...ဒါပေါ့ အစားပုတ်တဲ့ မိဆူးမရောက်ခင်

www.burmeseclassic.com

မြန်မြန်လာပြီး စားတာ”

“လာကြ ...လာကြ ဒီဘက်နားက ဝိုင်းကိုဝင်ကြ”
မေလှိုင်း၏ မိခင်ကြီးက ခရီးဦးကြိုပြုသည်။

“ဆူးလေးရယ် ...ရှင်ကတော့လေ ဘာလေးဝတ်ဝတ်
ဘယ်လိုပြင်ပြင် ပြင်တာသိပ်လှတာပဲသိလား”

မေလှိုင်းက ဆူးလေးနား တိုးကပ်ပြီးပြောလိုက်တော့
ဆူးလေးကလည်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ဘာမှမပုံနဲ့ ... လှတယ် ချောတယ်လို့ မပြောလည်း
မေလှိုင်း ရှင့်အိမ်မှာ ကျွန်မက အဝစားဖို့လာတာနော်”

“အံမယ် ... တို့ အန်ကယ်လေးကလည်း ခန့်ချောကြီး
ပါနော်၊ ဆူးလေး ရှင်နဲ့ အန်ကယ်လေးတို့အတွဲက သိပ်လိုက်တာ
ပဲသိလား”

“မိုး ...ရှင်နော်”

ဆူးလေး သိလိုက်သည်။ မိုးခက်သည် တမင်သက်သက်
ပြောချလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလေ။ မျက်စောင်း ပြင်းပြင်းတစ်ခု
တို့ မိုးခက်ထံ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ မိုးခက်က လျှာလေးထုတ်လို့
ပြန်ပြီးပြောပြနေသေးသည်။ တွေ့မယ် ...အန်ကယ်လေးရှေ့မှာရှိ
သည်ခံနေတာ။ သင်းနဲ့ ပြီးမှ စာရင်းကိုရှင်းရမယ်။

မိုးခက်စကားကြောင့် ထင်၏။ အန်ကယ်လေးက ရှက်ပြီး
ချက်နှာလေးကို ငုံ့ထား၏။

“ဪ ...မေ့နေလိုက်တာ ရှင်တို့ကို ကျွန်မရဲ့အစ်မနဲ့
ဒီတ်ဆက်ပေးမလို့”

“ဪ ...နယ်ကနေ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပြန်ပြောင်း
တာတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာမအစ်မလား”

ဆူးလေးအမေးကို မေလှိုင်းက ခေါင်းညှိတ်လို့ဖြေရှင်း
သူ့အစ်မအားလည်း လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

“မမ ...လာပါဦး၊ ဒီမှာ ညီမလေးသူငယ်ချင်းတွေနဲ့
မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့”

“အေး ...လာပြီ ...လာပါပြီ”

နောက်ဖေးဘက်မှ ပြေးထွက်လာသော သူ့အစ်မကို တွေ့
လိုက်ရသည်။

“ဒါက မေလှိုင်းအစ်မ ဒေါ်ဝေလှိုင်းတဲ့၊ သတ္တဗော
ဌာနက ဆရာမလေးပေါ့”

ဆူးလေးက ခုမှမြင်ဖူးသော မေလှိုင်း၏အစ်မဆိုသူအား
ဖြိုးဖြိုး နှုတ်ဆက်နေစဉ် မေလှိုင်း၏အစ်မက အန်ကယ်လေးအား
တရင်းတနီး နှုတ်ဆက်လေတော့၏။

“ဟယ် ...နေဆက် ရှင် ...နေဆက်ပိုင် မဟုတ်လား
ဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်လည်း ဝေဝေကို ကြည့်နေတာ”

“အဲမယ် ...ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ မခေါ်ချင်လို့ မသိချင်
ယောင်ဆောင်နေတာလား”

“ဟာ ...မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝေဝေက မေလှိုင်းရဲ့အစ်မဖြစ်
နေလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မထားမိလို့ပါ”

“ထားပါတော့ ...ထားပါတော့လေ၊ ပြန်တွေ့ရတာ
အရမ်းဝမ်းသံ့စတယ်၊ သိလားသူငယ်ချင်းရယ်”

“ကိုယ်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်”

အန်ကယ်လေးနှင့် ဝေဝေလှိုင်းတို့ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်နေ
ခြင်းကြောင့် ထိုနေ့က မေလှိုင်းတို့အိမ်မှ အိမ်ပြန်တော်တော်လေး
ကို နောက်ကျခဲ့တော့သည်။ အကြောင်းကတော့ ဝေဝေလှိုင်းက
အန်ကယ်လေး၏ ကျောင်းတုံးကအကြောင်းတွေ ပြန်ပြောပြနေသော
ကြောင့် သူမတို့သုံးဦး ပိုင်များထောင်ဖြို သဘောကျနေခဲ့သော
ကြောင့်ပင်။

www.burmeseclassic.com

“အမယ်လေး... ငါ့ညီမက အန်ကယ်လေး၊ အန်ကယ်လေးဆိုတော့ နင်လို့ ဘယ်ထင်မလဲဟယ်၊ အသက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ယောက်များလားလို့”

“သူတို့က ကိုယ့်ကို ဆူးလေးခေါ်သလို လိုက်ခေါ်ကြတာ”

“ဆူးလေးကရော နေဆက်ကို ဘာလို့ အန်ကယ်လေးလို့ ခေါ်ဖြစ်သွားတာလဲ”

ဝေဝေလှိုင်းက ထိုသို့မေးလာတော့ ဆူးလေးသည် အန်ကယ်လေးအား အားနာသွားမိပြီး...

“ဟိုလေ... အန်ကယ်လေးရဲ့ တူတွေ တူမတွေ ခေါ်ပြောသလို ဆူးလေးကလည်း အန်ကယ်လေးလို့ လိုက်ခေါ်ဖြစ်ခဲ့တာ၊ ဆူးလေးခေါ်သလို သူတို့ သူတို့ကလည်း လိုက်ခေါ်ရင်းနဲ့ အန်ကယ်လေးလို့ ခေါ်ဖြစ်သွားတာပါ”

ဆူးလေးက မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းတို့နှစ်ယောက်အား လက်ညှိုးလေးထိုးပြရင်း အားတုံအားနာလေး ပြောလိုက်ရသည်။

“နေဆက်ရယ် ... ရှင့်အဖြစ်က အန်ကယ်လေးလို့ အခေါ်ခံရတဲ့ဘဝ ရောက်နေပါပြီလား”

ဝေဝေလှိုင်းက ထိုသို့ပြောတော့ နေဆက်ပိုင်က သဘောကျစွာ တဟားဟားနဲ့ ရယ်မောခဲ့လေသည်။

“အမယ်... မမက သူများကိုပြောနေတယ်၊ မမကိုလည်း တိုကိုကြီး သားတွေသမီးတွေက အန်တီလေးလို့ ခေါ်တာပဲလေ”

မေလှိုင်းစကားကြောင့် အားလုံးက ‘ဝါး’ ခနဲ ရယ်မောခဲ့ကြသေးသည်။

“ဟဲ့... မေလှိုင်းရယ် အဲဒါက တူတွေ၊ တူမတွေက အန်တီလေးလို့ ခေါ်တာဆန်းလား၊ နင်က ငါ့ကို မမလို့ပဲခေါ်တာလေ၊ အမှန်တကယ်ဆို ဆူးလေးက နေဆက်ကို ကိုကိုလို့ပဲ ခေါ်ရ

မှာ ဒါမှ ဆူးလေး သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ကိုကိုလို့ လိုက်ခေါ် ဖြစ်ကြမှာ”

မဝေမေလှိုင်းကတော့ ရိုးရိုးသားသားနှင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်မှာပါ။ သို့သော် ကိုနေဆက်ပိုင်တစ်ယောက်ကတော့ ရှက်လွန်း စွာ မျက်နှာကြီးကို နီမြန်းသွားတော့၏။ မိန်းကလေးဦးရေကလည်း များနေလို့ဖြစ်မှာပါလေ။

“ကိုကို ... ဟုတ်တယ် ကောင်းတယ်၊ ဆူးလေး ရှင်အရင် ပြောင်းပြီးခေါ်လိုက်၊ နောက်က တို့တွေလိုက်ပြောင်းခေါ် မယ်လေ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မေလှိုင်း”

“ဟာ ... အန်ကယ်လေးလို့ခေါ်တာ နှုတ်ကျိုးနေပြီကို”

မိုးခက် ... ဆိုတဲ့ မိုးခက် ဘယ်လောက်များလည်းလို့လေ။ လူအများကြားမှာ ပြောသင့်သလား၊ မပြောသင့်လားဆိုတာကို မစဉ်းစားဘူး။ ပြီးတော့ ကိုနေဆက်ပိုင်ရဲ့မှာ ဒီလိုပြောစရာလားလို့။

မိုးခက်နဲ့ကတော့ စာရင်းရှင်းစရာတွေ များနေပြီ။

“နေဆက်ကလေး ကျောင်းတုံးက သိပ်စွဲတာ၊ ကောင်မ လေးတွေကို ဝိုင်းနေတာပဲ၊ ကိုနေလို့ခေါ်တဲ့သူနဲ့ ‘ဆက်’ လို့ ခေါ်တဲ့ သူနဲ့ ပိုင်လို့ခေါ်တဲ့သူနဲ့ အမလေး ရှုပ်နေတာပါပဲနော်”

“ဟုတ်မှာ ... ဟုတ်မှာ အန်ကယ်လေးက ချောတာကို ဝိုင်းနေမှာပေါ့”

မေလှိုင်းက သူ့အစ်မစကားကို ထောက်ခံရင်း နေဆက် ခိုင်ကိုလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်သေးသည်။

“မေလှိုင်း မယုံနဲ့၊ မေလှိုင်းအစ်မ လျှောက်ပြောနေတာ”

ရှက်ရှက်နဲ့ ဇွတ်အတင်းကြီး ငြင်းဆိုနေသော နေဆက်ပိုင် တို့ကြည့်၍ ရယ်မောခဲ့ရပြန်လေပြီ။

ထိုနေ့က မေလှိုင်းတို့အိမ်၏ ဆွမ်းကျွေးလေးသွားရတာ အရမ်းကို ပျော်ဖို့ကောင်းခဲ့လေသည်ကွယ်။ အမှတ်တရနေ့လေး

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့တော့ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

“မမ ...မမကရာ ကျောင်းတုံးက အန်ကယ်လေးကို ကြိုက်တဲ့အထဲမှာ မပါခဲ့ဘူးလား”

ဘယ်လောက်ဆိုးတဲ့ မိုးခက်လည်းလို့။ အန်ကယ်လေးနဲ့ မဝေဝေလှိုင်းကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ထားပြီး သူက ထိုမေးခွန်းကို မေးဖြစ်အောင် မေးခဲ့သည်။

“ဟာ ...ပါတာပေါ့”

မဝေဝေလှိုင်း၏ ထိုစကားအဆုံးတွင် ‘ဝါး’ခနဲ ပွဲကျခဲ့ ကြပြန်သည်။ မေလှိုင်းအစ်မသည် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့် ခင်စရာ ကောင်းသော အစ်မတစ်ယောက်အဖြစ် ဆူးလေး လက်ခံနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

“မမကလည်း ဘာလို့ ရအောင် မကြိုက်ခဲ့တာလဲ”

မိုးခက်တစ်ယောက်လေ ရှေ့ဆက်တိုးလို့ မေးခွန်းတွေ

ထုတ်နေပြန်သည်။ မေလှိုင်းကတော့ သဘောကျလွန်းလို့ မျက်ရည် ချားထွက်သည်ထိပင် ရယ်မောနေရှာသည်။

“မိုးခက် ...တော်တော်ဆိုးနေပါလား”

နေဆက်ပိုင်က မိုးခက်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“အန်ကယ်လေးကလည်း ...မိုးက သိချင်လို့ပါ”

အဲဒီလို မိုးခက် နည်းနည်းလေးမှ မလျှော့သေးပေ။

မဝေဝေလှိုင်းကလည်း ပြောချင်လွန်းနေသည်မှာ

ဘယ်လိုမှ တားမရခဲ့ပေ။

“ဘယ်ကြိုက်လို့ရပါ့မလဲ မိုးလေးရယ်၊ မမလိုရုပ်မျိုးကို သူက ဘယ်စိတ်ဝင်စားပါ့မလဲ၊ အချောအလှတွေကိုက သူ့နှာမှာ ခိုင်းလို့လေ။ မမတို့အဖြစ်က သူငယ်ချင်းအဆင့်ထက် ကျော်ခွင့် ခရခဲ့ပါဘူးလေ”

မဝေဝေလှိုင်းသည် ပျော်တတ်သူပီပီ စကားနှင့်အညီ

မျက်နှာအမှူအရာလေးနှင့်ပါ သရုပ်ဆောင်ပြနေလေတော့ အားလုံး သဘောကျကြပြန်လေပြီ။

ကိုနေဆက်ပိုင်တစ်ယောက် မနေသာတော့ဘဲ ဆူးလေး တို့အုပ်စုနှင့် ရောနှော၍ တဟားဟားနှင့် အော်ဟစ်ရယ်မောခဲ့လေ တော့သည်။ အရမ်း ... အရမ်းကို ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းခဲ့သော နေ့လေးတစ်နေ့ရယ်ပါကွယ်။

x x x x

နေဆက်ပိုင်က သူ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ် ခဏသွားမည့် အကြောင်း ပြောပြလာစဉ် သူမ နည်းနည်းတော့ အံ့ဩသွားခဲ့ သည်။

“ဒီအစီအစဉ်ကို အန်ကယ်လေး ပြောခဲ့သံ ဆူးလေး ထည်း မသိခဲ့ပါလား?”

အန်ကယ်လေးက ပြုံးလျက် ...

“အန်ကယ်လေးလည်း ... မသွားမဖြစ်လို့ သွားရတာ ဝါ၊ ဆူးလေးတစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ရမှာ စိတ်မချပါဘူး။”

အန်ကယ်လေး၏ သူမအား စိတ်မချပါဘူးဆိုသော စကားလုံးများအား သူမ လုံးဝမကျေနှစ်ခဲ့ပေ။

www.burmeseclassic.com

“အန်ကယ်လေးကလည်း ဘာစိတ်မချစရာရှိသလဲ ဆူးလေးက ကလေးမှမဟုတ်တာ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရပ်တည်နိုင်ပါပြီ”

သူမက ခပ်စွာစွာလေးပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ...ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ခုဆို ဆူးလေးက ‘လစဉ်းသာ’ကို နိုင်နင်းအောင် အုပ်ချုပ်နိုင်တော့မယ်”

ဆူးလေးသည် နေဆက်ပိုင်အား အကဲခတ်သလို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဘာလဲ ... အန်ကယ်လေးက ဆူးလေးကို လှောင်တာလား”

နေဆက်ပိုင်က သဘောကျစွာ တဟားဟားနှင့် အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

“လှောင်တာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပြောင်တာလည်း

မဟုတ်ဘူး တကယ်ပြောတာ၊ မှန်တာပြောတာလေ”

နေဆက်ပိုင်သည် ဆူးလေး၏ ပါးဖောင်းဖောင်းလေး အစိတ်အား ခပ်ဖွဖွလေး ဆွဲလိမ်လိုက်ပြီး ချစ်စနိုးလေး စနောက်ဆိုက်သည်။

“အန်ကယ်လေးနော်”

သူမက စိတ်တိုစွာ မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးပစ်လိုက်၏။

“တကယ် ...တကယ်ပြောတာ၊ အဟုတ်ပြောတာ”

“ဘာလဲ ...တကယ်တွေ့ရော အဟုတ်တွေ့ရော ရှုပ်နေတာပဲ”

“ကိုယ်ပြောချင်တာက ဆူးလေးမှာ အရည်အချင်းဏာင်းတွေ ရှိတယ်၊ ဆူးလေးရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို သူ့နေရာထဲ အသုံးချပေးရင် ဆူးလေးကို ဒီထက် ဒီထက်ပိုပြီး တော်

www.burmeseclassic.com

စေချင်တာ”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ အန်ကယ်လေးရယ်၊ ဆူးလေးက အရမ်းကြီး မွန်းကျပ်အောင် ပရက်ရှာပေးတာမျိုးတော့ ဆူးလေး မလုပ်ချင်ဘူး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်လေးပဲ ရချင်တယ်။ ခုဟာက အန်ကယ်လေးတို့ အရမ်းကြီး ဖြစ်စေချင်တာတွေကို အမြင့်ဆုံးရောက်အောင် မုန်းထားကြတော့ တကယ်တမ်း လိုက်လုပ်ရတဲ့ ဆူးလေးအတွက်က ပင်ပန်းတယ်။ မွန်းကြပ်တာတယ်”

“ကိုယ် ...အဲဒီလို လုပ်နေမိလို့လား”

“အန်ကယ်လေး လုပ်နေတယ်လို့ ဆူးလေး မပြောဘူး၊ ဆူးလေးကို စံတစ်ခု သတ်မှတ်ထားပြီး အဲဒီစံနှုန်းကို ရောက်အောင် ကြိုးစားခိုင်းနေတာမျိုးဆို ဆူးလေး မလုပ်ချင်ဘူး၊ ဆူးလေးက ဘာသာ ဆူးလေး ကြိုးစားရင်း အဲဒီစံနှုန်းကို ရောက်ရင်လည်း”

“...သတ်သွားမယ်၊ ကျော်ချင်လည်းကျော်သွားနိုင်တာပဲလေ”

“ဆူးလေး ဆိုလိုချင်တာကို ကိုယ်နားလည်တယ်၊ ခုဆို ကိုယ့်အရီးသွားမှာ တစ်လနှစ်လလောက် ကြာနိုင်တယ်၊ ‘လမင်း’ နဲ့ ပတ်သက်ပြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားဘာအလုပ်ကိစ္စကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဆူးလေး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး ကောင်းသလို လုပ်ထားလိုက်ပါ။ ကောင်းခြင်းဆိုးခြင်းကို ကိုယ် မဝေဖန်ဘူး၊ ကောင်းတာဖြစ်သွားတော့လည်း ဒါဟာ ဆူးလေးရဲ့ အောင်မြင်မှုပဲ၊ တစ်ခုခု မှားယွင်းသွားတော့လည်း ဒါမျိုး နောက်မဖြစ်အောင် ကြိုးစားစာယူလိုက်တာပေါ့”

“ဆူးလေးကတော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အတတ်အား ကြိုးစားပါမယ်၊ အန်ကယ်လေးကိုလည်း ဆူးလေး ဘာတွေ လုပ်တယ်ဆိုတာ အမြဲတင်ပြနေမှာပါ”

“ကိုယ် ပြောပြီးပြီရော၊ ဆူးလေး ကောင်းသလိုသာ”

www.burmeseclassic.com

လုပ်ပါလို့ဆိုတာလေ”

နှစ်ဦးသား ရယ်မောခဲ့ကြသေးသည်။

“အလုပ်ကိစ္စရှိလို့သာ သွားရမှာ၊ တကယ်တမ်း ကိုယ်လေ ဆူးလေးကို ခွဲမသွားချင်ဘူးသိလား”

ရီဝေဝေအကြည့်များနှင့် ကြည့်လာရင်း ပြောလာသော သူ၏စကားများက ခါတိုင်းနှင့်မတူ၊ ထူးဆန်းနေသလိုပင်၊ ဆူးလေးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ တိတ်တိတ်ကလေး ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

“ဆူးလေးရော ဘယ်လိုခံစားရလဲဟင်”

ဘုရားသခင် ...သူက သူမရင်ထဲက ခံစားမှုကိုယ် သိချင်လို့ မေးလာနေပါလား။ သူမသည် ရုတ်တရက် ဘာပြန် ပြောရမှန်းမသိဘဲ ခဏတွေခေနေခဲ့ပြီးမှ ...

“ဆူးလေးကတော့ ဘယ်လိုမှမနေပါဘူး၊ ဟို ...ဒါပေ

မယ့် အန်ကယ်လေးမရှိတော့ ဆူးလေးတစ်ယောက်တည်း အလုပ်တွေကို နိုင်အောင် မလုပ်နိုင်မှာစိုးတယ်”

“သူ့ချက်နှာလေးတွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းများကို မြင်တွေ့ခဲ့လိုက်ရ၏။ သူမ စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်မိသွားသည်။ ဒါပေမယ့် သူမ အမှန်အတိုင်းပြောခဲ့မိခြင်းရယ်ပါ။

“ကိုယ် ...ဆူးလေးအပေါ် ဘယ်လောက်သံယောဇဉ်ကြီးမားလည်းဆိုတာ ဆူးလေး အသိဆုံးပါ”

မထင်မှတ်စွာ အန်ကယ်လေး၏ ချစ်ရေးဆိုစကားများအပေါ် ကြားလိုက်ရစဉ် သူမသည် တကယ်ပင် ဘယ်လိုစကားမျိုးဖြင့် အဆင်ပြေအောင် ပြန်ပြောရမည်ဆိုတာကို လုံးဝမစဉ်းစားဘက်ခဲ့တော့ပေ။

“ဆူးလေး ...ကိုယ်ရဲ့ သံယောဇဉ်တွေကို ဆူးလေး သိရတယ်မဟုတ်လားဟင်”

www.burmeseclassic.com

“ရှင် ...ရှင် ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်”

“ကိုယ် ...ဆူးလေးကို ခြတ်ခြတ်နိုးနိုးချစ်နေမိတာပါ”

သူမ ကြိတ်ပြီး ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။ ဒီလိုတော့လည်း အန်ကယ်လေးက ချစ်စကားလေးတွေကို ပြောတတ်သားပဲ။

“ကိုယ် ဆူးလေးကို လက်ထပ်ခွင့်ရချင်တယ်”

ခက်တော့နေပြီ။ သူ့ဘက်ကပဲ အတင်းကြီး တွန်းပြောနေတော့ ၏။ ချစ်လားလို့တောင် မမေးတော့ဘဲ လက်ထပ်ပါရစေလို့ကို အတင်းကြီးပြောနေတော့ပြီ။ ခက်တာက ဆူးလေးက အိမ်ထောင်မပြုချင်သေး။ နောက်ပြီး ဆူးလေးအချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအရာလဲဆိုတာ သိချင်သေးသည်။ အန်ကယ်လေးက ဆူးလေးအား အချစ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းအောင် မပြသနိုင်ခဲ့ဟု ဆူးလေးထင်မိရင်း ထို့ကြောင့် ဆူးလေး၏ စိတ်ကူးအတွေးများထဲတွင် အချစ်ကို ရှာဖွေကြည့်ချင်နေမိသည်။ အချစ်ကို ခံစားကြည့်ချင်မိ

သည်။

“ဆူးလေး ...ကိုယ့်ကို တစ်ခုခုပြောပါဦးလား”

“ဟို ...ဟိုလေ ဆူးလေး လက်မထပ်ချင်သေးဘူး”

သူ့မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီမြန်းသွားသည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ သူ တော်တော်ခံရခက်သွားပုံရ၏။

“ဆူးလေးမှာ ချစ်သူရှိနေလို့လား”

“ဟင့်အင်း ...မရှိပါဘူး၊ ဆူးလေးက လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သေးလို့ပါ”

“ဪ ...ဆူးလေးရယ် ကိုယ်ဖြင့် ရင်ထဲကို ပူလောင်သွားတာပဲ၊ ဘယ်နှစ်နှစ်လောက်တောင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သေးတာလဲ၊ တော်ကြာ ကိုယ်က အဖိုးကြီးဖြစ်သွားမှာ”

“ဟာ ...အန်ကယ်လေးကလည်း”

သူ့မက ခေါင်းလေးငုံ့လို့ ရှက်နေမိစဉ် ...

www.burmeseclassic.com

“ကိုယ့်ဘက်က မင်းလေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အမြဲလို တက်ကြွလန်းဆန်းနေသလောက် မင်းလေးဘက်ကတော့ အမြဲလို အေးစက်နေတတ်တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

ခေါင်းငုံ့ထားသော သူမအား မေးစေလေးမှ ဆွဲကိုင်၍ မျက်နှာလေးအား မော့စေလိုက်ပြီး သူမမျက်ဝန်းများအား အကြည့် စူးစူးများဖြင့် ကြည့်လာ၏။

“ဟင် ...ဘယ်သိမှာလဲ”

ဆူးလေးက သူ့အကြည့်များအား လွှဲဖယ်လိုက်ပြီး ဘုဆတ်ဆတ်လေး ပြောလိုက်၏။

“ကိုယ် ...မင်းလေးကို လက်ထပ်ခွင့်ရပါစေကွာ”

သူ့စကားသံများတ အသံနားခဲတောင်းဆိုနေသလိုပင်။

သူမ တကယ်ကို ရင်ထဲတွင် ခံစားခဲ့ရသေးသည်။

“အန်ကယ်လေးလည်း အဆင့်တွေကျော်နေသလိုပဲ။

ဆူးလေးကို ချစ်လား၊ မချစ်ဘူးလား အရင်မေးရဦးမှာလေ”

“ဟာ ...ဟား ...ဟား ဟုတ်သားပဲ၊ ကိုယ် အကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားတယ်”

သူက သူမစကားအား သဘောကျစွာ တပုားဟား ရယ်မောနေလေသည်။ သူမရင်ထဲတွင် တလှုပ်လှုပ်နှင့် ဖြစ်နေသလိုပင်။

ခါတိုင်းလို အန်ကယ်လေးနှင့် စကားပြောရင် ဒီလိုမဖြစ်ဘူးပေ။

ဟုတ်မှာပေါ့လေ ...ခါတိုင်းလို ရိုးရိုးသားသား စကားလုံးတွေမှ မဟုတ်တာ၊ အချစ်အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောနေကြတာဆိုတော့ နည်းနည်းတော့ လှုပ်ရှားမှုရှိမှာပေါ့။ ငါက မိန်းကလေးကိုး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားတင်းလိုက်ရသေးသည်။

“ဒါဆို ...ကိုယ်မေးရင် ဆူးလေးမှာ အဖြေရှိနေပြီလား”

“အာ ...စဉ်းစားရဦးမှာပေါ့”

“စဉ်းစားဦးမှာ ...မင်းလေးရင်ထဲမှာ ကိုယ့်အတွက် အဖြေတစ်ခုရှိမနေဘူးတဲ့လား”

“အန်ကယ်လေးက ခုမှပြောတာပဲဟာ၊ အဖြေက ဘယ်လို ရှိနေမှာလဲ”

“တော်သေး၏။ သူမဆင်ခြေလှလှလေး ပေးနိုင်ခဲ့သည် လေ။

“ခုမှဖွင့်ပြောဖြစ်ပေမယ့် ဆူးလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ် က တစ်ချိန်လုံး စိတ်ကူးယဉ်နေခဲ့မိတာ”

“ဟင် ...ဆူးလေးမှ မသိနိုင်တာ”
သူမက ဇွတ်အတင်းပင် ငြင်းဆိုနေရ၏။

“ကောင်းပြီလေ ...ဒါဆို ကိုယ် ဘယ်တော့လောက် ဆူးလေးအဖြေကို သိခွင့်ရမလဲ”

“အင်း ...ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ အန်ကယ်လေး နိုင်ငံခြား

ခရီးက ပြန်လာရင် ပြောမယ်လေ”

“ဟင်း ...ကောင်းသားပဲ”

တော်သေး၏။ သူက ကျေကျေနပ်နပ် သဘောတူခဲ့လို့ လေ။ သူကပင် ဆက်လို့ပြောခဲ့သေးသည်။

“လက်ထပ်ဖို့ကိုတော့ အချိန်အကြာကြီး ထပ်မဆွဲခဲ့တော့ နော်၊ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ပြီးလည်း ဆူးလေးရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေ မဆုံးရှုံးစေရပါဘူး၊ ဆူးလေး စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် ကိုယ်ကထား မှာပါ”

“အင်းပါ၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ နိုင်ငံခြားကပြန်လာ မှ ဒီအကြောင်းတွေ ဆက်ပြီးဆွေးနွေးရအောင်ပါ”

ဆူးလေးက ပြောပြီး နေဆက်ပိုင်ရှေ့မှ ပြေးယွှက်လာခဲ့ မိတော့သည်။ ငါ့စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေပါလား။ ငါ အန်ကယ်လေး နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားနေရသလား၊ ကိုယ့်ဘာသာ

www.burmeseclassic.com

ကိုယ် ဆန်းစစ်ကြည့်နေမိသေးသည်။ အန်ကယ်လေးက ငါ့ဆီက အဖြေကို ရာနှုန်းပြည့် အတိအကျ သူ့ရလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နေ ပါလား။ ငါ့မှာရော သူ့လိုချင်တဲ့အဖြေမျိုး ပေးစရာရှိနေပြီလား။ ရှိလာနိုင်သလား။ စိတ်ရှုပ်စေသော အကြောင်းများက သူမအတွေး စဉ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပြန်လေပြီကွယ်။

* * * *

“ဟဲ့ ...ရှင်တို့ကို ကျွန်မ ပျော်စရာသတင်းကောင်းလေး တစ်ခု ပြောစရာရှိတယ် သိလား?”

သူမ၏ သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသော မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်း အို့အား ဆူးလေးက ပျော်ရွှင်တက်ကြွစွာ ပြောနေမိခြင်းပါ။

“ဟယ် ...ပြောကြည့်၊ ပြောကြည့်၊ ဘယ်လိုပျော်စရာ သတင်းလဲဟေ့”

ဒါမျိုးဆို သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားတတ်သော မိုးခက်မ။

“အန်ကယ်လေးအကြောင်း ... အန်ကယ်လေး တစ်ယောက် နိုင်ငံခြားခရီးထွက်မယ် သိရဲ့လား?”

“ဟယ် ...တကယ်”

မိုးခက်က မယုံမကြည်နဲ့ ...

“တကယ်ပေါ့ ...သူကိုယ်တိုင် ကျွန်မကို ပြောတာလေ၊ တစ်လ ဒါမှမဟုတ် နှစ်လလောက်တောင် ကြာချင်ကြာမယ်တဲ့၊ ကျွန်မတော့ အရမ်းကို ပျော်နေတယ်သိလား၊ သူမရှိဘဲ ကျွန်မတို့ ဖာသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားနိုင်လာနိုင်ပြီလေ၊ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းလဲ၊ အဲဒါပြောချင်တာ”

သို့သော် သူမပျော်ရွှင်နေသလို ကျန်နစ်ယောက်က တက်ကြွမှုမရှိကြပါချေ။

“ဟဲ့ ...ကျွန်မပြောပြနေတာ ပျော်စရာမကောင်းဘူး လား”

သူမကပင် မနေနိုင်၍ ထပ်မံပြောလိုက်မိသေးသည်။

“ဒီမှာ ...သိပ်ပျော်မနေနဲ့ဦး မိဆူးရေ၊ ဒီသတင်းက

မေလှိုင်းဆီက ငါတို့ရထားတာ ကြာလှပြီ”

မေလှိုင်းက လူကြီးသူမ အိုက်တင်လေးနှင့်ပါ။

“ဟယ် ...တကယ် ဘာလို့ ကျွန်မကို ပြောမပြုကြတာ

“မမဝေလှိုင်းကို ဒီနေ့လိုလာပြောပြီး မနက်ဖြန်လို ရှင့်ကို ပြောမှာတဲ့လေ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို ပြောမနေတော့ လေကုန်တယ်လေ”

“ဟယ် ...ရက်စက်မ၊ မမဝေလှိုင်းကို အန်ကယ်လေး

ဘာလို့လာပြောရတာလဲ”

ဆူးလေးက မျက်မှောင်လေးကုတ်လို့ တွေ့တွေ့လေး

“ဟယ် ...မေလှိုင်းကို မေးလို့ရင်မို့ မိုးခက်က ကြားဝင်နောက် ဆီသေးသည်။

“ဟောကြည့် ...ပြောတော့ အန်ကယ်လေးကို ရင်မခုန်

ဘူး၊ ခံစားလို့မရဘူးဆိုပြီး ခုတော့ သဝန်တိုတဲ့မျက်လုံးကြီးတွေ
ပါလား”

“ဟယ် ...မိန်းမစုတ်၊ ဒီလိုပြောစရာလား၊ မေလှိုင်းအစ်မ
ဟာ ကျွန်မအစ်မပဲပေါ့ဟဲ့၊ သဝန်တိုစရာလား၊ သူစိတ်ဝင်စားရ
ပိုတောင်ကောင်းသေး”

“အံ့မယ် ...ယုံပေါင်”

“မိုးခက်ရယ် ခဏလောက် ပါးစပ်လေးပိတ်ပေးထား
စမ်းပါ၊ ဒီမှာ မမဝေလှိုင်းကို လာတွေ့သွားတဲ့ကိစ္စက ဆူးလေး
အပါအဝင် တို့တွေသုံးယောက်စလုံး ဘယ်သွားသွား ဘယ်လာလာ
သူ့ကိုယ်စား မမဝေလှိုင်းနဲ့အတူတူသွားဖို့၊ မမဝေလှိုင်းက စောင့်
ရှောက်ပေးဖို့ လာပြောတာ”

မေလှိုင်းစကားအဆုံးတွင် အလွန်တရာမှ အံ့သြကြီးလွန်း
သော မျက်နှာထားကို တမင်ပဲ ဖန်တီးထားတာလား၊ တကယ်ပဲ

ဖြစ်သွားတာလားတော့မသိ မိုးခက် မျက်လုံးကြီးက အံ့သြနေပုံနှင့်။

“ဟယ် ...အံ့သြမကုန်နိုင်အောင်ပါပဲဟယ်၊ မေလှိုင်း
နယ်လား၊ တို့တွေနှစ်ယောက်က နာမည်ခံထည့်တာ၊ တကယ်တော့
သူ စိတ်မချလို့ မမဝေလှိုင်းကို ကြည့်ရှုစေချင်တာက မိဆူး
ဘစ်ယောက်တည်း”

“ဟင်း ...သိတာပေါ့၊ ကျွန်မရော ...မမဝေလှိုင်းပါ
သိတာပေါ့”

သူတို့နှစ်ယောက် ပြောသောစကားများကို နားထောင်ရင်း
သူမ စိတ်တိုနေမိသည်။

“အန်ကယ်လေးက တကယ်မမိုက်ဘူးသိလား၊ အဲဒါမျိုး
တွေ မကြိုက်တာပေါ့၊ လူကို ဣလေးတစ်ယောက်လိုပဲ ဒီအရွယ်
ချောက်နေပြီကွာ ကိုယ့်ခြေနှံ့ ကိုယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားပိုင်
နိုင်မရှိရတော့ဘူးတဲ့လား”

www.burmeseclassic.com

မေလှိုင်းက မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ဆူးလေးအား ကြည့်
လာပြီး ...

“ရှင်ကလည်းဟယ် ...မမဝေလှိုင်းက ပြောပါတယ်၊
ရှင့်ကိုသိပ်ချစ်တဲ့ နေဆက်ပဲတဲ့”

“ဘာ ...သိပ်ချစ်တာလဲ၊ သူ ဒီလိုမျိုးချစ်တာကြီးကို
ကျွန်မ မခံချင်ပါဘူး၊ မုန်းတယ်၊ အမြင်ကပ်တယ်၊ သိရဲ့လား”

ခပ်စွာစွာလေး ပြောနေသော ဆူးလေးအား နှစ်ယောက်
သား ကြည့်နေမိပြီး နေဆက်ပိုင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားပေါ်
နားမလည်နိုင်သော သူမတို့၏ သူငယ်ချင်းအား ဘယ်လိုများ
ပြောရပါ့မလဲလို့ တွေးနေကြရှာသည်။

“ကလေးမှမဟုတ်တာ ...ပြီးတော့ ကျွန်မက ဘာမ
ဟုတ်တာလုပ်မှာမို့လို့ မမဝေလှိုင်းကို အပ်နေရတာလဲ၊ ဒါဟာ
ကျွန်မအပေါ် မယုံမကြည်လုပ်တာပဲ”

တစ်ယောက်တည်း ပေါက်ကွဲနေသော ဆူးလေးအား
ကြည့်ပြီး မေလှိုင်းက မိုးခက်အားလက်တို့၍ မျက်စပစ်ပြလာ၏။
သဘောကတော့ ပြောဦးလေဆိုသော သဘောမျိုးပေါ့။ မိုးခက်
ဗွာလည်း မသက်မသာပုံနှင့်။

“မိဆူး ...ရှင်ဟာလေ အန်ကယ်လေးအပေါ်ဆို ဘယ်
တော့မှ အကောင်းမြင်ဝါဒနဲ့ ကြည့်မပေးချင်ဘူးသိလား၊ အန်ကယ်
လေးမှာတော့လေ ရှင့်ကို ချစ်လိုက်တာ တုန်နေတာပဲ၊ ရှင့်ရဲ့
အမြဲလိုလိုကျမှုတွေဆိုလည်း သည်းခံရှာတာပဲဟာ၊ ခုလည်း မမ
ဝေလှိုင်းက တို့တွေနဲ့ သူစိမ်းမှမဟုတ်တာ၊ အတူတူသွား၊ အတူတူ
လာရတာ ဘာမှပြဿနာမရှိနိုင်ပါဘူးဟာ”

“ကျွတ် ...ရှင်ကလည်းလေ ကျွန်မက မမဝေလှိုင်းနဲ့
အတူမသွားချင်လို့ ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်ကို သဘော
ကျတာ၊ မကျေနပ်နိုင်တာ”

www.burmeseclassic.com

“ဆူးလေးရယ် ...ရှင် ဘယ်တုံးကများ အန်ကယ်လေး လုပ်ရပ်တွေအပေါ် သဘောကျခဲ့ဘူးလို့လဲ ကျေနပ်ခဲ့ဘူးလို့လဲလို့”

လေသံအေးအေးပျော့ပျော့လေးနှင့် ပြောလိုက်သော မေလှိုင်းအား ကြည့်ပြီး မိုးခက်ပင် အတော်လေး သနားခဲ့ရသည်။ ဦးနေဆက်ပိုင်တစ်ယောက်သာ သိခွင့်ရမည်ဆိုလျှင် သူလည်း အတော်ပင်သနားရှာပြီး ကျေးဇူးတင်ပေမည်။ သူ့ဘက်က ကူညီ ပြောပေးရှာတာပါလားဆိုပြီးလေ။

ဆူးလေးတစ်ယောက် ဘာတွေကို မကျေမနပ်နှင့် စဉ်းစား နေသည်မသိ။ မျက်နှာကြီးက သန့်မှိုပြီး အေးတိအေးစက်နှင့် စကား မပြောခဲ့တော့ပေ။

“အန်ကယ်လေး ...နိုင်ငံခြား နှစ်လလောက်သွားမယ် ဆိုတဲ့ကိစ္စအပေါ် တို့ကတော့ လုံးဝမပျော်နိုင်ပါ”

ခပ်စိမ်းစိမ်းမျက်ဝန်းများနှင့် စားတော့ဝါးတော့မလို ကြည့်

ဘာပြီး ဒေါသတကြီးနှင့် မိုးခက်အား လှမ်းမေးလိုက်သော ဆူးလေး အသံများက မာကျောနေကြသည်။

“အဲဒါက ဘာဖြစ်ရတာလဲ”

ဆူးလေး ဒေါပွနေမှန်း သိသော်လည်း မိုးခက်ကတော့ အဲဒီအေးအေးပင် လေပြေလေးနှင့်ပါ။

“ရှင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ တို့တွေ ဘယ်သွားချင်သွား နိုင် စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့လည်း လိုက်ပို့ပေးတယ်၊ ပြီးတော့ အန်ကယ် လေးနဲ့ဆို ဘယ်သွားသွား အမြဲတမ်း ဗိုက်ကားနေအောင် မုန့်ကျွေး တယ်၊ ဘာပဲစားချင်စားချင် ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ဆိုင်ပဲဖြစ်ဖြစ် သွားတယ်လေ၊ ပိုက်ဆံကုန်တယ်၊ ကျတယ်လို့ တစ်ခါမှမပြော ဘူး၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မေလှိုင်း”

“အေး ...ဟုတ်တယ်”

မိုးခက်က မသိမသာလေး မေလှိုင်းကိုပါ အဖွဲ့ဝင်ဆွဲသွင်း

www.burmeseclassic.com

လိုက်လေတော့ ဒေါ်ပွဲပြီး စိတ်တိုရသူက ဆူးလေးပင် ဖြစ်တော့
သည်။

“ဪ... အန်ကယ်လေးမပါဘဲ ကျွန်မနဲ့သွားတော့
ကျွန်မက ရှင်တို့ကို အငတ်ထားနေမှာမလို့လား၊ သူကျွေးတာထက်
တောင် ကောင်းတဲ့ဆိုင်တွေမှာ၊ Hotelတွေမှာ ကျွေးမယ် သိရဲ့လား
အစားပဲ ငမ်းနေတာပဲ”

“ဟယ် ...အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း အားမှာစရာကြီး
တို့တွေက ရှင်ပိုက်ဆံကုန်မှာစိုးလို့ပါ၊ သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း
တော့ မစားရက်ပါဘူးဟယ်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မေလှိုင်း”

“အေး”

“မေလှိုင်း ...ရှင်ဟာလေ သူတာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ
ရော ရှင်နားလည်လို့လား၊ ဇွတ်ကြီးကို အေးလုပ်နေတာပဲ”

“ဆူးလေးရယ် ...နားလည်ပါတယ်၊ သူက ရှင်ပိုက်ဆံ

ကုန်မှာစိုးလို့ ပြောနေတဲ့ဟာကို”

“ရှင်တို့နှစ်ယောက်တော့နော် အရမ်းကို စိတ်ကိုမတိုတို
အောင် လုပ်နေကြတာလား၊ စိတ်တိုလာပြီး ငိုပစ်လိုက်ရမှာလား”

“ဟယ် ...ငိုတယ်ဆိုတာ ကလေးလေးတွေအလုပ်၊ ခုန
ပြောတော့ ရှင်က ကလေးမဟုတ်ဘူးဆို”

“မိမိုး ...ရှင်နော်၊ အန်ကယ်လေးကို ဖုန်းဆက်ပြီးတိုင်
ပြောလိုက်ရမလား”

“ဟယ် ...တကယ် အန်ကယ်လေးနဲ့ တိုင်ပြောမယ်၊
ပြော ...ပြောလေ ကြားချင်လို့”

မိုးခက်သည် ဆူးလေးအား မငိုအောင် စနေတော့သည်။
မေလှိုင်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောနေရင်းမှ ...

“ပြောတော့ ...အန်ကယ်လေးကို မုန်းတယ် ...မုန်း
တယ်နဲ့၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်လေးမပါရင် ဘာမှလုပ်လို့မရဘူးမဟုတ်

လား မိဆူး၊ ရှင်ဘာသာရှင် သတိမထားမိတာသိလား၊ ရှင်ဟာ အကျင့်ပါနေပြီသိရဲ့လား၊ ရှင်ဘေးမှာ အန်ကယ်လေးက အမြဲလိုလိုက်ပြီး လိုလေသေးမရှိအောင် လုပ်ပေးနေတတ်တော့ ရှင် အန်ကယ်လေး မရှိရင် မဖြစ်ဘူးဖြစ်နေတာ၊ အရာရာကို အန်ကယ်လေးကိုပဲ တိုင် တည်ချင်နေတာလေ”

မေလှိုင်း၏ ထိုစကားများက သူမ၏ မခံချင်စိတ်များအား ထိုးနှက်လိုက်ကြသလို ခံစားချက်ပြင်းပြင်းကို ခံစားခဲ့လိုက်ရလေပြီကွယ်။

သူမအတွက် အန်ကယ်လေးသည် ဇာကယ်ဖင် မရှိမဖြစ်သော လူသားတစ်ဦးတုလားကွယ်။

x x x x

ဆူးလေးတစ်ယောက် ဒီနေ့ ရုံးလာတက်ရတာ စိတ်ထဲ နယ် လန်းဆန်းပျော်ရွှင်နေသလိုပင်။ ကားကပ်ဆက်လေးအား ခပ်ကျယ်ကျယ်လေးဖွင့်လို့ တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းလာလိုက်တာ ဘယ်လိုကို မိမိရှိနေမှန်းမသိပေ။

ဒီလိုတစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းခွင့်မရတာ ကြာပြီပေ။ အန်ကယ်လေးက ကားတိုက်မှုဖြစ်မှာစိုးလို့ဆိုပြီး ဘယ်တော့မှ ဆူးလေးကို ကားပေးမမောင်းခဲ့။ အန်ကယ်လေးစကားကို ဘစ်ညွှမတိမ်း လိုက်မှာကြသူများကတော့ ဖေဖေနှင့် ကြီးမေပင်။ နောက်တော့ ဖေဖေက ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီလေ။ ကြီးမေတစ်ယောက်ကဖြင့် ဆူးလေးအတွက် အန်ကယ်လေးချမှတ်ထားသော စည်းကမ်းချက်

www.burmeseclassic.com

များကို တကယ်ကိုပင် တသွေမတိမ်း လိုက်နာခဲ့သူပါ။ ဆူးလေး ဘာသာ အန်ကယ်လေးမသိအောင် ကားမောင်းထွက်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်တော့မှ ကြီးစားလို့မအောင်မြင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အန်ကယ်လေးကို ကြီးမေက အမြဲလို အရင်ဦးအောင် သတင်းပို့ ပို့နေလို့လေ။ အန်ကယ်လေးက “ဆူးလေး ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ကိုယ်အခုပဲ လာခဲ့မယ်၊ စောင့်နော်” ဆိုတဲ့ ဖုန်းက အမြဲလိုဝင်လာ တတ်သည်။ စိတ်တိုပြီး ဇွတ်အတင်းထွက်သွားရန် စိစဉ်ပါသော် လည်း ကြီးမေက စိုးရိမ်သောတကြီးသော မျက်ဝန်းများနှင့် မျက်ရည် တွေက ကျလာလို့။ ကဲ ... ဒီလိုဆိုတော့လည်း သူမသွားမယ့်ခရီးက ကောင်းပါဦးတော့မလား။ သွားမယ့်အစီအစဉ်ကို ဒီလောက်အရေး ကြီးလှတာ မဟုတ်၊ မခံချင်စိတ်ကြောင့် ရောက်ရာပေါက်ရာ ကား လျှောက်မောင်းပစ်ချင်တာ။ ပြဿနာက ဒီလောက်ထိ ကြီးကြီးသွား လေတော့ သူမသည် အမြဲလို အရှုံးပေးရတာချည်းပင်။ ထို့အတွက်

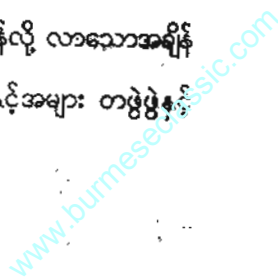

သူမ၏ မကျေနပ်မှုများက ရင်ထဲတွင် အတိုင်းအဆမဲ့ ပုန်းအောင်း နေကြသလိုပင်။

ဆူးလေးမောင်းလာသော ကားလေးကို ကုမ္ပဏီများ ကား ရပ်နားရန် နေရာတွင် ရပ်နားပြီး တက်ကြွသော ခြေလှမ်းများနှင့် နူးတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။ သူမအတွက် ပေါ့ပါးပြီး လွတ် လပ်မှုအရသာကို ခံစားနေရသလိုပင်။ စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်နေမိသည်။ ဒါဟာ အန်ကယ်လေး ငါ့ဘေးနားမှာ ရှိမနေလို့ လွတ်လပ်ခြင်းရဲ့ အရသာကို ခံစားနိုင်တာပေါ့။ ထိုသို့တွေးမိပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကျေနပ်နေခဲ့မိတော့သည်။

တစ်ရက် ... နှစ်ရက် ... သုံးရက်တော့ အေးအေးဆေး ဆေးပင်။ သူမအတွက် ဘာမှပြဿနာမရှိခဲ့ပေ။

သို့သော် သုံးရက် ဟိုဘက်ကျော်လွန်လို့ လာသောအချိန် တွင် သူမအတွက် ပြဿနာများက အနည်းနှင့်အများ တဖွဲ့ဖွဲ့နှင့်

ကျရောက်လာကြတော့သည်။ အန်ကယ်လေး၏တာဝန်ကိုပါယူပြီး နှစ်ယောက်စာ ဖြေရှင်းရသည်ကတစ်မျိုး။ ရုံးတွင် ပြဿနာလေး တွေကတစ်ပုံနှင့် အတတ်နိုင်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစား ဖြေရှင်းရလေတော့၏။

အန်ကယ်လေးကတော့ တစ်နေ့ကိုနှစ်ကြိမ် အနည်းဆုံး ဖုန်းဆက်ပြီး မေးလာတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်နေ့ထဲ လေးငါး ကြိမ်လောက်လည်း လှမ်းပြီးဆက်တတ်၏။

ရှေ့တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ ပြဿနာက မရှိ၊ နောက်ပိုင်း တွင် ပြဿနာက ရှိလာသည်။ အန်ကယ်လေး ဖုန်းဆက်မလာခင် အရေးပေါ်လာလျှင် သူမသည်ပင် အန်ကယ်လေး၏ လက်ကိုင်ဖုန်း လေးအား လှမ်းဆက်သွယ်နေရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့ ...မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်း နှစ်ယောက် ရုံးရောက် လာကြသည်။ တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အန်ကယ်

လေးရှိလျှင် လုံးဝမလာရပါ။ အဲဒါလည်း အန်ကယ်လေး၏ စည်းကမ်းပဲလေ။ အလုပ်ချိန်အတွင်း သူငယ်ချင်းမလာရ၊ အလုပ် ပျက်မည်တဲ့လေ။ ပြီးတော့ အလုပ်မှာ သူငယ်ချင်းများ မခန့်ရတဲ့ လေ။ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားသည် သူငယ်ချင်းလို ဆက်ဆံ ပိုင်ခွင့် မရှိတဲ့လေ။ အဲဒါနဲ့ ဆူးလေးရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်အား ဆူးလေး၏ ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်ခန့်ခွင့်မရခဲ့ပေ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း ပိုတောင်ပျော်သေးသည်။ 'သင်တန်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လိုက်တက်နေကြတော့သည်။

မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းတို့ ရောက်လာသော ထိုနေ့တွင် သူမ ၏ စားပွဲပေါ်၌ စာရွက်စာတမ်းများစွာနှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက် စိတ်ရှုပ် နေချိန်မှာပေါ့။

“ဟယ် ...ဆူးလေး ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲဟယ်၊ ရှုပ် ရွက်ကို ခတ်နေတာပဲ”

www.burmeseclassic.com

မိုးခက်ကပြောပြီး သူမစားပွဲ၏ ရှေ့မှ ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မေလှိုင်းကလှည့်ပြီး ဘေးမှလွတ်နေသော ခုံတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“အေးဟယ် ... မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ခွပ်နေတာပဲ၊ မိတ်တောင် တော်တော်ညစ်ချင်လာပြီ”

“ဘယ်လိုလဲ ရှင့်စကားက ခု ရှင်စိတ်မညစ်သေးဘူး ပေါ့ ဟုတ်လား”

မိုးခက်အား တည်တည်စူးစူး တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“အင်း ... စိတ်ကိုမညစ်မိအောင် ထိန်းထားတဲ့ကြားက စိတ်ကညစ်ချင်လာတာဟာ၊ အန်ကယ်လေးက လုံးဝမမိုက်ဘူး”

“အော် ... နင်နဲ့အတူလိုက်အောင် အန်ကယ်လေးကို မကျေနပ်တဲ့အကြောင်းတွေပဲ ကြားနေရတာပဲဟာ”

မေလှိုင်းကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အေးတီအေးစက်လေသံ ချဲ့ပျေ။

“မေလှိုင်းရယ် ... ဟုတ်တာမှန်တာကို ပြောတတ်တဲ့ အေးပါ၊ ရှင်စဉ်းစားကြည့်၊ တကယ်တော့ သူနိုင်ငံခြားကိုသွား ခွင့်ပေးရီးသားရီး လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးသိလား”

“ဘုရားရေ ... သွေးရီးသားရီး မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတော့ အကောင်းစူတွေများ သွားလုပ်တာပါလိမ့်”

“မိမိုးနော် ... စကားအကောင်းပြောနေတာ”

“ဟဲ့ ... ရှင်ပြောတဲ့စကားအရဆို အဲဒီလို အခိဗ္ဗာယ် အင်အားလေ”

“နေပါဦး ... ကျွန်မ ရှင်းပြတာလေးများ တဆိတ်နား အင်ပါဦးလား”

“ပြော ... ပြော နားထောင်ချင်လို့ကို လာခဲ့မိတာပါ”

www.burmeseclassic.com

ဆူးလေးက မိုးခက်အား မျက်စောင်းတစ်ချက် လှမ်းထိုး
ပစ်လိုက်ပြီး ...

“ကျွန်မအထင်တော့လေ အန်ကယ်လေးဟာ တမင်သင်
သက် နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်ပြပြီး ကျွန်မကို ခုလိုအလုပ်တာဝန်တွေနဲ့
ပိအောင် လုပ်ပြထားတာလို့ ထင်တာပဲ”

“မိဆူး ... အဲဒါ ရှင်ထင်တာလေဟယ်၊ တကယ်မဖြေ
နိုင်ပါဘူး”

မေလှိုင်းတစ်ယောက်ကတော့ အန်ကယ်လေးဘက်က
အပြည့်အဝပဲ ကာကွယ်ရှာ၏။

“အေးလေ ... မေလှိုင်းပြောတာ ဟုတ်တာပဲ”

သူ၏သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်စလုံး အန်ကယ်လေးဘက်က
အမြဲလိုလိုက်လိုက်ပြီး ပြောနေတာ ဆူးလေးသည် နည်းနည်းထောင့်
မှ ကျေနပ်သည်မဟုတ်ပေ။

“ရှင်တို့နှစ်ယောက်တော့နော် ... ကျွန်မ ကျေနပ်နေတယ်
ပဲ”

“ဟင် ... တို့တွေက ဘာလုပ်မိလို့လဲ”
မေလှိုင်းက မျက်လုံးလေးဝိုင်းလို့ မသိနားမလည်တဲ့

နှုတ်နှာလေးနဲ့လေ။ မိုးခက်ကတော့ သိလိုက်တာပေါ့။ ဆူးလေး
ဘက်ကို အစာမကြေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာကိုလေ။ သို့သော် မသိ
အောင်လေးဆောင်နေခဲ့လိုက်၏။

“ဘာလုပ်မိလို့လဲ ဟုတ်လား၊ ရှင်တို့နှစ်ယောက်လေ
အန်ကယ်လေးဘက်ကပဲ အမြဲတမ်းပါတယ်၊ ကျုပ်ဘက်ကတော့
အစာမကြေကလေးမှ မပါပေးကြဘူးလေ၊ ဟင်း ... မပြောလိုက်ချင်
ဘူး”

ထိုစကားကြားတော့ မေလှိုင်းက ဘာမှပြန်မပြောတော့
ပြန်သက်သွား၏။ မိုးခက်ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်၊ ရုတ်တရက်

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်းပင် လျင်လျင်မြန်မြန်လေး ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ပြောပါ ...ပြောလိုက်စမ်းပါ၊ ကြားချင်လို့ပါဟယ်”

“မိမိုး ...ရှင်က ကြားချင်လို့ဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီ ပြောမယ် ...ပြောမယ်သိလား၊ ရှင်တို့နှစ်ယောက်လေ အန်ကယ်လေးကိုများ ကြိုက်နေကြသလားလို့”

“အမယ်လေး ...ကြိုက်လိုက်တာမှ ပြောမနေနဲ့ အန်ကယ်လေးက တို့နှစ်ယောက်ကိုမကြိုက်ဘဲ ရှင်ကိုပဲ ကြိုက်နေလို့ ခက်နေတာသိရဲ့လား”

“ဟဲ့ ...အိုဟယ်”

မေလှိုင်းသည် မိုးခက်၏စကားကြောင့် သူမ၏မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံးသည် နီရဲတွတ်လို့သွားကာ အရမ်းကို အရှက်ကြီးရှက်သွားလေ၏။

မေလှိုင်းကိုကြည့်ပြီး ဆူးလေးနှင့် မိုးခက်တို့နှစ်ဦးသည်

“တိုင်ပင်ဘဲ ပြိုင်တူရယ်မောမိကြတော့သည်။”

နှစ်ဦးသား အားပါးတရ ရယ်မောသံများက ဆူဆူညီညီ ဖင် ဖြစ်သွားခဲ့ရတော့သည်။

“ဟဲ့...ရှင်တို့နှစ်ယောက်က ဘာရယ်နေကြပြန်တာလဲ”

“မေလှိုင်းရယ် ...ရှင်ကိုသဘောကျလို့ပါ”

“ဟယ် ...တို့ကဘာဖြစ်နေလို့ သဘောကျရတာလဲ”

“ရှက်ပြီး မျက်နှာကြီးနီသွားတာကို သဘောကျတာ

လဲ”

“မရှက်ဘဲနေပါ့မလား ...မိမိုးဟာလေ ဘယ်လိုစကား

ပြောနေသေးဘူး၊ ပြောချလိုက်တာ၊ နားထဲကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလို

လဲ”

မေလှိုင်းက ဆူးလေးအား ထိုသို့ပြောလိုက်သောစကားအား “သူမတို့နှစ်ယောက် ထပ်မံ၍ ရယ်မောကြပြန်လေသည်။”

“ရယ် ...ရယ်ကြနော်၊ ဒီမှာဖြင့် မျက်နှာပူလို့ သေတော့မယ်၊ ဆူးလေး ...ရှင် တို့နှစ်ယောက်ကို စိတ်မဆိုးဘူးမဟုတ်လားဟင်”

ဆူးလေးသည် ရယ်မောရလွန်းလို့ ဗိုက်တွေအောင်လို့ မျက်လုံးမှ မျက်ရည်များပင် ကျလာတော့သည်။

“မေလှိုင်းရယ် ...ဒါ စိတ်ဆိုးစရာလား”

“စိတ်ဆိုးစရာပေါ့ ...မိမိုးလေ ဘယ်လိုစကားကြီးမှန်း မသိဘူး ပြောချလိုက်တာ”

“မေလှိုင်းရယ် ...ဒီမှာ ရယ်ရလွန်းလို့ သေတော့မယ် မပြောနဲ့တော့၊ မိမိုးဟာ အင်မတန် ပေါက်တတ်တရဲပြောတတ်တာလည်း သိသားနဲ့၊ ကျွန်မက စိတ်ဆိုးရမှာလား၊ သူသိပ်ကြိုက်တာဆိုရင် သူ့ဘာသာသူ အန်ကယ်လေးကို ရအောင်ယူပါစေပေါ့”

“ဟယ် ...ဒီလိုပြောစရာလားဟဲ့”

“အေးလေ ...ဆူးလေးကတောင် ဒီလောက်သဘောထားကြီးနေတာ မေလှိုင်း ရှင်ကြိုက်နေရင်လည်း ရအောင်သာယူဖန်လိုက်”

“မိမိုး ...ပြောလေကလေးပါလား၊ ရှင်ပဲယူသိရဲ့လား၊ အရှက်မရှိ မိန်းမနောက်မိုးမရဲ့”

မေလှိုင်းတစ်ယောက် ရှက်ရှက်နှင့် ဒေါသတကြီး ပြောဆိုနေတာကို သူမတို့နှစ်ယောက်ကတော့ဖြင့် သဘောကျစွာ အော်ဟစ်ရယ်မောခဲ့ကြလေတော့သည်။

တကယ်တော့ ဆူးလေး၏ဘဝစာမျက်နှာတွင် စိတ်သော့ဆာ ရောက်စရာများထက် ပျော်ရွှင်ရယ်မောစရာများနှင့်ပင် ပြည့်နှက်ခဲ့တာပါ။ ဖေဖေကွယ်လွန်သွားခြင်းကတော့ ဆူးလေးဘဝအတွက် အကြီးအကျယ်ဆုံး သောကကြီးတစ်ခုကို ခံစားခဲ့လိုက်ရတာပါပဲ ထွယ်။

x x x x

အန်ကယ်လေးတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားသို့ ခရီးထွက်ပြီး
 နောက် တစ်ပတ်တွင် တနင်္လာနေ့မှ သောကြာနေ့အထိသည် ရောက်
 ရန် အလွန်မှ ခဲယဉ်းလွန်းနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 ပြဿနာများက တစ်ခုပြီးတစ်ခု။ သွားစရာကိစ္စတွေကလည်း
 တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး။ ဟိုဝန်ကြီးဌာနသွားရ၊ ဒီဝန်ကြီးဌာနသွားရ
 ပြီးတော့ ဘဏ်ပြေးရနဲ့ တကယ်ကို ရှုပ်တဲ့အလုပ်တွေပါ။

အန်ကယ်လေးရှိတုံး သူမလုပ်ရတယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်ကိစ္စ
 တွေ တကယ်ကို သေးသေးဖွဲဖွဲလေးတွေရယ်ပါ။ ခုတော့
 ဒီအကြောင်းတွေသိအောင် တမင်သက်သက်ပင် ပစ်ထားခဲ့ရော

သလားဟုပင် သူမသည် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တွေးနေမိတော့
 သည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေရောက်လျှင် သူမ အရမ်းအရမ်းကို ပျော်
 တော့သည်။ ရုံးပိတ်ရက်တွင် ဘာအကြောင်းပြချက်နှင့်မှ သူမ
 အား အလုပ်ကိစ္စမပြောရန် အားလုံးမှာကြားထားသည်။ အန်ကယ်
 လေးရယ် မြန်မြန်ပြန်လာပါလို့လည်း အောက်ကျခံပြီး သူမ လုံးဝ
 ခေါ်ချင်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံခြားမှပြန်လာလျှင် သူမကို အဖြေပေးပါ
 လို့ပြောထားတာ သူမက မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါလို့ ခေါ်ခြင်းဟာ
 သူမကပဲ အဖြေအရမ်းပေးချင်နေလို့ ခေါ်တယ်ဖြစ်ဦးမယ်၊ ထို့ကြောင့်
 သူမသည် သူ့ဘာသာသူ မြန်မြန်လေး ပြန်လာပါစေဟုသာ စိတ်ထဲ
 မှ ကြိုတ်ပြီး ဆုတောင်းနေမိတော့သည်။

ဒီနေ့သည် စနေနေ့ဖြစ်သောကြောင့် သူမ အရမ်းကို
 ပျော်ရွှင်နေ၏။ သူမသည် ဒဂုန်စင်တာ၊ ပုလဲကွန်ဒို၊ ရန်ကင်းစင်ကာ
 အကုန်လျှောက်သွားပစ်မည်ဟု ကြေငြာထားသည်။

www.burmeseclassic.com

ဟိုနှစ်ယောက်နှင့်အတူ မမဝေလှိုင်းက အုပ်ချုပ်သူအဖြစ်
လိုက်ရမည်လေ။ ဆူးလေးအိမ်မှာ စုရပ်လုပ်ကြ၏။ ခဏကြာတော့
မမဝေလှိုင်းတို့သုံးယောက် ရောက်လာတော့သည်။

“ဟယ် ...ဆူးလေးက အဆင်သင့်ဖြစ်လို့ပါလား။”

အဆင်သင့် ဖြီးလိမ်းပြီး ထိုင်စောင့်နေသော သူမအား
မြင်လျှင် မမဝေလှိုင်းက ထိုသို့ဆို၏။

“ဟုတ်တယ် ...ဆူးလေးက သွားချင်လှပြီ မမဝေလှိုင်း
ရဲ့။”

“ဆူးလေးရယ် ...ပိတ်ရက်လေးမှာ အိမ်မှာ အေးအေး
ဆေးဆေး အနားယူ၊ အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ပစ်တာမဟုတ်ဘူး။”

“အမလေး ...သူ့ကိုများ အိမ်မှာအနားယူခိုင်းနေသေး
တယ် မမဝေလှိုင်းရယ်၊ သူက အမြင်ကို ဘယ်လိုထွက်ရမလဲ
စဉ်းစားနေတာ”

ထုံးစံအတိုင်း မိမိုးပေါ့။ ဆူးလေးက ဘာမှအခြေအတင်
စကားပြန်ပြောမနေတော့ဘဲ ကားပေါ်တက်ပြီး ထိုင်နေလိုက်၏။
နောက်မှ သူတို့လိုက်လာကြသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ကြီးမေက ကားကို ဖြေးဖြေးမောင်းဖို့ လှမ်း
ပြီးပြောနေသည်။ ဟုတ်ကဲ့ ...ဟုတ်ကဲ့ဟုဆိုကာ သူမ ကားဆောင်း
ပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

“ဘယ်ကိုအရင်သွားရင် ကောင်းမလဲဟင် မမဝေလှိုင်း”

“ဆူးလေးသဘောကလေး ...ဆူးလေး ဘယ်ကိုသွားချင်လဲ၊
သွားချင်တဲ့နောက် မမကတော့ လိုက်မှာပဲ”

“မမဝေလှိုင်းကို အားတော့နာပါတယ်၊ အန်ကယ်လေး
လေ မမကို သက်သက်ဒုက္ခပေးတာ၊ အဲဒါတွေ အန်ကယ်လေးကို
မကျေနပ်တာပေါ့ မမဝေလှိုင်းရာ”

ဆူးလေးသည် နေဆက်ပိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ သူမရင်ထဲ

www.burmeseclassic.com

မှ ခံစားချက်များအား မမဝေလှိုင်းအား ပြောပြမိတော့သည်။

“ဆူးလေးရယ် ... မမပြောမယ်နော်၊ နေဆက်က မမ သူငယ်ချင်းမို့လို့ သူ့ဘက်က လိုက်ပြောတယ်လို့ မထင်နဲ့နော်၊ နေဆက်လေ ဆူးလေးအပေါ် တကယ်ချစ်ရှာတာပါ”

ဆူးလေးက သက်ပြင်းတစ်ခုကို လေးလေးတွဲတွဲလေး ချလိုက်မိသည်။ ဟိုမိန်းမနှစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်ပုံဖြစ်မယ်။ မမ ဝေလှိုင်းကို အန်ကယ်လေး ကောင်းကြောင်းတွေ ပြောပြီး ဘယ်လို များ စည်းရုံးထားပြန်သည်မသိပေ။

“မမဝေလှိုင်းကို မေလှိုင်းနဲ့ မိုးခက်ကတော့ သူတို့အဖွဲ့ ဝင်ဖြစ်အောင် စည်းရုံးထားလိုက်ပြီနဲ့တူတယ်”

“မဟုတ်ဘူး ... ဆူးလေးရဲ့၊ မမဆီကို နိုင်ငံခြားကတော့ ဖုန်းတွေဆက်ပြီး ဆူးလေးကို ဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးပါလို့ လှမ်းလှမ်းပြောနေတာ၊ သူတကယ် ဆူးလေးအထွက် စိတ်သောက

နီနေတယ်ဆိုတာ မမသိနေတာပဲကွယ်၊ ဆူးလေးကို သူ တကယ် ချစ်မြတ်နိုးရှာတာပါ”

“ထွေတယ်မဟုတ်လား ... တို့တွေနဲ့ လုံးဝမဆိုင်ဘူး၊ မမဝေလှိုင်းဘာသာ သူ့ခံစားချက်နဲ့သူပြောတာ၊ သဘောပေါက် နော်”

ဆူးလေးက ကားမောင်းနေရင်းမှ နောက်ကြည့်မှန်ထဲမှ နိုးခက်အား မျက်စောင်းထိုးပစ်လိုက်၏။

“နေဆက်ကို မမဝေလေ ပြန်ပြီးစတွေ့တဲ့နေ့က ဒီနေ့အထိ လေ့လာကြည့်တာ ဒီကောင် ဆူးလေးအပေါ် တော်တော်ကို စွဲလန်း တာသိလား၊ မမတောင် အံ့ဩတယ်၊ ကျောင်းမှာတုံးက ဒီကောင် ချစ်ချက်က အားပါးပါး မမပြောရင်တောင် ဆူးလေး ယုံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးသိလား”

“မမဝေလှိုင်း ပြောပြ ... ပြောပြ သူမယုံပေမယ့် မိုးတို့

www.burmeseclassic.com

ယုံတယ်”

“သူလေ မိန်းကလေးအားလုံးကို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ဥပေက္ခာပြုနိုင်တယ်သိလား၊ တစ်ယောက်ကိုမှ ရည်းစားအဖြစ်လေး တောင် မတွဲခဲ့ဘူး၊ အဲဒီတော့ မမတို့သူငယ်ချင်းတွေက မနေနိုင်လို့ မေးကြည့်ကြတယ်”

“အဲဒီတော့ ဘာပြောလဲဟင်”

“မိမိုး ရှင်ဟာလေ ကျွန်မ မပြောချင်လို့ကြည့်နေတာ အကောင်းမှတ်မနေနဲ့”

ဆူးလေး၏စကားကို ဂရုမစိုက်စွာ မိုးခက်က ပြောင်လှောင် လိုက်သေးသည်။

“သူက သူချစ်တဲ့သူနဲ့ သူ လက်ထပ်နိုင်တဲ့သူကို တစ်ယောက်တည်းပဲဖြစ်ချင်တာတဲ့လေ၊ သူလက်မထပ်နိုင်ဘဲနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အပျော်သဘောမျိုး သူမတွဲချင်ဘူးတဲ့။

မိန်းကလေးလည်း နစ်နာမယ်၊ သူလည်း ဘယ်ကောင်းမှာလည်း တဲ့”

“အလကား ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လျှောက်ပြော တာ”

ထုံးစံအတိုင်း ဆူးလေးက အပြစ်တင်စကားပေါ့။

“ဘာ ... ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်စကားလဲ၊ ယောက်ျား တောင်းပီသတဲ့ စကားသိရဲ့လား”

မိုးခက်နှင့် ဆူးလေးတို့၏ စကားအခြေအတင် ပြောပွဲတွင် မေလှိုင်းကတော့ လုံးဝဝင်မပါခဲ့ပေ။

မမစေလှိုင်း ပါလာတာဆိုတော့ သူမကပိုပြီး ဆိတ်ဆိတ် နေဖြစ်ခဲ့တာပေါ့လေ။

“ဒီမှာ ... မမပြောတာ နားထောင်ကြပါဦး၊ ဆူးလေးကို မမပြောချင်တာက နေဆက်ဟာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံနေတဲ့

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ညီမလေးအတွက် အသင့်တော်ဆုံး လူတစ်ယောက်လို့ မမကတော့ ယုံကြည်တယ်။ ညီမလေးဘက်ကရော ဘယ်လိုခံယူမှုရှိလဲ”

မမဝေလှိုင်းသည် ဆရာမတစ်ယောက်ဆိုတော့ ဆရာမက တပည့်ကို ပြောသောလေသံလေးနှင့်ပါ။

“ဆူးလေးလေ ...ဘယ်လိုပြောပြရမှန်းတောင် မသိဘူး မမရယ်။ ဟို အန်ကယ်လေးကလေး ဆူးလေးအပေါ်ကို ဂရုတစိုက်နဲ့ အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင်ကို လုပ်ပေးတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ ဆူးလေးရင်ထဲမှာ အန်ကယ်လေးက ဆူးလေးရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို ပိတ်ပင်နေသလိုပဲ ခံစားရတယ်။ အဲဒီတော့ ဆူးလေး စဉ်းစားမိတာပေါ့နော်”

“အင်း”

မမဝေလှိုင်းက သူမပြောချင်သော စကားများအား ဂရု

တစိုက်နားထောင်ပေးသောကြောင့် သူမရင်ထဲမှာ ကျေနပ်နေမိသည်။ ဒီအိမ်နီးမနှစ်ယောက်များ တစ်ခါမှ သူမအား ထိုကဲ့သို့ နားလည်မှုမပေးခဲ့ကြပေ။

* “ဆူးလေးနဲ့သူ လက်ထပ်ပြီးရင် ပိုပြီးတော့များ သူ့အနိုင်ကျင့်တာ ခံရမှာလားလို့လေ”

ဝေဝေလှိုင်းက တစ်ချက်ကလေး ပြုံးလိုက်ပြီး ...

“ဒီလိုလေ ညီမလေးရယ်။ သူ့မှာ ညီမလေးအပေါ် အနိုင်ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုး လုံးဝမရှိတာ အသေအချာပါ။ ဒါပေမယ့် အိမ်လွန်းတော့ စိုးရိမ်မှု၊ ပူပန်မှုတွေတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ ညီမလေးနဲ့ နေဆက်ကြားမှာ နားလည်မှုလေးတွေ လွဲမှားနေတာ နေမှာပါ”

“အဲဒီလို လွဲမှားနေတဲ့ နားလည်မှုတွေကိုလည်း သူ့ဘက်က ပြင်ဆင်ချင်ပုံမရပါဘူး မမဝေလှိုင်းရယ်”

ဆူးလေးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်လေးကို ပြောနေ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဆူးလေးတို့အမြင်နဲ့ မမတို့အမြင်နဲ့ ဘာပဲပြောပြော နားမထောင်ဘဲ ဟမ္မုဆိုတာလေးတွေ ရှိစာယ်လေ၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အသက်တစ်နှစ်ကြီးသွားရင် တစ်နှစ်ပိုပြီး လူကြီးဆန်သွားတယ်၊ အတွေးအခေါ်တွေက နည်းနည်းတော့ ပြောင်းလာတာ၊ လူကြီးဆန်လာတာနဲ့အမျှ စိုးရိမ်စိတ်တို့၊ ပူပန်မှုတို့ကလည်း လွန်ကဲလာတတ်တယ်လေ၊ ဒါကတော့ လူကြီးအတွေးအခေါ်ပေါ့၊ ညီမလေးတို့ အတွေးနဲ့ကြတော့ ဟာ ... အပိုတွေကြီး ဖန်ပြီးတော့ တွေးပူနေတာပဲလို့ ထင်တတ်ကြတယ်လေ၊ မေလို့လည်း တစ်ခါတလေ မမကို အဲဒီလိုပြောချင်တာပဲ၊ ဒါပါပဲ၊ ဆူးလေးနဲ့ နေဆက်ကြားမှာ ကွာဟနေမှုလေးက ဒါလေးပဲ။ ဒါပဲ၊ ညီမလေးဘက်ကလည်း ပြန်ပြီးနားလည်ပေးလိုက်ရင် ဆူးလေးခံစားနေရတဲ့ ပြဿနာကြီးလို့ထင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုဟာ သေးသေးလေး မပြောပလောက်တဲ့ကိစ္စလေး ဖြစ်သွားမှာပါ”

ဆရာမတစ်ယောက်ရဲ့ လေသံလေးနဲ့ နားဝင်အောင်ရှင်းတင်ပြောပြနေတာပဲ မမလှိုင်းအား သူမ တကယ်ပင် လေးစားမိပါသည်။ သူမသည် တစ်ယောက်တည်းသမား ဖြစ်ခဲ့လေတော့မိသော မေတ္တာစေတနာမျိုးကို တောင့်တမိတာတော့ အမှန်ပါ။ မေလှိုင်းက အစ်မကြီးတစ်ယောက်ပမာ သူမကို သွန်သင်နေမှုတွေပေါ် သူမ အရမ်းကို သဘောကျနေမိ၏။

“မမလှိုင်းကို ဆူးလေးတော့ အရမ်းခင်သွားပြီသိလား၊ မေလှိုင်းက ဆူးလေးကို ညီမလေးတစ်ယောက်လို ခုလိုမျိုး ပြောဆိုဆုံးမတာ ဆူးလေးလေ အရမ်းကျေနပ်တာပဲ၊ ဆူးလေးရဲ့ ခင်မဖြစ်သွားပြီနော်”

“ဪ ... ညီမလေးရယ်၊ ဆူးလေးရော မိုးခက်ရောဟာ မေလှိုင်းရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ မေလှိုင်းလိုပဲ ညီမလေးတစ်ယောက်စလုံးဟာ မမညီမလေးတွေပေါ့”

www.burmeseclassic.com

“မေလှိုင်း... ကျေနပ်လား”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်ငြိမ်လေး လိုက်ပါလာသော မေလှိုင်းအား သူမ လှမ်းပြောလိုက်၏။

“မကျေနပ်လို့လည်း မရတော့ဘူးလေ၊ အဲဒီတော့ ကျေနပ်ရတော့မှာပေါ့”

ဆူးလေး၏ ရယ်သံလွင်လွင်လေးက လေထဲတွင် ပျံ့လွင့်သွားတော့သည်။ သူမပျော်နေသည်။ မမေလှိုင်းလို အစ်မတစ်ယောက်နဲ့ ထဲထဲဝင်ဝင် ခင်မင်ခွင့်ရရှိလို့လေ။ ကားလေးက ရန်ကင်းစင်တာ၏ ကားရပ်နားရန် နေရာလေးတွင် ရပ်နားလိုက်ပြီး ရန်ကင်းစင်တာပေါ်သို့ အားလုံး တက်ကြွစွာ တက်လာခဲ့တော့သည်။

“မိဆူး... ဘယ်အချိန်မှာ နေ့လယ်စာ စားရမှာလဲ”

“မိမို ...ရှင်ဟာလေ ဘယ်တော့မှ ဖိုက်ပြည့်နေတယ်”

“မိဆူး၊ အချိန်ပြည့် ဆာနေတာပဲ”

“ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ရှင်နဲ့သွားရင် စိတ်ဒုက္ခတော့ ရောက်ရတော့မှာလို့”

“မိမိုးနော်”

မခံချင်အောင် တမင်ပြောနေမှန်း သိပါသော်လည်း စိတ်ဆိုးဘဲမနေနိုင်။ ထို့ကြောင့် မိမိုးအား လိုက်ပြီး ထုရိုက်ရန် ဟန်ပြင်စဉ်မှာပင် မိုးခက်က ထွက်ပြေးလေ၏။ သူမက နောက်မှ အပြေးလိုက်ပြီး ထုရိုက်နေစဉ် ...

“တီချယ် ...တီချယ်”

ထိုခေါ်သံလေးကြောင့် သူမ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများ ခပ်တန့်ခဲမိသည်။

သမင်လည်ပြန်လေး နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်မိတော့ မမေလှိုင်းအား နှုတ်ဆက်နေသော လူငယ်တစ်ဦးကို သူမ တွေ့ခဲ့ရ

www.burmeseclassic.com

သည်။

မမဝေလှိုင်းနှင့် စကားပြောရင်း ဖျတ်ခနဲ တစ်ချက်ပြန် လိုက်တာကို သူမ၏ မျက်ဝန်းအစုံနှင့် တဒင်္ဂဆုံတွေ့လိုက်ချိန်တွင် သူမ၏ ခြေလှမ်းများသည် မမဝေလှိုင်းတို့ စကားပြောနေရာသို့ အလိုလို လှမ်းမိလျက်သား ဖြစ်သွားတော့သည်။ မမဝေလှိုင်း နောက်ဖက်နားမှ ထိုသူအား သူမသည် ခိုးလှိုကြည့်နေမိခဲ့သည်။

ညိုချောလှပြောရပေမည်။ ယောက်ျားပီသသော ညိုချော ကိုလူချောအား သူမသည် တိတ်တဆိတ်လေး ငေးကြည့်နေမိစဉ် သွယ်သွယ်လျလျ သူ့ရဲ့ဆံနွယ်လေးများက နဖူးပေါ်သို့ ဝေ့ဝဲကျ နေသည်။

နှုတ်ပေါ်ပေါ်လေးက သူ့ရဲ့မျက်နှာဖွဲ့စည်းမှုကို ပေါ်လွင် စေခဲ့သလိုပင် နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကလည်း သူ့ရဲ့ စွဲဆောင်မှုအား တွေ့ကို ဖြစ်ပေါ်စေတာအမှန်ပင်။

တပြုံးပြုံးနှင့် စကားပြောနေသော သူ့အား သူမသည် အချိန်တော်တော်ကြာကြာလေးကို ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။

ထိုစဉ် သူက ...

“တီချယ် ... လာဗျာ တစ်ခုခုသွားစားရင်း စကားပြော ကြမယ်”

“ဟာ ... ကောင်းတာပေါ့”

သိတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။ အငတ်မ မိမိုးရဲ့အသံလေး။

သူနဲ့ မမဝေလှိုင်း၏ စကားများအရ သူမသည် မမဝေလှိုင်း ၏တပည့် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပုံရ၏။

သူ၏ဦးဆောင်မှုနောက်သို့ ဆူးလေးတို့ လိုက်လာခဲ့ကြ သည်။ ရန်ကင်းစင်တာ အောက်ထပ်ရုံ 'Cafe Aroma' ဆိုင်လေးသို့ ချောက်လာကြ၏။

အားလုံး ဝိုင်းထိုင်ပြီးနောက်တွင် မမဝေလှိုင်းက တစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

ချင်းစီနှင့် သူ့အား မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

“အားလုံးမှတ်ထားနော် ...ဒါ မမေလှိုင်းရဲ့ တပည့်လေး ညီမထွေးတဲ့၊ သူက အားကစားသိပ်တော်တာ၊ ကြက်တောင်ရိုက်တာလေ”

သူမက ခပ်တိုးတိုးလေး သူ့နာမည်လေးအား ရေရွတ်နေမိ၏။

“သူက တီချယ်ရဲ့ ညီမလေး မေလှိုင်း၊ သူတို့က ညီမလေးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ၊ မိုးခက်နဲ့ ဆူးလေး”

သူက တစ်ယောက်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြု အကြည့်လေးနှင့် တစ်ယောက်စီ ကြည့်အပြီးတွင် သူမနာမည်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူက ပြောလာခဲ့သေးသည်။

“ဆူးလေး ...ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ထိမိရင် ဆူးစူးခဲရမှာပေါ့နော်”

“သိချင်ရင် ထိကြည့်ပေါ့”

ဆူးလေးကလည်း ခပ်စွာစွာလေး ပြန်ပြောလိုက်၏။

“တကယ်လား ...ဒါဆို ထိကြည့်မယ်နော်”

သူက ပြောပြောဆိုဆို ဆူးလေး၏ လက်တစ်ဖက်အား သူ၏လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖျတ်ခနဲ လာကိုင်လေ၏။

သူမသည် ဘာမှပြန်မပြောသဘာ အိုင်ကိမိသလိုပင် ဖြစ်သွား၏။

“ဟာကွာ ...ဆူးလေးဆိုပြီး ဆူးလည်း မဆူးပါလား”

ပြောပြီး သူက ရယ်မောနေသေးသည်။

ဆူးလေး၏ ရင်ခုန်သံများက တအိန်းဒိန်းနှင့်ပေါ့။

သူ၏လက်ချောင်းလေးများသည် ဆူးလေး၏ အသားအား လာထိတွေ့ချိန်တွင် သူမသည် မပြောတတ်၊ မဖော်ပြတတ်သော ခံစားချက်ပြင်းပြင်းတစ်ခုကို သူမရင်ဝယ် စူးစူးရှရှ ခံစားခဲ့ရ

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

မိုးခက်က သူမအား စူးစမ်းသော မျက်ဝန်းများနှင့် ကြည့်
နေ၏။

ဆူးလေးသည် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သရုပ်မပျက်အောင်
မနည်းထိန်းနေရ၏။

“တီချယ် ...ဘာမှာမှာလဲ၊ မှာကြပါလေ”

သူကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် ဘာမှမဖြစ်သလိုပင်။

“သူကြည့်ရတာ မိန်းမကြမ်းကျောတဲ့ပုံနဲ့လေ။”

“တီချယ်က ကော်ဖီ”

“မိုးတို့လည်း ကော်ဖီပဲ၊ မေလှိုင်း ရှင်လည်း ကော်ဖီ

လား”

“အင်း”

“ဆူးလေးက မစ်ရှိတ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နှင့် ပြောအပြီးတွင် စားပွဲထိုးလေး
လိုက်မှတ်နေ၏။

“ဟာ ...အကြိုက်ချင်းတူနေပါလား၊ ကျွန်တော်လည်း
မစ်ရှိတ်ပဲသောက်တယ်”

“အဲဒီလိုမှန်းသိ မသောက်ပါဘူး”

ဆူးလေးက တမင်သက်သက် ပြောလိုက်၏။

“မင်းစွာတာလေးက ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်”

ထိုသို့သော သူ့စကားများကြောင့် သူမ ခံစားလိုက်ရပြန်
သည်။

မမဝေလှိုင်းကတော့ မသိသလိုနေနေ၏။ သို့သော်
ဆူးလေးကတော့ မျက်နှာပူနေ၏။ ဒီလူဟာ စကားပြောတာ၊ နေတာ
ထိုင်တာ ရဲတင်းလွန်းလိုက်တာ။ ထိုသို့ မှတ်ချက်ချနေမိသော်လည်း
သူမရင်ထဲမှာ ကျေနပ်နေမိသလိုပင်။

www.burmeseclassic.com

သူကပြောပြီး ဘာမှမထူးဆန်းသလို ခပ်အေးအေးပင်။
ဖြစ်နေတာက ဆူးလေးတစ်ယောက်တည်း။
ထိုစဉ် မမဝေလှိုင်းက သူ့အား မေးခွန်းတစ်ခု လှမ်းမေး
လာသည်။

“ညီထွေးရဲ့ ကောင်မလေးရော”

သူပုံစံက တကယ့်ကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ပြန်ဖြေခဲ့
သေးသည်။

“ရှိပါတယ် ဆရာမ၊ နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းဆက်တက်
နေတယ်လေ”

“ညီထွေးက ဘာလို့လိုက်မသွားတာလဲ”

“ကျွန်တော်က ဒီမှာ အလုပ်ကိစ္စလေးတွေ ရှိနေတာနဲ့
မလိုက်သွားဖြစ်တာ”

“ညီထွေးတို့အတွဲက ကျောင်းထဲက တွဲနေကြတာနော်။

ဘာလို့ လက်မထပ်ကြသေးတာလဲ”

“သူပြန်လာရင် လက်ထပ်ကြမှာပါ။”

“ဟုတ်လား၊ ကောင်းတယ် ...ကောင်းတယ် သူက
ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာမှာလဲ”

“နောက် တစ်လ နှစ်လလောက်ကြာရင် ပြန်လာမယ်
လို့ ပြောတာပဲ”

မမဝေလှိုင်းနှင့် သူပြောနေသော စကားများကို နားထောင်
ရင်း သူမစိတ်ထဲတွင် ဘာကြောင့်ရယ်မသိ အားငယ်စိတ်ကလေး
က ရင်ဝယ် ဖျတ်ခနဲ ဝင်လာလေသည်။ ဆူးလေး၏ ခြေလက်တွေ
သည် အေးစက်လာပြီး တုန်တုန်ရီရီနှင့်ပင် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်ပိုင်းကလေးတွင် ဘယ်လို ဘယ်လိုဖြစ်သွားသည်
ဓာသိ သူမရှေ့တွင် ချထားသော သူမသောက်လက်စ မစ်ရှိုက်ခွက်
လေးအား လက်ဖြင့်တိုက်ချလိုက်မိပြီး သူမ၏ခြေထောက်များပေါ်

www.burmeseclassic.com

သို့ လောင်းချသလို ဖြစ်ပြီး ပေကျံကုန်တော့သည်။

“ဟယ်...ပေကုန်ပြီ”

မေလှိုင်းက လန်လန်ဖျပ်ဖျပ်လေး ပြောလာ၏။

“မိဆူး...ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

မိုးခက်က သူမနားတိုးကပ်ပြီး တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်လေး

ပြောလာသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲဆိုတာ ကျွန်မလည်း မသိဘူး”

“ရှင်ဟာလေ”

မိုးခက်က ဒီလောက်ပဲပြောပြီး စကားစတိုက် လမ်းတစ်
ဝက်တွင် ရပ်သွားခဲ့တော့သည်။ အကြောင်းကတော့ ဟိုတစ်ယောက်
က တစ်ရှူးတွေကို ဆွဲထုတ်ယူပြီး ဆူးလေးရဲ့ ပေကျံနေတဲ့ ခြေ
ထောက်တွေကို သုတ်ပေးနေလို့လေ။

ဆူးလေးမှာလည်း မနေတတ်မထိုင်တတ်နှင့် အားနာဓိ

တာလည်း အရမ်းပါပဲ။

“အို...ရ...ရပါတယ်၊ ကျွန်မဘာသာလုပ်ပါ့မယ်”

“ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ ခုနက
ကျွန်တော် ဆူးလေးကို စနောက်ထားမိလို့”

သူက တကယ်ပင် တစ်ရှူးစက္ကူလေးနှင့် သုတ်ပေးနေ
တာလေးက သူမအတွက်တော့ ကြည့်နူးရင်ခုန်စေခဲ့တာ အမှန်ပင်။

“ဖိနပ်ချွတ်လိုက်ပါလား...ခြေဖမိုးပေါ်မှာ ပေနေ
တယ်”

“နေ နေ ကျွန်မဘာသာ ကျွန်မ သုတ်လိုက်ပါ့မယ်၊
ဖယ်ပါ၊ ကျွန်မ အရမ်းအားနာနေပြီ”

သူက ဆူးလေးပြောနေသော စကားများအား ဥပက္ခာပြု
ချက် သူလုပ်ချင်ရာကိုသာ ဆက်လုပ်နေလေ၏။

သူမ အရမ်း...အရမ်းကို အားနာခြင်းနှင့်အတူ သူ့အား

www.burmeseclassic.com

ခင်မင်ခွင့်ရသော နေ့လေးအားလည်း ဘယ်တော့မှ မမေ့ရက်နိုင်
အောင် အမှတ်ရနေမိတော့သည်ကွယ်။

x x x x

“မိဆူး ...ဟိုနေ့ကအဖြစ်က တကယ့်ကို မင်းသားနဲ့
သမီးကို ကြည့်နေရသလိုပဲဟာ”

ဆူးလေးက မိုးခက်စကားအား ဘာမှပြန်ပြီး မဖြေရှင်း
မေလှိုင်းကိုသာ အလောတကြီး မေးလိုက်မိသည်။

“မေလှိုင်း ...မမေလှိုင်း ငါ့ကို ဘာပြောသေးလဲဟင်”

“ဟင်အင်း ...ဘာမှမပြောပါဘူး၊ ညီထွေးက စိတ်
အေးရှိတယ်တဲ့၊ အဲဒီလိုပဲ ကူညီချင်စိတ်ရှိတယ်တဲ့၊ တစ်ခါတုံး
ဩတ်တောင်အဖွဲ့ကို မမကဦးစီးပြီး မန္တလေးဆိုလား သွားကြ
တယ်တဲ့။ အဲဒီတုံးကဆို ဆရာမ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဆရာမ

နဲ့ အရမ်းသိတတ်တာပဲတဲ့”

သူမ ခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

မမဝေလှိုင်းထံမှ သူမအား တစ်ခုခုများ ဝေဖန်စကား

ကြားရလေမလားလို့လေ။

“ဆူးလေး... အဲဒီနေ့က ရှင်အမူအရာတွေ တော်တော် ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသလိုပဲ”

“သူဘာသာသူ ဖြစ်ဖျက်သွားတာ ကျွန်မလည်း တတ်နိုင်မှာလဲ မိုးရယ်”

“ရှင် ဘာလို့ ဒီကောင်ကို သွားရောတာလဲ”

“ဟင် ...ဘာရောလို့လဲ”

“ရောတာပေါ့”

“သိချင်ရင် ထိကြည့်ပေါ့လို့ ရှင်သွားပြောတာနော်”

“အဲဒါကတော့ သူကစပြီး ပြောလာတော့ ကျွန်မလည်း

စေခံချင်တာနဲ့ ပြန်ပြောမိတာလေ”

“ကျွတ် ...အဲဒါကိုက ရှင်မှားသွားတာ”

“မှားသွားတယ်”

“ဟုတ်တယ် ... ဒီလူပုံစံကြည့်ရတာ မိန်းကလေးတွေကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ် ဆက်ဆံရမယ်ဆိုတာ တော်တော်ကြီး ကျွမ်းကျင် ထားပုံပဲ”

ဒီတစ်ခါတော့ မိမိုးစကားကို သူမလက်ခံမိသည်။

မိုးခက်ပြောတာ နှိန်ပေသည်။ သူ၏အပြုအမူဆက်ဆံမှု ချားက မိန်းကလေးများ သဘောကျလောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်အဝ ရှိလွန်းပေသည်။

“မိုးကလည်း မမက ပြောတယ်၊ ညီထွေးက သဘော ကောင်းတယ်တဲ့”

လောကကြီး အမြဲလို အကောင်းဘက်ကသာ ကြည့်မြင်

www.burmeseclassic.com

တတ်သော မေလှိုင်း၏ စကားများရယ်ပါ။

ထိုနေ့က သူမ အိပ်လို့ပျော်အောင် ကြိုးစားပါသော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပေ။ သူနဲ့ ဆုံတွေ့ခွင့်ရသော နေ့ကလေးက ပြန်ကာ နီး နှုတ်ဆက်ကြချိန်တွင် အားလုံးကို သူ့ရဲ့လိပ်စာကဒ်လေးတစ်ကဒ် စီ ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆူးလေးထံတွင်လည်း သူ့ရဲ့ကဒ်လေး က ရှိနေခဲ့သည်။

ယခု သူမသည် သူ့အား ဖုန်းဆက်၍ စကားပြောချင် စိတ်များ ရင်နှင့်အပြည့် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သည်။ သူမသည် သူမရင်ထဲ မှ ဆန္ဒအား လိုက်လျောချင်စိတ်များ အားပြင်းလို့နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ လက်ကိုင်ဖုန်းလေး၏ ခလုတ်ကလေးများကို နှိပ်၍ သူ၏လက်ကိုင်ဖုန်းအား လှမ်းခေါ်လိုက်စဉ် ကံအားလျော် ဧာ သူ့ဖုန်းလှိုင်းက အားလျက် သူ ဖုန်းအား အလွယ်တကူ ဖုန်း ခေါ်နိုင်ပြီး ...

“ဟဲ့လို”

တစ်ဖက်မှ သူ့အသံအား သူမကြားခွင့်ရလိုက်စဉ် ရင်ခုန် သံတွေ မြန်လာကြပြန်သည်။

ခြေတွေလက်တွေ အေးစက်လို့ လာပြန်၏။

“ကိုညီထွေးလားဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဆူးလေး ပြော”

“ဟင် ...ဆူးလေးမှန်း သိနေတယ်”

“အင်း ...သိတာပေါ့၊ မင်းအသံလေးက တစ်ခါကြား

ဘူးတာနဲ့ နားထဲကို စွဲစေတဲ့အသံလေးပါ”

သူ၏စကားလုံးများက အတားအဆီး အကာအကွယ်မဲ့နေ သော သူမ၏ရင်ထဲဆီသို့ တစ်လုံးချင်း ဝင်ရောက်ထိရုံကြောတော့ သည်။

“ဆူးလေး ...ပြောလေ ဘာပြောချင်လို့လဲ”

www.burmeseclassic.com

ဘာပြောချင်လို့လဲ။ သူမက ဘာပြောချင်လို့ သူ့ကို ဆက်မိ
တာပါလိမ့်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပင် ခပ်မြန်မြန်လေး စဉ်းစားလိုက်
ရသေးသည်။

“ဟိုလေ ... ဆူးလေး အိပ်မပျော်တာနဲ့ ဖုန်းဆက်လိုက်
မိတာပါ”

“ကိုယ်နဲ့ စကားပြောချင်လို့ ဆိုပါတော့”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်”

သူမ သူ့အား ဝန်ခံလိုက်မိသည်။

“ကိုယ်က ... ဆူးလေးအတွက် ခင်စရာကောင်းတဲ့လူ
တစ်ယောက် ဖြစ်ရဲ့လား”

“အင်း ... ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်စရာကောင်းတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ဖြစ်လို့ ဆူးလေးက သူ့နဲ့စကားပြောချင်လို့ ဆက်တာ
ပေါ့လို့”

“ကိုယ်လည်း ဆူးလေးကို ခင်မိတယ်သိလား”

သူ့စကားများက ချမ်းမြေ့ခြင်းနှင့်အတူ ကြည်နူးမှုတွေ
ပေးစွမ်းခဲ့လေသည်။

“တကယ်”

“တကယ် ... အဟုတ်”

သူမသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ရယ်မောမိခဲ့သည်။

“ဆူးလေး ပုံစံလေးမှာ ဖြူစင်မှုတွေကို ကိုယ်တွေ့ရတယ်
လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“အင်း ... ဒီလိုပဲသိတာပေါ့”

“ဟုတ်မှာပေါ့လေ၊ ကိုညီတွေက မိန်းကလေးတွေနဲ့
ဆက်ပြီး တော်တော်လေး နှုတ်ကျွမ်းကျင်ပုံပဲဟာ”

“ဟား ... ဟား ... ဟား ဒါက ယောက်ျားတွေရဲ့
အလုပ်တစ်ခုလေ ဆူးရဲ့”

www.burmeseclassic.com

“သိပါတယ် ...သိပါတယ်”

ဆူးလေးက မူနွဲ့နွဲ့လေး ပြောလိုက်သည်။

“ဆူး ...ကိုယ်နဲ့စကားပြောရတာ ပျော်ရဲ့လား”

“အင်း ...ပျော်တယ်”

“ကိုယ့်ကြောင့် မိန်းကလေးတွေပျော်တယ်ဆိုရင် ကိုကျေးနပ်ပါတယ်ကွာ”

“ဒါဆို ...ဆူးလေးလိုပဲ တခြားကောင်မလေးတွေလည်း ပျော်အောင် လိုက်စကားပြောနေတယ်ပေါ့”

သူ၏ အားပါးတရ ရယ်မောသံကို သူမ ထပ်မံကြားနေပြန်ပြီ။

“သူတို့လေးတွေကို ပျော်စေချင်တာ ကိုယ့်ရဲ့ ကောင်းသောဆန္ဒပါ ဆူးရော၊ မကောင်းဘူးလား”

“မကောင်းပါဘူး ...အဲဒါ နာဘူးအလုပ်သိရဲ့လား”

“ဟာ ...ဒါဆို ဆူးကို ခုပျော်အောင် စကားပြောပေးအောင်”

မိတာ ကိုယ်နာဘူးကောင်ဖြစ်သွားပြီပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း...ဆူးလေးနဲ့စကားပြောတာ မဖြစ်ဘူး၊ တခြားကောင်မလေးတွေနဲ့ စကားပြောရင်သာဖြစ်မှာ”

“အင်း ...ဒါဆို နောက်ဆင်ခြင်မှ ဖြစ်တော့မယ်၊ တော်ကြာ နာဘူးကောင်ကြီး ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားဦးမယ်”

ဆူးလေး သိလိုက်သည်။ သူမအား မထိတရီလေး စတုရန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုလေ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူမ သူနှင့် စကားပြောခွင့်ရနေခြင်းအတွက် ပျော်သည်။ ကြည်နူးမိသည်။

“ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိရင် ပြီးတာပါပဲ၊ နောက်ဆို ဆင်ခြင်ပေါ့လို့”

“ဟုတ်ကဲ့ ...ဟုတ်ကဲ့၊ နောက်ရော ဘာများပြောစရာ ရှိပါသေးလဲ”

“ကိုညီထွေးနော် ...ဆူးလေးက အကောင်းပြောနေတာ”

www.burmeseclassic.com

ကို”

“ကိုယ်က အဆိုးတွေပြောနေလို့လား”

“တော်ပြီ ...ဒါဆို စကားဆက်မပြောတော့ဘူး”

“ဟာ ...ဟာ အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်က

ခင်လိုနောက်နေတာပါ။ ဆူးလေး နောက်နေတွေရော ဖုန်းဆက်ဦး
မှာလား”

“အင်း ...ဆက်မှာပေါ့”

“ကိုယ်ကရော ဆူးလေးဆီ ဆက်လို့ရလား”

“ဟာ ...ရတာပေါ့၊ ဘာလို့မရမှာလဲ”

“အိုကေ ...ဒါဆို ကိုယ်တို့တွေ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားပြီ၊

ဆူးလေးလည်းဆက်၊ ကိုယ်လည်း ဆက်လိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်”

ထိုနေ့ညက သူမ ကြည်နူးလွန်း၍ အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပေ။

မိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တွေက လှပနေလိုက်ကြတာ တစ်ညလုံးနီးပါး
ပင်။ သူသည် သူမအား ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းသော ယောက်ျား
တစ်ယောက်ဟု သူမဘာသာသူမ သတ်မှတ်ခဲ့မိပေတော့သည်။

x x x x

www.burmeseclassic.com

“မိဆူးရယ် ...ရှင်စကားလုံးတွေ နားထောင်ရင်းနဲ့ ကျောချမ်းလာသလိုပဲဟယ်”

“ဘာလဲ ...သရဲကြောက်လို့လား၊ ဟုတ်လား မိမိုး”

“မိဆူး ...ရှင်ဟာလေ ခုတလော အရမ်းကို ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေသလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ် ...မိမိုး ရှင်ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်၊ ကျွန်မလေး ခု အချစ်ကို ရှာတွေ့ပြီသိလား၊ ခံစားလို့လည်း ရတယ်”

“အမလေး ...ပြဿနာကြီးကြီးတစ်ခုတော့ မိဆူး ရှင် ဖန်တီးနေပြီနော်”

ဆူးလေးနှင့် မိုးခက်စကားများကို နားထောင်နေပြီး နားမထည်နိုင်ဖြစ်နေသူကတော့ မေလှိုင်းရယ်ပါ။

“ဘာတွေလဲဟာ ...ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ၊ တစ်ခုမှတို့ နားမလည်ဘူး”

“မေလှိုင်း ...ရှင်ကတစ်မျိုးနော်၊ ရှင်းအောင်ပြောပြမယ် နားထောင်၊ ရှင့်ရဲ့သူငယ်ချင်း ဆူးလေးက အချစ်ကို သူတွေ့ပြီတဲ့ ဆေး၊ သူတွေ့တဲ့အချစ်က ဘယ်သူ့ဆီမှာလို့ ရှင်ထင်သလဲ”

“သိဘူးလေ”

“ညီထွေးဆီမှာ ...ညီထွေးဆီမှာ တွေ့တာတဲ့”

“ဟင် ...သူ့မှာ ရည်းစားရှိနေပြီးသားကို”

ဆူးလေးက မထီတရီ အပြုံးလေးကို ပြုံးလိုက်ပြီး ...

“ရည်းစားရှိတာ ဘာဖြစ်လဲ”

“မေလှိုင်းရယ် ...ကျွန်မရင်ထဲက ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒအတိုင်း

ပြောပြနေမိတာပါ”

“ဟယ် ...တကယ် မိုး ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟေ”

မေလှိုင်းက အလန့်တကြား မိုးခက်အား လှမ်းမေးလိုက်၏။ မိုးခက်က ပခုံးနှစ်ဘက်တွန့်ပြပြီး ...

“ဘယ်လိုမှလုပ်မနေနဲ့ လွတ်ပေးလိုက်၊ အချိန်တန်ရှင်ရပ်သွားလိမ့်မယ်”

“ဟဲ့ ...ရပ်ရင်တော်ပါရဲ့၊ မရပ်ဘဲနဲ့ ဆက်လိမ့်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ အနီကယ်လေးပြန်လာရင် ပြဿနာတွေ တက်ကုန်မှာပေါ့”

ဆူးလေးကတော့ သူမလုပ်ချင်သော ကိစ္စတစ်ခုအား ဖြစ်အောင်လုပ်မည်ဟု တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားရယ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်အား ဘာမှဆက်မပြောဘဲ ငြိမ်သက်

လျက် နေဖြစ်ခဲ့လိုက်သည်။

“ခုနက အဲဒီပြဿနာအကြောင်းပဲ ပြောနေတာလေရှင်က ခုမှ သူ့ဘောပေါက်တော့တယ်၊ နေပါစေ မေလှိုင်းရယ် သူ့သမိုင်း သူရေးတာပဲလေ၊ တို့တွေက ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

“ရှင်တို့ အိပ်ပြောပြော ပြောချင်တာသာ ပြောကြကော့၊ ကျွန်မကတော့ ကျွန်မ အမှတ်မထင် တွေ့ခွင့်ရလိုက်တဲ့ အချစ်ဆိုးတဲ့အရာလေးကို ပုံပေါ်အောင် ဖော်ကြည့်ချင်တယ်ဟာ”

ဆူးလေး၏ စကားများကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး သူမအား နှင်းလို့ကြည့်မိတော့သည်။

“ညီထွေးဘက်ကရော နှင်းထင်သလို ဖြစ်လာမယ်လို့ ထင်လို့လား”

“အဲဒါတော့ ကံတရားပဲ မိုးရယ်၊ ကျွန်မ ကြီးစားကြည့်ချင်တယ်”

www.burmeseclassic.com

အဖြစ်တွေများ ဆန်းကြယ်လိုက်ပုံရယ် ...

သိပ်ချစ်လွန်းတဲ့ အန်ကယ်လေးကိုကြတော့ ဥပေက္ခာပြုပြီး
ချစ်သူရှိပြီး လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ပြီးပါပြီဆိုတဲ့ သူ့ကိုမှ ချစ်ချင်
သတဲ့။ ဆူးလေးတစ်ယောက် ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်ဦး
မည်မသိ။ သူတို့တွေကလည်း ဘာမှမတတ်သာတာ အမှန်ပင်။
အန်ကယ်လေး မြန်မြန်သာ ပြန်လာပါစေတုရား။ ဖိုးခက်တစ်ယောက်
ကြိတ်ပြီး ဆုတောင်းနေမိသည်လေ။

x x x x

“တိ ...တိ ...တိ”

သူမ အရမ်းကို အိပ်မောကျနေချိန်တွင် သူမ၏ လက်ကိုင်
ဖုန်း၏ တတိတီအော်မြည်သံကြောင့် အိပ်ချင်နေသော သူမ၏မျက်
လုံးများအား မဖွင့်နိုင်ဘဲ ခုတင်ဆားရှိ စားပွဲခုံပေါ်သို့ သူမတင်
ထားသော လက်ကိုင်ဖုန်းလေးကို ဟိုစမ်း သည်စမ်းနှင့် ရှာဖွေမိ
သည်။ ခဏကြာတော့ သူမ ဖုန်းလေးကို တွေ့ထိမိလိုက်၏။

“ဟဲ့လို”

အလွန်အိပ်ချင်နေသော အသံနှင့်ပါ။

“ဆူးလေး ...အိပ်ပျော်နေတာလား၊ ဆောရီး”

www.burmeseclassic.com

တစ်ဖက်မှအသံကို ကြားလိုက်ရစဉ်တွင် အလွန်တရား အိပ်ချင်နေသော မျက်လုံးများသည် ချက်ချင်းဆိုသလို လန်းဆန်းသော တစ်ဖက်အသံရှင်အပေါ် အာရုံစူးစိုက်ခဲ့ကြတော့သည်။

“ကိုညီထွေးပါလား”

“ဟုတ်တယ် ... ကိုယ် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စားသောက်ပြီး ပြန်လာတာ၊ မင်းကို သတိရမိတာနဲ့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ”

“ကျွန်မကို သတိရလိုက်မိလို့”

သူမသည် တအံ့တဩလေး လွတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ပြီးနောက် စားပွဲပေါ်ရှိ နာရီပေါ်သို့ အကြည့်ရောက်သွားစဉ် ည နှစ်နာရီတောင်ထိုးတော့မှာပါလား။

“ဘာလဲ ... သတိမရရဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ... ရှင်က သတိတရနဲ့ ဖုန်းဆက်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်မက အံ့ဩမိတာပါ”

“သတိရမိလို့ သတိရတယ်ပြောတာပဲကွာ၊ အံ့ဩစရာဘူး”

“ဪ ... ဒါဆို ကျွန်မ အံ့ဩမိတာ မှားသွားပါတယ်ဦး တောင်းပန်ရမယ်ပေါ့”

“မင်းဟာလေ ... စကားကို ကောင်းကောင်းမပြောဘူး”

“ရှင် ... လေသံက တစ်မျိုးဖြစ်နေသလိုပဲ၊ ဒါတိုင်းနဲ့ဘာဘူး”

တစ်ဘက်မှ မထိမဲ့မြင်ရယ်မောသံကို ကြားရပြီး ...

“ကိုယ် ... အရက်သောက်ထားတယ်၊ မူးနေတယ်လေ”

“ဟင် ... အရက်သောက်တယ်”

သူမ လွတ်ခနဲပြောမိပြီးမှ ပါးစပ်ကို လက်ချောင်းလေး နှာနှင့် ယောင်ပြီးအုပ်လိုက်မိသည်။ ငါဟာလေ ... သွားပြီး ပြောမိပြန်ပြီ။

www.burmeseclassic.com

“အင်း ...နည်းနည်းပါးပါး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့
သောက်မိတာလေ”

သူပြောတော့သာ နည်းနည်းပါးပါးတဲ့၊ သူ့လှေသံထဲ
တော်တော်လေး မူးနေတဲ့ပုံဖြစ်၏။

“တစ်ခါတလေ သောက်တာတော့ ပြဿနာမရှိပါဘူး”

“ဘာလဲ ...မင်းက အရက်သောက်တာ မကြိုက်ဘူး
ဘာညာပြောမလို့လား”

“ဟင့်အင်း ...မပြောပါဘူး၊ ကိုယ့်လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ကိုယ်
ပဲဟာ”

“ဪ ... အရက်သောက်တာကတော့ ကိုယ့်လွတ်လပ်
ခွင့်နဲ့ကိုယ်ပဲတဲ့၊ ကောင်မလေးတွေကိုကြ စကားပြောပြီး ပျော်ရွှင်
အောင်မလုပ်ပေးရဘူးဆို၊ ဒါဟာရော ကိုယ့်လွတ်လပ်ခွင့်ကို ပိတ်
တာမဟုတ်ဘူးလား”

“ဟင် ...အဲဒီလိုပြောမိလို့လား”

သူမက မေ့ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ထားပါတော့ ...မင်းမေ့ပြီဆိုတော့လည်း မေ့သလိုပေါ့

ဣ”

တကယ်တော့ သူမ မမေ့ပါ။ သူနှင့်စတင်၍ ဆုံစည်းခွင့်
မရတဲ့နေ့ကစပြီး ဒီနေ့ထိ သူမနှင့်သူ ပြောဆိုခဲ့ကြသော စကားလုံး
လေးများအား ထပ်ခါထပ်ခါ ကြားယောင်နေမိသောကြောင့်
အေးလုံးလိုလို မှတ်မိနေမိပါသည်။

“ဒီလောက်မိုးချုပ်နေပြီ ...ကားကို ပြေးပြေးမောင်းဦး

နော်”

“စိတ်ပူတယ်ပေါ့”

“အင်းပေါ့ ...အသက်လေးငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာ၊

မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်စေချင်လို့ပါ”

“မင်းလေးမှာလေ...ခင်စရာကောင်းတဲ့ အချက်လေးတွေ အများကြီးပဲသိလား”

“ဟုတ်လား”

“ဘာလဲ ...မင်းက ကိုယ့်စကားကို လှောင်တာလား”

“ဟာ ...မဟုတ်ရပါဘူး၊ အကောင်းပြောတာကို”

“ကိုယ် မင်းနဲ့တွေ့ချင်သေးတယ်”

“ကျွန်မလည်း တွေ့ချင်ပါသေးတယ်”

“ဒါဆို ...မင်းအားတဲ့နေ့ ဖုန်းဆက်လိုက်လေ”

“အင်း ...ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်မဖုန်းဆက်လိုက်မယ်

နော်”

“အိုကေ ...ဒါဆို ဒါပဲနော်၊ ဂွတ်နိုက်”

“ဂွတ်နိုက်”

~~ဖုန်းဆက်လေးကို ပိတ်လို့ ရင်ဘတ်ပေါ်တယ်~~

အခုက အရမ်းကိုအိပ်ချင်၍ ဖွင့်မရသောမျက်လုံးများက ခုတော့ဖြင့် ပြန်အိပ်လို့ပင်မရတော့ပါ။

သူပြောခဲ့သော စကားလုံးများကို ပြန်စဉ်းစားရင်း နှလုံး နှိပ်ဆဲများ မြန်လာကြသည်။

သူမသည် ဂုဏ်ယူရင်း ကြည်နူးနေမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် သူမအား သတိရလို့ဆက်တာဆိုသော စကားလုံးအပေါ် သူမ အရမ်းကို ပီတိဖြစ်ရင်း အိပ်လို့မပျော်နိုင်အောင် စိတ်အစဉ်တို့က သူ့အကြောင်းကိုပဲ တွေးနေမိခဲ့တော့သည် တွယ်။

x x x x

သူမတို့နှစ်ဦး စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ကြသော ရန်ကင်းစင်တာရှိ ကော်ဖီဆိုင်လေးတွင် ပြန်လည်ချိန်းဆုံခဲ့ကြသည်။

သူမသည် သူ၏သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို လုံးဝမခေါ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း အရဲစွန့်၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူမတစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းထွက်လာသော ကြောင့် ကြီးမေသည် မြောက်မြားလှသော မေးခွန်းတွေကို မေးလာ၏။

သူမသည် ပါးစပ်ထဲရှိသော ဆင်ခြေ၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကိုပြ၍ ဇွတ်အတင်းပင် ကားမောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ပြီးတော့ ဖုန်းကို လုံးဝပိတ်ပစ်လိုက်တော့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခဏနေ ကြီးမေ၏ ဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းအကြောင်းကြားမှုကြောင့် မိုးခက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မေလှိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ဖုန်းဆက်ပြီး စပ်စုလာတာမှာ အသေအချာပင်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်စကားပြောနေစဉ် အန်ကယ်လေးဖုန်းကိုလည်း မပြောချင်။ ထို့ကြောင့် ဖုန်းကို လုံးဝပိတ်ထားလိုက်တော့၏။

သူမကားလေးသည် ရန်ကင်းစင်တာ၏ ကားဝင်ပေါက်မှ ကျွဲပြီး ဝင်လိုက်စဉ် နောက်ကြည့်မှန်မှ ထိုကားအား ကြည့်လိုက်စဉ် ကားမောင်းလာသူကို သူမ အသေအချာ တွေ့မြင်လိုက်၏။ သူ့ပါလား ...

သိပ်မကြာလိုက် ကားနှစ်စီးကို နေရာတကျ ယှဉ်ရပ်ပြီး နောက်တွင် နှစ်ဦးစလုံး ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၏။

အနက်ရှောင်ဆောင်းဘိရည်လေးကို ပန်းနုရောင်ပျော့ပျော့

www.burmeseclassic.com

Arrow Excellency လက်ရှည်အင်္ကျီလေးနှင့် တွဲဖက်ပြီး ဝတ်ထား
သည်။ Guess နေကာမျက်မှန် အနက်ရောင်လေးကိုတပ်လို့၊ သူမ
သည် သူ့အား ငေးလို့ပင် ကြည့်နေမိတော့သည်။ သပ်ရပ်ပြီး
တောက်ပနေလိုက်တာ အနက်ရူးဖိနပ်လေးနှင့် တကယ့်ကို အခိုက်
စားဖြစ်နေလေသည်။

ဆူးလေးက သူမတပ်ထားသော နေကာမျက်မှန်လေးကို
ချွတ်လိုက်ပြီး သူ့အား သတိလက်လွတ်ပင် ငေးနေမိခဲ့တော့သည်။

“ဟိတ် ...ဘာကြောင်နေတာလဲ၊ လာ သွားမယ်၊
ကားတံခါးမိတ်ပြီးပြီလား”

“ဪ ...အင်း ပိတ်ပြီးပြီ”

အူကြောင်ကြောင်စကားတို့ကို ပြန်ဖြေရင်း သူ့နဲ့ယှဉ်တွဲ
လျှောက်လာစဉ် သူမရင်ထဲတွင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေလိုက်တာ သူမ
စိတ်ထဲတွင် သူမ၏အားတွင် သူ့ရဲကောင်းကြီးတစ်ဦး ပါလာသည့်

အလားပင်။

သူသည် သူမနှင့် စတင်ဆုံတွေ့သည့်နေ့က ထိုင်သည့်
စားပွဲခုံသို့ ရောက်အောင်သွားပြီး ထိုင်ခဲ့လေ၏။

သူမရင်ထဲတွင် ကျေနပ်ခဲ့ရပြန်လေသည်။

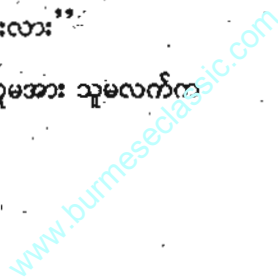
သူသည် သူမနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမှတ်တရလေးတွေ ရှိနေ
ခဲ့လို့လေ။

“မစ်ရှိတ် နှစ်ခွက်”

စားပွဲထိုးကောင်လေးအား သူ့ဘာသာသူ မှာလိုက်လေ
သည်။ သူမအကြိုက်ကို သူဟာ မမေ့ခဲ့ဘူးပေါ့။ ကျေနပ်ခြင်း၊
အိတ်ဖြစ်မိခြင်းက ရင်ဝယ် ကြည်နူးမှုများစွာကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လေ
ပြီ။

“ဟိတ် ...စကားမပြောတော့ဘူးလား”

ငြိမ်သက်စွာ တွေးတောနေသော သူမအား သူမလက်က

လေးကိုတို့ပြီး ပြောလာ၏။

“မိက်လိုကြည့်နေတာ ... စကားတောင် မပြောနိုင်ဘူးလေ”

“ဟ ...ဟား ဘာလဲ မစ်ရှိုတ်နှစ်ခွက်သောက်ချင်လို့လား”

“ဟုတ်ပါဘူးနော် ... ကျွန်မက တကယ်ပြောတာပါ”

“သင့်ခံကျူး၊ မင်းလည်း ဒီနေ့ ပိုလှနေပါတယ်ကွာ မင်းအလှနဲ့ လိုက်ဖက်အောင် ကိုယ်လည်း နည်းနည်းတော့ ရှိုးထုတ်လာတာပေါ့”

“ဟင်း ...ဟင်း ဒါဆိုကျေပြီပေါ့၊ တစ်ယောက်တစ်လှည့်ပြောနေကြတာလေ”

သူမက ခပ်ဖွဖွလေး ရယ်မောရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ကိုယ် ...တီချယ်နဲ့ ဖုန်းပြောဖြစ်သေးတယ်”

“ဟုတ်လား ...ဘာအကြောင်းတွေပြောတာလဲ”

“မင်းအကြောင်းတွေပဲပေါ့”

“တကယ် ...မမဝေလှိုင်းက ဘာတွေပြောလဲဟင်”

စားပွဲထိုးလေး လာချပေးသော မစ်ရှိုတ်ကို သူမ၏ရှေ့မှာ သို့ တိုးပေးလာ၏။ ပြီးတော့ ‘သောက်’ဟုလည်း ပြော၏။

ပြီးနောက် သူ့ရှေ့ရှိ မစ်ရှိုတ်ဖန်ခွက်ထဲမှ မစ်ရှိုတ်ကို တစ်ချက်စုတ်ချသောက်လိုက်သေးသည်။

“မေးနေတယ်လေ ...ဘာပြောလဲလို့”

“အမှန်အကန်တွေ ပြောတာပေါ့”

“ဘာအမှန်အကန်တွေလဲ၊ ရှင်းရှင်းပြောပါလားလို့”

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ဆူးလေးရဲ့ဖေဖေ ဆုံးသွားတဲ့အကြောင်းနယ်၊ ပြီးတော့ ဆူးလေးဟာ လမင်းသာရဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းရယ်”

ပြောပြီး မစ်ရှိုတ်ကို နောက်တစ်ခါ ထပ်သောက်ပြန်လေ၏။ သူမသည် သူမ၏ရှေ့ရှိ မစ်ရှိုတ်ခွက်လေးအား ပိုက်ချောင်းလေးနှင့် မွှေနှောကပ်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေ၏။

“ဆက်ပြောလေ ...ဒါပဲလား”

“အင်း ...ဒါပဲလေ”

ဆူးလေးသည် သူ့အား တစ်ချက်အကဲခတ်သလို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သေးသည်။ သူ့ကတော့ ခပ်အေးအေးပင်။

မမဝေလှိုင်းသည် တကယ်ပင် အန်ကယ်လေးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းတရားများအား မပြောလိုက်ဘူးတုလား။ သူမပြောလာသောကြောင့် သူမသည်လည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေလိုက်ခဲ့သည်။

“ညီထွေးဆိုတဲ့ နာမည်ပေးထားတာ အိမ်မှာအငယ်ဆုံး မှီလို့လားဟင်”

“ဟုတ်တယ် ...ကိုယ့်အထက်မှာ အစ်မနှစ်ယောက်၊ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိတယ်”

“ဟယ် ...ပျော်စရာကြီးနော်၊ ကျွန်မဆို တစ်ယောက်တည်း အရမ်းပျင်းတာ”

“ဟာ ...ခုတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ ကိုယ့်နဲ့ဆို နှစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီပေါ့”

သူ၏စကားများကြောင့် သူမသည် ခေါင်းလေးအား အဆတ်ဆတ်ညိတ်ဖြုတ်လိုက်ရင်း ...

“အင်း ...အင်း ဟုတ်တယ်၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်သွားတော့ ခု ကျွန်မလေ အရမ်းကိုပျော်နေတာပဲသိလား”

“ကိုယ်လည်း ဆူးလေးနဲ့ ခုလိုခင်မင်ခွင့်ရတဲ့အတွက် အရမ်းကို ဘဝင်ကျပါတယ်ဗျာ”

“စကားပြောတာကလည်း ကြီးကျယ်လိုက်တာ”

www.burmeseclassic.com

သူမက မျက်စောင်းလေးတစ်ချက် ထိုးပစ်လိုက်၏။

“တကယ်ပြောတာ ... ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်လေ ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခင်မင်မှုလေးကို မပျက်ဆီးအောင် ထိန်းသိမ်းသွားကြမယ်ကွာ”

သူမ ဖျတ်ခနဲတွေးမိရပြန်ပြီ။

သူ့စကားက ဘာကိုဆိုလိုချင်တာပါလိမ့်ကွယ်။

သို့သော် မမေးရဲခဲ့ပါ။ သူမသည် သူ့တွင်လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသော မိန်းကလေး ရှိမှန်းသိနေပါသော်လည်း ထို အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုံးဝမပြောမိရန် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆင်ခြင်နေခဲ့သည်။

သူမသည် ထိုအကြောင်းများအား သိလည်းသိချင်မိ သည်။ မသိလည်း မသိချင်ပါ။ သူ့ဘက်က ပြောလာရင်တော့ အလိုက်အထိုက်လေး ပြန်ပြောရင် နားထောင်ပေးလိုက်မည်ဟု

... ကူးထားပြီးသားပါ။ သို့သော် သူကလည်း တစ်လုံးမှပြောမလာ သေး။ ထို့ကြောင့် သူမ နည်းနည်းတော့ စိတ်သက်သာရာ မျှော်လင့်ခဲ့ပေ။

“ကျွန်မဘက်ကတော့ စပြီး မဖျက်ဆီးပစ်ရက်ပါဘူး”

“ဘာလဲ ... ကိုယ်က ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်လို့ မင်းက ဆိုလိုချင်တာလား”

“ရှင်လုပ်လိမ့်မယ်ရယ်လို့လည်း မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘဲတရားကို ကျွန်မကြောက်တယ်လေ”

“ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြားက ဖြူစင်ရိုးသားတဲ့ ခင်မင် မှုလေးဟာ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးကြောင့်မှ ဖျက်ပြယ်မသွားနိုင်ဘူး လို့ ကိုယ်ထင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကံတရားကလည်း ကိုယ်တို့ဘက် မှာပဲရှိနေမှာပါ”

သူ့စကားများ၏ အဓိပ္ပာယ်က နက်နဲလွန်းလှသည်။

သူသည် စကားများအား လေးလေးနက်နက်ပြောကြားကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ သူ့မျက်ဝန်းများတွင်လည်း ယုံကြည်ယုံကြည်ချက်အပြည့်နှင့်ရယ်ပါ။

“ကျွန်မလည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်စေချင်ပါတယ်”

“အဲဒီလိုဖြစ်ခွင့်ရဖို့အတွက် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် နားလည်မှုရှိဖို့ အရမ်းအရေးကြီးတယ်”

သူမသည် သက်ပြင်းဖွဖွလေးအား သူမကြားအောင် ခိုးလို့ချမိတော့သည်။

“ကျွန်မနားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်အတွက် အလိုအပ်ဆုံးအရာဟာ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး နားလည်မှုဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလေ”

ပြောပြီး သူမ၏ရှေ့ရှိ မစ်ရှိုတ်ဖန်ခွက်ထဲမှ နွားနို့ရည်များ

စုပ်ယူသောက်လိုက်လေ၏။ သူမသည် မစ်ရှိုတ်အား သောက်ပြီး ခေါင်းမော့လို့ သူ့အား လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ် သူ့အား ကြည့်နေသော သူ့မျက်ဝန်းများနှင့် ဆုံဖြစ်ကြလေသည်။

ရီဝေဝေသူ့အကြည့်များအောက်တွင် သူမ၏ အသည်းဆုံးများ အရည်ပျော်မတတ် ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

သူမ၏ ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး အေးစက်မာကျောခဲ့ရလေသည်။ ကပ်ပင် စတင်လို့ မျက်လုံးအကြည့်တွေကို လွှဲဖယ်ခဲ့ရလေသည်။

ကျွန်မ ... ချစ်ခွင့်ရပါရစေလားရှင်ရယ် ... ရင်ထဲမှ တီးတိုးစကား ဆိုခဲ့မိလေသည်။

“အမှတ်တရအဖြစ် ... ကိုယ် ဆူးလေးကို လက်ဆောင် ခြံဝယ်ပေးချင်တယ်ကွာ”

“အင်း ... ဒါဆိုလည်း ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို လက်ဆောင်တစ်ခု ပြန်ဝယ်ပေးမယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

“အိုကေ ...ကောင်းတဲ့အစီအစဉ်ပဲ”

ပြောပြီး နှစ်ဦးသား ကော်ဖီဆိုင်လေးမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူမအား အရမ်းကိုချစ်ဖို့ကောင်းသော ဝက်ဝံရုပ်ဖြူဖြူလေးတစ်ကောင်ဝယ်ပြီး လက်ဆောင်ပေးခဲ့၏။ ဝက်ဝံရုပ်ဖြူက အကြီးကြီးဖြစ်နေသောကြောင့် သူမ ပွေ့ဖက်ထားရသည်။

သူမက တစ်ဖန် သူ့အား အနက်ရောင်ဦးထုပ်လေးတစ်ထုပ် ပြန်ဝယ်ပေးခဲ့လိုက်သည်။

သူက သူမဝယ်ပေးသော ဦးထုပ်လေးအား ချက်ချင်း ဆောင်းထား၏။ ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော သူ့အား သူမက

“ပိုလှသွားတယ် သိလား”

“သိနေတယ်လေ ...ပြောဖို့တောင်မလိုဘူး”

သူမက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်မိပြီး ...

“ပြောခိတာ ...ကျွန်မ မှားငါတယ်ရှင်”

ဝက်ဝံရုပ်ကလေးအား ပွေ့ဖက်ပြီး လမ်းလျှောက်လာနေ

သူမအား သူက စနောက်ခဲ့သေးသည်။

“ဝက်ဝံဖြူလေးနှစ်ကောင် လမ်းလျှောက်နေသလိုပဲ သား၊ မင်းလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ ဝက်ဝံဖြူလေးနဲ့ မင်းနဲ့ တွဲတာပဲ”

“သိနေတယ်လေ ...ပြောဖို့တောင်မလိုဘူး”

သူ့စကားအတိုင်း သူမက ပြန်ပြောလိုက်ခြင်းအတွက် သဘောကျစွာ အော်ဟစ်ရယ်မောခဲ့ရလှသည်။

သူမသည် ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို အရင်တင် ခိုက်၏။ ပြီးမှ သူမကားပေါ်တက်လိုက်၏။

သူက သူမကားအား အရင်ထွက်ရန် လှမ်းပြောလာ၏။

“ရှင် ဖုန်းဆက်ဦးနော်”

သူမ လှမ်းပြောလိုက်သည်ကို သူက ခေါင်းညိတ်ပြုလာ

၏။ ထို့နောက် သူမ ကားလေးမှောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။
နောက်ကြည့်မှန်ထဲမှ သူ့ကားလည်း ထွက်လာသည်ကို မြင်နေရင်း
ပြီးနောက်မှာတော့ တစ်ယောက်တစ်လမ်း ဦးတည်ရာတို့က
ဆန့်ကျင်လျက်ပေါ့ကွယ်။ ဘေးနားရှိ ဝက်ဝံရုပ်ကြီး၏ ခေါင်းအား
လှမ်းပုတ်လိုက်ရင်း ...

သူ့ရဲ့လက်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ မင်းလေးကို အမြဲတမ်း တို့အနီး
ကပ်ဆုံးမှာ ထားမယ်ဆိုလား။

ပြီးရင် ...မင်း သူ့ကိုပြောပြပေးပါလား ...

သူ့ကို တို့ အရမ်းကိုချစ်မိနေပြီလို့လေ ...

ဝက်ဝံဖြူအရပ်လေးကတော့ ဘာမှမသိနိုင်ရှာပါ။ သူမ
ရင်ထဲတွင်တော့ သူမတွေ့ရှိထားခဲ့ပြီဖြစ်သော အချစ်ဆိုသောအရာ
လေးအား ရယူပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်များနှင့် မွန်းကျပ်လျက်ပေါ့ကွယ်။

x x x x

ထိုနေ့က အိမ်ပြန်တော့ ကြီးမေ၏ ဆုံးမစကားများကို
လုံးဝ လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ဘဲ နားထောင်ခဲ့ရလေတော့
သည်။

“ဆူးလေးရယ် ...ဘယ်ကိုသွားတာလဲ၊ ကြီးမေ ဘယ်
ဘက် စိတ်ပူနေရလဲ သမီးသိရဲ့လား၊ ဖုန်းဆက်တော့လည်း
နီးကပ်စိတ်ထားတယ်”

“ဆူးလေး ...အရေးကြီးတဲ့ ဧည့်သည်တစ်ယောက်နဲ့
ဆူးတွေ့တာပါ ကြီးမေ”

“ဘာလို့ ...မေလှိုင်းနဲ့ မိုးခက်ကို ခေါ်မသွားရတာလဲ”

ကြီးမေက သံသယမျက်ဝန်းများနှင့် ကြည့်လာရင်း ဆဲ
လေ၏။

“ဆူးလေးတို့ချင်း စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြောချင်ဦး
ပါ”

တကယ်တော့ သူမ အမှန်တရားအတိုင်း ဖြေလိုက်ခြင်း
ပါ။ သို့သော် တလွဲတွေ အတွေးချော်ပြီး လျှောက်ပြောတော့မိ

“သမီး ... မိန်းကလေးဆိုတာ စားသတိ၊ သွားသတိ
အမြဲသတိရှိကာမှ တော်ကာကြတာ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တန်ဖိုး
ရှိအောင်နေမှ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးတွေက အခွင့်အရေးသမားတွေ
ကျားချောင်းသလို ချောင်းနေတတ်တဲ့ သတ္တဝါမျိုးတွေ”

“ကြီးမေကလည်း ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိဘူး”

“စိတ်ပူလို့ပြောရတာလေ ... ယောက်ျားတိုင်းကို
မောင်နေဆက်ပိုင်လို့ မထင်နဲ့၊ မောင်နေဆက်က ဆူးလေးအပေါ်

တကယ်တန်ဖိုးထားပြီး ဆက်ဆံတာ၊ အခွင့်အရေးသမား မဟုတ်
ဘူး”

“ကြီးမေကလည်း ခက်တာပဲ၊ ခု ဆူးလေး သွားတွေ
တဲ့သူကလည်း အောက်တန်းကျတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူကြီးလူ
ကောင်းပါပဲ၊ ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ သူတို့ရဲ့ ဦးနေဆက်ပိုင်
တစ်ယောက်တည်းပဲ လူကောင်းရှိတာ ကျနေတာပဲ”

ကြီးမေသည် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေသောပုံစံ
ကြီးနှင့်ပါ။

“ဘာပဲပြောပြော သမီးဘဝအတွက် လက်တွဲဖော်ဟာ
နေဆက်ပိုင်ကလွဲပြီး တခြားတစ်ယောက် မဖြစ်သင့်ဘူးသမီး၊ ကြီးမေ
က ခုချိန်မှာ သမီးအပေါ်မှာ တာဝန်အရှိဆုံး ဖြစ်နေလို့ပြောနေရ
တာ”

“ကျွတ် ... ကြီးမေတို့ အဲဒါခက်တာပေါ့၊ စက်ရှုပ်

www.burmeseclassic.com

တစ်ရပ်မှမဟုတ်ဘဲ ကြီးမေရယ် ဆူးလေးရင်ထဲက ခံစားချက်ကို ကြံတော့ ထည့်မတွက်ကြတော့ဘူးတဲ့လား”

“သမီး ... ကြီးမေတို့လည်း ငယ်ရာက ကြီးလာကြတာ ပဲ၊ တစ္ဆတ်ထိုးလုပ်ဖို့ စိတ်မကူးချင်စမ်းပါနဲ့၊ ပြီးတော့ အချစ်ဆိုတာ တစ်ခုတည်းနဲ့ ဘဝကြီးက ပြီးပြည့်စုံလာမှာမဟုတ်ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သမီး၊ နားလည်လာမှာပါ”

ကြီးမေစကားကို သူမ စိတ်ဝင်စားခဲ့ရသည်။
အချစ်ဆိုတာတစ်ခုတည်းနဲ့ ဘဝက မပြီးပြည့်စုံနိုင်ဘူးတဲ့။
ကြီးမေ မှားနေပြီလို့ သူမထင်မြင်မိသည်။
သူမအတွက်တော့ သူ့ရဲ့အချစ်၊ သူ့နဲ့ချစ်နိုင်ခွင့်သာ ရရှိ
ခဲ့မယ်ဆိုရင် သူမဘဝအတွက် ဘာမှမလိုတော့ပြီ။ အရာရာသည်
သူ့ရှိနေပေးခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခဲ့ပေလိမ့်မည်။

“ကြီးမေ ... ဆူးလေးကတော့ အဲဒီလို မထင်မိဘူးသိ

လား၊ ဆူးလေးရင်ထဲက အရမ်းကိုချစ်နေမိတဲ့ ချစ်သူနဲ့ အတူတူ
နေခွင့်ရရင် အရာရာဟာ လိုလေသေးမရှိ ပြီးပြည့်စုံသွားမယ်လို့
ထင်တယ်သိလား”

သူမသည် ကြီးမေများသို့ တိုးကပ်သွားပြီး နှုတ်ဆင်းဆင်း
နှံ့၍ ပြောလိုက်လေသည်။

ကြီးမေက သူမ၏ဆံပင်လေးများ လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ပေး
ပြီး ...

“ဆူးလေးရယ် ... သမီး ငယ်ပါသေးတယ်၊ လောက
ကြီးရဲ့ အကြောင်းတွေကို သမီးလေး ထဲထဲဝင်ဝင် မသိနိုင်သေးပါ
ဘူး၊ စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုတာ အတွေးထဲမှာသာ ပျော်စရာကောင်း
ပေမယ့် လက်တွေ့ဘဝမှာကြုံ အခက်အခဲတွေ အများကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်
လာရတတ်တယ်”

သူမသည် ကြီးမေစကားများအား ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲနေ

တော့သည်။ ‘ဟုတ်လို့လား’ဆိုသော အတွေးစိတ်ကလေးက သူမ ရင်ဝယ် ဖြစ်ထွန်းခဲ့လေသည်။

“သမီးကို ကြီးမေ အပြစ်မတင်ပါဘူး။ အသက်အရွယ် အပိုင်းအခြားအလိုက် တွေးခေါ်မှု၊ ဗဟုသုတတွေက မြင့်မားလာ ကြတာလေ၊ သမီးအရွယ်မှာ သမီးတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး။ တခြားမိန်းကလေးတွေလည်း ဒီလိုပဲတွေးကြမှာပဲ။ ဒါတွေကို မမှား သင့်တာ မမှားရအောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းပေးရမှာက ကြီးမေတို့လို အုပ်ထိန်းသူတွေမှာ တာဝန်ရှိတယ်လေ”

ကြီးမေ၏ လေသံလေးက ခုနလိုမဟုတ်ဘဲ တစ်မျိုးလေး ပြောင်းသွားသလိုပင်။ သူမငယ်စဉ်ထဲက ထိန်းကျောင်းလာသော ကြီးမေသည် ဆူးလေးအား မည်သို့ကိုင်တွယ်ဆုံးမရမည်ကို ကောင်း ကောင်းသဘောပေါက်ထားသူရယ်ပါ။

“ကြီးမေစကားကို ဆူးလေး နားထောင်လိမ့်မယ်လို့

ယုံကြည်တယ်။ ပြီးတော့ ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်းသွားပြီဖြစ်တဲ့ သမီးဗေမေကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် သမီးလုပ်မှာ မဟုတ် ဘူးလို့လည်း ယုံကြည်တယ်လေ”

သူမရင်ထဲမှာ မကျေနပ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ...

“ကြီးမေ ... ဆူးလေး ချစ်တဲ့သူကို ဆူးလေး ရွေးချယ် ခွင့် ဘာလို့မရှိရတာလဲဟင်”

“သမီးအတွက် ရွေးချယ်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီလေ၊ သမီး ထပ်ပြီး ရွေးချယ်စရာမှ မလိုတော့တာ၊ လူကြီးတွေက သမီးအတွက် အစစအရာရာ စီစဉ်ပေးပြီးသားလေ”

“ဆူးလေးက သဘောမကျဘူး၊ လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် ရော”

“ဆူးလေးရယ် ... ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဦးစားပေးပြီး လုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဘာတွေအကျိုးရှိနိုင်မလဲ၊ ဘယ်လိုအကျိုးယူတာ

www.burmeseclassic.com

နိုင်မလဲ၊ ဒါကို စဉ်းစားရမယ်၊ ကိုယ်လုပ်မယ့်အလုပ်က အကျိုး
ယုတ်မှုကိုပဲ များစေမယ်ဆိုရင် ဘာလို့လုပ်မလဲ၊ မလုပ်သင့်ဘူးလေ”

ဆူးလေးက ကြီးမေကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဆူးလေး လုပ်မယ့်အလုပ်က အကျိုးယုတ်မှုကိုဖြစ်စေ
မယ်လို့ ကြီးမေ ဆိုလိုချင်တာလား”

“ဒါပေါ့ ...သမီးဖေဖေရော၊ မောင်နေဆက် မိဘတွေ
ကရော သမီးနဲ့ မောင်နေဆက်ကို သဘောတူထားတာ၊ သမီးဘက်
က ဒီအစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရင် အဖေသေသွားတော့ ကျန်ခဲ့တဲ့
သမီးက အဖေစကားကို ဖျက်ပစ်တယ်ရယ်လို့ ဖြစ်မယ်၊ ဒါက
တစ်အချက်”

ဆူးလေး အရမ်းကို စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ ပြစ်ချက်
ပေါင်း နဲ့ပါတ်စဉ်ဘယ်လောက်တောင် ထွက်လာဦးမည်မသိ။

“နှစ်အချက်က ...မောင်နေဆက်ကလည်း တခြား

တစ်ယောက်ကို အိမ်ထောင်ပြုမယ်၊ သမီးကလည်း တခြားတစ်
ယောက်ကို အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် ‘လမင်းသာ’ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်ထံ
ကို သူစိမ်းဝင်လာပြီး သမီးဖေဖေ တည်ထောင်ထားခဲ့တဲ့ လမင်းသာ
ရဲ့ ရှေ့ခရီးဟာ မတွေးရဲစရာပဲ သမီး”

ကြီးမေစကားများအရဆိုလျှင် သူမသည် သူမ၏ချစ်သူ
အား ရွေးချယ်ခဲ့ပါလျှင် အတော်ပင် ပြစ်မှုက ကြီးကျယ်လွန်းနေ
သည်။ ကြီးမေ၏ စကားများအား ဆက်လက်၍ နားထောင်နိုင်စွမ်း
မရှိတော့ဘဲ ကြီးမေအနားမှ ပြေးထွက်လာခဲ့တော့သည်။

“တော်ပြီ ...တော်ပြီ ကြီးမေရယ်၊ ကြီးမေစကားတွေ
ဆက်နားထောင်နေရင် ဆူးလေးတော့ ရူးသွားနိုင်တယ်၊ သွားတော့
မယ်”

“ဟဲ့ ...ဟဲ့ ဟို ...ဒီကလေးမလေးဟာလေ”

ကြီးမေတစ်ယောက် တီးတိုးရွှေတံပြိုး ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့

www.burmeseclassic.com

သည်။

သူမသည် သူမ၏အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်ပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ ပစ်လှဲအိပ်ချလိုက်ပြီး ကုတင်ပေါ်ရှိ ဝက်ဝံရင်ဖြူကြီးအား အားပါးတရ ပွေဖက်ထားလိုက်လေတော့သည်။

“ဒီမှာ ...ရှင်ကိုချစ်မိတာ အပြစ်ကြီးလိုက်တာသိရလား၊ ဘယ်သူတွေဘာပြောပြော ကျွန်မကတော့ ရှင်အပေါ် ချစ်မိတဲ့ အချစ်တွေကို မပြင်ဆင်ချင်ဘူးရှင်ရယ်၊ ဘယ်လိုပဲ အတားအဆီးတွေ ရှိနေပါစေ ကျွန်မကတော့ လုံးဝမမှုပါဘူး၊ အပြတ်ကို တိုက်ခိုက်ပစ်မှာပဲ သိလား၊ ရှင်ကရောဟင်”

သူ့ဘက်ကရော သူမလိုသတ္တိမျိုး ရှိနိုင်မှာတဲ့လား။

ကျွန်မလေ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမလဲ မသိတော့ပါဘူး။ ဘာလို့ ကျွန်မ ရှင်ကို ရှင်ကောင်မလေးထက် အရင်တွေခွင့် မရခဲ့တာလဲလို့လေ။

ကျွန်မတို့ ခေါ်ကြသေးတဲ့ ဟိုးအရင်အချိန်တွေထဲက ရှင်တို့ ချစ်ခဲ့ကြတာဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်မ သဝန်တို့မိတယ် သိသား၊ ရှင်ရဲ့ ချစ်သူကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး ကျွန်မရင်ခွင်ထဲကို ဝင်လာရင် သိပ်ကောင်းစွာပဲလို့ ကျွန်မလေ တစ်ဖက်သတ် အတွေးတွေ ထွေးခဲ့မိသေးတယ် သိလား၊ အဲဒီလိုတွေးမိတဲ့ ကျွန်မရဲ့အတွေးတွေဟာ ရှင်ရဲ့ချစ်သူ အတွက် ရက်ရက်စက်စက် ဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်ဘူးရှင်ရယ်၊ ကျွန်မက ရှင်ကို ချစ်မိခဲ့ပြီလေ။ ကျွန်မချစ်တဲ့ ရှင်ကို ကျွန်မ တခြားတစ်ယောက်ရဲ့ ခုခွင့်ထဲ ဝင်နေမှာကို ကျွန်မ မကြည့်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မ မခံစားနိုင်လို့ပါ။ ကျွန်မ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှာအချစ်က ကျွန်မကို ခါးသီးမှုတွေ အေးဘူးမဟုတ်လားဟင်။

ကျွန်မထင်ခဲ့တာ ...အချစ်ဟာ အေးမြပြီး ရှိမြိန်တဲ့ ချစ်သီးတစ်လုံးလိုပဲလို့ ထင်ခဲ့မိတာ ...

www.burmeseclassic.com

ဆူးလေးတစ်ယောက် ဝက်ဝံဖြူရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်ပြေးလာ
တည်းက ဘယ်သွားဘယ်လာလာ ထိုဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို သူမနှင့်
အတူတကွ ခေါ်ဆောင်သွားတတ်လေသည်။

ကုမ္ပဏီသို့ သွားလျှင်လည်း ဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို ကား
တင်ပြီး ခေါ်ဆောင်သွားတတ်၏။ ကုမ္ပဏီသို့မရောက်လျှင် တာဝန်
ထိုဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို ပွေ့ပိုက်ပြီး သူမ၏အခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်
လာခဲ့ပြန်သည်။ ကုမ္ပဏီသို့ သူမစတင်ယူဆောင်လာသောအတွက်
ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများက ဝိုင်းလှိုကြည့်ပြီး တချို့က ချစ်ဖို့ကောင်း
လိုက်တာ၊ တချို့က ကလေးကျနေတာပဲ အလုပ်ကိုတောင် အရပ်

ထိုသယ်ဆောင်လာတယ် စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
ပြောဆိုကြလေ၏။ သူမကတော့ ဘယ်သူတွေဘာပြောပြော လုံးဝ
ထရမစိုက်ပေါင်။ ကုလားထိုင်ဘေးကပ်လျက် ကုလားထိုင်တစ်လုံး
ပေါ်တင်ထားလိုက်၏။ အလုပ်တွေရုပ်လို့ အနားယူချိန်တွင် ဝက်ဝံ
လေးကိုကြည့်ပြီး စကားတွေပြောနေမိသည်။ ဝက်ဝံရုပ်လေးကသာ
စကားပြောတတ်လျှင် ကောင်းမည်ဟု တွေးမိခဲ့သေးသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ သူ့အပေါ် ဘယ်လောက်စွဲလမ်း
ကြောင်း ဝက်ဝံရုပ်ကလေးက ပြန်ပြောပြစေချင်လို့လေ။ သူမ
တာသာသူမ သူ့ကိုပြောဖို့ကြတော့ မဖြစ်ချင်ပေ။ အဲဒီလောက်
ကြီးတော့ သူမသိကွာမမဲ့ချင်ပါ။

သူ့စကားဖွဲ့ပေါ်ရှိ ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ဖုန်းကောက်ကိုင်
ဆိုက်စဉ် ချစ်ဖို့ဖြစ်နေလေ၏။

“မိမိုးပြော”

မေလှိုင်းကလည်း ပြောပြောဆိုဆို ဝက်ဝံရုပ်ကြီးအား
မိုးခက်လက်ထဲမှ လှမ်းယူလိုက်၏။

မိုးခက်က မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် ဆူးလေးစားပွဲရှေ့ရှိ
ခုံတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ...

“မိဆူး ...စကားကို ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါဟယ်၊
စေ့လည်ကြောင်ပတ်မလုပ်နဲ့”

“ဟာ ...ဘာကိုလဲ”

မိမိုးတစ်ယောက် အာကိုသိချင်နေတယ်ဆိုတာ သိနေပေ
မယ့် ဆူးလေးက အုတ်အူကြောင်ပုံလေး လုပ်နေ၏။

“ဒီအရုပ်က လက်ဆောင်ရတာဆိုရင် ဘယ်သူပေးတာ
လဲပြော”

ဆူးလေးက တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ ...

“ကိုညီထွေး”

“ထင်သားပဲ”

“ထင်ရင်လည်း ဘာလို့လာမေးလဲ”

မိမိုးက ဆူးလေးအား မကြည်ကြည့်နဲ့ တစ်ချက်ကြည့်
လာပြီး

“သေချာချင်လို့လေ”

“ကဲ ...ခု သေချာပြီမလား၊ ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“မိဆူး ...ရှင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“အေးလေ ...ဟုတ်တယ်”

မေလှိုင်းကပါ မိမိုးဘက်က ဝင်ရောက်စာတက်ခံနေ၏။

သူက မေလှိုင်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မေလှိုင်း ...မမေလှိုင်းကော ဘာပြောသေးလဲ”

“ဟိင့်အင်း ...ဘာမှမပြောပါဘူး၊ မမက ခုတလော

သူ့အလုပ်သူရုပ်နေတာ မအားနိုင်ဘူး”

တစ်စက္ကန့်လေးတောင် မခွဲနိုင်ဘူးလို့ ပြောလဲ”

ဆူးလေး စိတ်တိုပြီး ဒေါပွချင်လာ၏။

ဒါကို မေလှိုင်းက သိပုံရ၏။ ထို့ကြောင့် သူမက ကြား
ဝင်ပြီး ဖြန်ဖြေပြောရှာ၏။

“ကဲပါဟာ ... နင်တို့နှစ်ယောက်ကလည်း တစ်ယောက်
နဲ့တစ်ယောက် စကားလှနေတာနဲ့ ရန်ဖြစ်ဦးမယ်၊ တစ်ခါမှ ရန်
မဖြစ်ဘူးကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးနဲ့ ရန်ဖြစ်
ကြဦးမယ်”

ဆူးလေးရင်ထဲ နှင့်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သူတို့က ထင်နေ
တာ ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးလို့။ သူမခံစားနေရတာက ရင်ထဲထိ
အောင် ခံစားနေရတာရယ်ပါ။ ပြောရက်လိုက်ကြတာ ဘာမဟုတ်
တဲ့ကိစ္စလေးလို့လေ။ သူမ ဘာမှ မေလှိုင်းအား ပြောမနေချင်တော့
ပေ။ မိမိုးနှင့်လည်း သူမ ရန်မဖြစ်လိုပါ။ သို့သော် ဘာကြောင့်

ရယ်မာသိ သူမသည် သူ့နဲ့ပတ်သက်လာရင် နည်းနည်းလေးမှတောင်
အပြောမခံနိုင်လောက်အောင်၊ အထိမခံနိုင်လောက်အောင်ပင်
ဖြစ်နေမိသည်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစားရင်း ...

ငါကိုယ်ကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ မပြောတတ်တော့
ပါဘူး၊ စိတ်တိုပင် ရှုပ်ထွေးလာတော့သည်။

သုံးယောက်စလုံး ဘာစကားမှ မပြောကြဘဲ တီဇာ်ဆိတ်
လျက် ကားပေါ်မှာ စီးနင်းလိုက်ပါလာကြတော့သည်။

ဆူးလေး မောင်လေးသောကားလေး သူမအိမ်ဝင်းထဲသို့
ရောက်လာသည်နှင့် ကြီးမော့ အိမ်ရှေ့မှာထွက်ပြီး စောင့်ကြည့်
နေ၏။

“ခဏလေးနော် ... ကျွန်မ အဝတ်အစားသွားလဲလိုက်
ဦးမယ်”

ဆူးလေးက မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းအား ရည်ရွယ်ပြောပြီး

www.burmeseclassic.com

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သော မျက်ဝန်းလေးနှင့် မေ့ပိုင်းက ထိတ်
 လန့်တကြား ပြောလာ၏။ ထိုစဉ် ဆူးလေးတစ်ယောက် အပေါ်ထပ်
 မှ ဆင်းလာတာကို မြင်ကြသောကြောင့် အားလုံး ဘာမှဆက်ပြီး
 မပြောဖြစ်ခဲ့တော့ပေ။ ကြီးမေကလည်း မီးဖိုဘက်သို့ ထွက်သွား
 လေတော့သည်။

* * * *

အိမ်နေဝတ် ဂါဝန်ပွပွရှည်ရှည်လေးနှင့် ဆံပင်လေးကို
 အင်အားသို့ ညှပ်တင်ထားသည်။ ဘယ်အချိန်ပဲကြည့်ကြည့်၊ ဘယ်လို
 ကျနေ သူမမျက်နှာလေးက ချစ်စရာကောင်းပြီး အပြစ်ကင်းစင်
 တာပါ။

ပြီးတော့ သူမ၏ ဝက်ဝံရုပ်ကြီးအားလည်း ပွေ့ဖက်ထား
 သည်။

“လာ ...တို့တွေ ခြံထဲသွားစကား ပြောမယ်”
 သူမက ဦးဆောင်ပြီး ခြံထဲဆင်းသွားတော့ သူတို့နှစ်ဦး
 နောက်မှလိုက်လာခဲ့ကြသည်။

သုံးဦးစလုံး ထိုင်ခုံသုံးလုံးမှာထိုင်ပြီး သွားကြချိန်မှာတော့

မေလှိုင်းက ချက်ချင်းဆိုသလို စကားတစ်ခွန်းကို ကောက်ပြောလိုက်၏။

“မမနဲ့ ကိုညီထွေးတို့ ဖုန်းခဏခဏစကားပြောကြတာ သိလား?”

ဘယ်ကနေဘယ်လို စကားပြောရပါမလဲလို့ စဉ်းစားနေသော မိုးခက် ခုတော့ တော်တော်အဆင်ပြေသွား၏။ ဒီတော့တော့ မေလှိုင်း တော်သွားပြန်ပြီဟု မိုးခက် စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ချိုးကျူးနေမိ၏။

“ဟုတ်လား ...ဘာတွေပြောတာလဲဟင်?”

သူမ ဘယ်လောက်သိချင်နေသလဲဆိုရင် သူမမျက်ဝန်းထဲက အရောင်တောက်ပြီး သိချင်စိတ်များ ပြင်းထန်နေကြောင်း သိအပေါ်လွင်နေသည်။

“သူ့ကောင်မလေး ပြန်လာတော့မယ်လို့ ပြောတယ်တဲ့”

မေလှိုင်းစကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သူမမျက်ဝန်းများသည် အားပျော့ကာ ညှိုးမိန့်သွားလိုက်ကြကာ ဝက်ဝံရုပ်က

လေးကို ရင်ခွင်မှာ ပွေ့ပိုက်ထားရင်း ကုလားထိုင်နောက်ကျောကို ကျောမှီချလိုက်လျက် အလွန်မှအားပျော့သော လေသံလေးနှင့်...

“ဟုတ်လား ...ပြန်လာတော့မယ်တဲ့လား?”

“မမဝေလှိုင်းကို အဲဒီလိုပြောတယ်တဲ့၊ ရှင့်ကိုရော မပြောကြဘူးလား?”

“ဟင်အင်း ...ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် တွေ့ကြရင် သူက အည်း အဲဒီအကြောင်းကို ဘယ်တော့မှ ထည့်မပြောဘူး၊ ကျွန်မက အည်း သူ့ကို ဘယ်တော့မှ စပြီးမမေးခဲ့ဘူး”

ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားလိုက်တဲ့ ဆူးလေးရဲ့ အမူအရာ အပြောအဆိုတွေလေ။ မိုးခက် ငေးကြည့်ရင်း အံ့ဩသွားမိသည်။ သူမထံတွင် ထိုသို့သော ဆွေးမြေ့စာကွင်မှုမျိုးကို ဘယ်ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့မှ ပတ်သက်ပြီး မတွေ့ခဲ့ဘူးပေ။ သူမ၏ ဖခင်ကြီး ဇွယ်လွန်တုံးကတော့ တစ်မျိုးပေါ့။ အဲဒီတုံးက ဖခင်အတွက် ဖိတ် သောက်ရောက်ရရာတဲ့ သူမကိုကြည့်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက် သနားလိုက်ကြတာ မပြောပါနဲ့။ ဒီလို ရည်းစားပုမိနေတာမျိုး တစ်ခါ

www.burmeseclassic.com

မှ သူမထံတွင် မတွေ့ခဲ့ရဘူးပေ။ သနားစရာတော့ ကောင်းနေပြီ။ သူ့ဇာတ်ကို သူ့ဘယ်လိုများ နိုင်အောင်ကမှာတဲ့လဲကွယ်။

“ဪ... မေလှိုင်းကို မေးရဦးမယ်သိလား၊ မမဝေလှိုင်းကလေး သူ့ကို ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေပြောထားသေးသလဲဟင်၊ အန်ကယ်လေးအကြောင်းရော ပြောထားတယ်တဲ့လား”

“ဟာ ...ပြောထားတာပေါ့၊ အကုန်ပြောထားတာ အန်ကယ်လေးအကြောင်း မပြောထားလို့ရမလား၊ မမဝေလှိုင်းတဦးနေဆက်ပိုင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးဟာ၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်လေးက မမကို စောင့်ရှောက်လိုက်ပါလို့ မှာသွားတာလေ”

ဆူးလေးသည် အရမ်းကို ကွဲအက်ခြောက်သွေ့နေသော ရယ်သံလေးနှင့် ရယ်မောခဲ့ပြီး ...

“အန်ကယ်လေးရဲ့ အဲဒီလို ဟန်ကြီးခွင်ကူယ်တွေ လုပ်ကြောင့် ခုလို ညီထွေးနဲ့ဆုံရတာပဲမဟုတ်လား”

မိုးခက်သည် ဆူးလေးအား ငေးကြည့်နေမိပြီး စိတ်ဝူမိ၏။ သူမတကာယ်ခံစားနေရတာပါလားလို့လေ။ ဆွေးမြေ့မှာတူ

ခြင်းများကို ဖုံးဖိလို့မရနိုင်အောင် သူမ၏မျက်ဝန်းများက ဖော်လှစ်ပြနေကြသည်။

“မမက အဲဒါပဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ”

“မမနဲ့မဆိုင်ပါဘူး”

“မဆိုင်ဘူးလို့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ၊ မမနဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ပြီးတော့ မမကပဲ မိတ်ဆက်ပေးမိတာလေ”

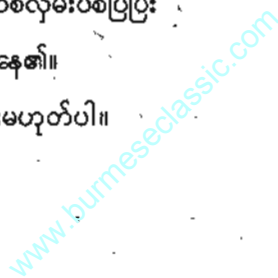
“မမက မိတ်ဆက်ပေးတာမှန်ပေမယ့် ကျွန်မက သဘောကုသဦးမှလေ၊ ခုဟာက ကျွန်မက သဘောကျမိသွားတာ၊ မမဝေလှိုင်းမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ သဘောကျသွားမိတဲ့ ကျွန်မမှာသာ တာဝန်ရှိတာပါ”

မေလှိုင်းမှာ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိဖြစ်သွားတော့သည်။

ဘာမှမပြောဘဲ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေသော မိုးခက်

အား မေလှိုင်းက ဆူးလေး မမြင်သာအောင် မျက်စလှမ်းပစ်ပြပြီး ထားပြောလိုက်ဦးလေဆိုသော ပုံစံကို လှမ်းပြနေ၏။

တကာယ်တော့ မိုးခက် စိတ်ဆိုးနေခြင်းမဟုတ်ပါ။

ဆူးလေး ပုံစံကိုကြည့်ပြီး သနားနေမိတာ။ ဘာပြောရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေမိတာပါ။ ပြီးတော့ အံ့သြနေမိတာလေ။

ဆူးလေးကို ဒီလိုယောက်ျားသားတစ်ယောက်အောက်မှာ မကျဆုံးစေချင်ပါ။ သို့သော် မရတော့ချေ။ ဆူးလေးသည် ဒီယောက်ျားအား ဒူးထောက်လို့ပင် အရှုံးပေးနေပြီ။ အဲဒီတော့ သူမတို့က ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးတော့မည်နည်းကွယ်။

x x x x

ကုမ္ပဏီမှ ပြန်လာပြီးကတည်းက ဆူးလေးသည် အခန်း နှစ်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေမိတော့သည်။ ပြီးတော့ အတွေး နှစ် ဦးတည်ရာမှ လမ်းဆုံးမရှိ တွေးတောလို့ပေါ့။ သူမက မိသားစုလိုတော့ ဘယ်လောက်ကြာအောင် တွေးတောနေမိသည် တွေ့သိပင်။ ကြီးမေက ထမင်းစားရန် လာခေါ်လေ၏။

“ဆူးလေး ... ထမင်းစားရအောင်လေ”

“ဟင့်အင်း ... မစားချင်ဘူး ကြီးမေရယ်၊ ကြီးမေသာ နှင့်လိုက်တော့”

ထူးဆန်းစွာ ကြီးမေသည် ဒီတစ်ခါ အတင်းကြီးမခေါ်ဘဲ

အခန်းပမာ လှည့်ပြန်သွားသောကြောင့် သူမသည် ကြီးမေးကို ကျေနပ်
တင်နေမိသေးသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမစိတ်တွေ အရမ်းကို ရှုပ်
ထွေးနေလို့လေ။ သူနှင့်ပတ်သက်သော အတွေးများအား တွေးရင်း
မှ သူ့အားတွေ့ချင်လာသည်။ သူနှင့် စကားတွေပြောချင်မိသည်။
ထို့ကြောင့် သူမ၏ လက်ကိုင်ဖုန်းလေးအား လှမ်းယူလိုက်ပြီး သူ့ဖုန်း
အား လှမ်းဆက်လိုက်သည်။ ကံကောင်းစွာ ဖုန်းလိုင်းက အား
သောကြောင့် သူ့အား အခက်အခဲမရှိ ခေါ်နိုင်ခဲ့တော့သည်။

“ဆူးလေး ...ပြော”

“ဘယ်နားရောက်နေလဲဟင်”

“မြို့ထဲမှာ”

“ကျွန်မဆီ လာခဲ့မလား”

“လာခဲ့ရမယ် ... အိမ်ကိုလာခဲ့လို့ ပြောတာလား”

“ခ... ကျွန်မ အရမ်းကို စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေလို့ ရှင်
မောင်းတဲ့ကားပေါ် လိုက်စီးပြီး ရှင်နဲ့ စကားတွေပြောရရင် ကောင်း
မလားလို့ပါ”

“မင်းတကယ်ပြောနေတာလား”

“ရှင်ကလည်း ဒါနောက်စရာလားလို့”

“ဟုတ်ပြီလေ ... နောက်နာရီဝက်လောက်အကြာ ကိုယ်
ရောက်လာမယ်၊ ဘယ်ကိုလာခေါ်ရမှာလဲ”

“ကျွန်မအိမ်ကိုပဲပေါ့၊ ကျွန်မ ခြံထိပ်က ထွက်စောင့်နေ
မယ်”

“အိုကေလေ ... မင်းအိမ်နားရောက်ရင် ကိုယ် ဖုန်းလှမ်း
ဆက်လိုက်မယ်”

“ဟုတ်”

သူ့လာမည်ဆိုတော့ သူမစိတ်တွေသည် ချက်ချင်းဆိုသလို

ပင် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားတော့သည်။ သူလာခေါ်လျှင် အဆင်
သင့်ဖြစ်နေစေရန် သပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့ လှလှပပလေး ဖြစ်နေစေရန်
စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

အားလုံးကို သူမစိတ်တိုင်းကျ အမြန်ဆုံး ပြင်ဆင်ပြီးနောက်
အောက်ထပ်သို့ ပြေးဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ ထိုအခါတွင် ဧည့်ခန်း
တွင်ထိုင်ပြီး တီဗွီကြည့်နေသော ကြီးမေက သူမအား လှမ်းကြည့်
လာပြီး ...

“ဟယ် ... ဆူးလေး ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

“ဆူးလေး အပြင်သွားပြီး တစ်ခုခုသွားစားမလို့”

“ဘုရားရေ ... ဒီအချိန်ကြီးမှ”

“ကြီးမေကလည်း ခုမှ ခုနစ်နာရီပဲရှိသေးတာကို”

“သမီးရယ် မိုးချုပ်နေပြီလေ၊ သမီးတစ်ယောက်တည်း
သွားမလို့လား”

“ဟင့်အင်း ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆူးလေးမိတ်ဆွေ လာခေါ်
မှာ”

“သမီးမိတ်ဆွေ”

ကြီးမေသည် သူမ၏ ထူးခြားသော အသုံးအနှုန်းများ
ကြောင့် တော်တော်လေးပင် ထိတ်လန့်သွားပုံရ၏။

“ဟုတ်ပါတယ် ကြီးမေ”

“သမီးပြောပြောနေတဲ့ ကောင်လေးလား”

“ဟုတ်”

ကြီးမေနှင့် စကားပြောနေစဉ် ဖုန်းမြည်သံကြောင့် နံပါတ်
လေးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိတော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ သူလှမ်းဆက်နေ
တာလေ။

“ဟဲလို ... ရောက်နေပြီလား”

“ရောက်ခါနီးနေပြီ”

“ဟုတ်ပြီ ...ဟုတ်ပြီ ကျွန်မ ခုပဲထွက်လာပြီ”

ဖုန်းခလုတ်ပိတ်ပြီးတွင်တော့ ခြံထိပ်သို့ သူမပြေးထွက်
လာခဲ့၏။ ကြီးမေကိုပင် အပြေးအလွှား နှုတ်ဆက်ခဲ့ရသေးသည်။

“ကြီးမေ ...သွားပြီ ...သွားပြီ စိတ်မပူနဲ့”

ထိုသို့ပြောခဲ့ပြီး ခြံသို့ရောက်ချင်စိတ်များက ပြင်းထန်နေ
လျက်ပါ။

x x x x

သူမ ခြံထိပ်သို့ရောက်ချိန်နှင့် သူ့ကားလေးထိုးရပ်ချိန်က
ထွက်တိပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သူမသည် သူ့ကားပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက်
ခပ်မြန်မြန်လေးပင် တက်ထိုင်လိုက်သည်။

“ကဲ ...ဆို ဘယ်သွားချင်တာလဲ၊ ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

သူမသည် သူ့မျက်နှာလေးအား တစ်ချက် တမ်းတလွမ်း
မော့စွာ ငေးကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ရှင်မောင်းချင်တဲ့နေရာကိုသာ မောင်းလေ၊ ကျွန်မက
တော့ ဘယ်ဖြစ်ဖြစ်လိုက်မှာပဲ”

“ဟာ...တကယ်လား၊ ပဲခူးထိမောင်းပစ်လိုက်မယ်နော်”

သူမက မေးလေးဆတ်ပြုလို့ လုပ်လိုက်လေဆိုသောသ

www.burmeseclassic.com

ဘာလေးကို ပြလိုက်၏။

“တကယ်လား ...နောက်မှပြန်ပို့ပါလို့ မငိုနဲ့နော်”

“ဟ ...ဟား ငိုမှာက ဘယ်သူလဲ၊ ကျွန်မမဖြစ်နိုင်ဘူး
ရှင်ဖြစ်နေဦးမယ်”

“ကိုယ်က ငိုမယ်၊ ဘာလို့လဲ”

သူက ခေါင်းလေးငဲ့စောင်းလို့ မေးလာသည်။ ထိုအခါမှ
သူမ သတိပြုလိုက်မိသည်။ သူမ တစ်ချက်စကားမှားသွားပါလား
လို့လေ။ ထို့ကြောင့် ခပ်မြန်မြန်လေးပင် အမှားပြင်ဆင်ချက်လုပ်
လိုက်ရ၏။

“ဘာလို့ရမလဲ ...ရှင်ရဲ့အိမ်က သူ့ရဲ့သားငယ်လေး
ပျောက်လို့ဆိုပြီး လိုက်ရှာကြမယ်လေ၊ ရှင်ကလည်း အိမ်ကိုလွှမ်း
လို့ပါဆိုပြီး အော်ငိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“မင်းဟာလေ ...တစ်ခါတလေ အနှစ်မရှိတဲ့ စကားတွေ

ကို ပြောတတ်တယ်”

သူ၏ ထိုသို့ သူမအပေါ် ထင်မြင်လိုက်သော ထင်မြင်
ချက်လေးကြောင့် သူမရင်ထဲ စိတ်မကောင်းလွန်းစွာ ရင်နင့်သည်ထိ
ခံစားခဲ့ရသေးသည်။ တကယ်လည်း ကျွန်မက အနှစ်မရှိတဲ့စကား
မျိုး ဘယ်ပြောချင်ပါ့မလဲ ရှင်ရယ် ...

ကျွန်မလည်း အနှစ်မရှိတဲ့စကားလုံးမျိုးပဲ ပြောချင်တာပေါ့၊
တကယ်တော့ ကျွန်မအတွက် အဲဒီအခွင့်အရေးမျိုး မရနိုင်ခဲ့ဘူးလေ။
ရှင် တကယ်မသိတာပဲလား၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာပဲလား၊
ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း အတိအကျတော့ မပြောနိုင်ခဲ့ပေ။

“ရှင် ထမင်းစားပြီးပြီလားဟင်”

“စားပြီးပြီလေ ...မင်းရော”

“ကျွန်မလား စားချင်စိတ်မရှိတာနဲ့ မစားခဲ့ဘူး”

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် တစ်ခုခုလောက်

သွားစားရအောင်လေဟု သူမ ပြောချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် သူမ၏ လုပ်ရပ်များသည် မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး နည်းနည်းလွန်လွန်းနေပြီဟု ထင်မိသောကြောင့် သူမ နှုတ်ဆိတ်၍သာ နေခဲ့လိုက်ခြင်းပါ။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ... နေမကောင်းလို့လား၊ မင်း ကြေးအိုး ကြိုက်လား၊ ကြေးအိုးသွားသောက်ကြမယ်လေ”

ထိုသို့ သူထံမှ ကြားလိုက်ရပြန်တော့လည်း သူမ ဖျော်ရွှင် ခဲ့ရသေးသည်။

“သွားလေ”

“မင်းကိုကြည့်ရတာ ဘာဖြစ်နေလဲကွာ”

“ဘာဖြစ်နေလဲ ဟုတ်လား”

သူမက သူ့အား စူးစူးရှရှလေးကြည့်ရင်း မေးလိုက်ခဲ့မိ သည်။

“အင်းလေ ... မင်းဟာ ကိုယ်နဲ့စတွေ့တုံးကလို တက်ကြွ

တွေ့ မရှိတော့သလိုပဲ”

သူမသည် ဖြေးဖြေးတိုးတိုးလေး ရယ်မောလိုက်မိပြီး...

“ကျွန်မရဲ့ အမူအရာတွေက ရှင်သုတိပြုမိလောက်အောင် အောင် ဖြစ်နေတယ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ တစ်ချို့ပဲ ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိဘူး”

“ဘယ်လိုပြောရမလဲမသိလည်း မပြောပါနဲ့တော့၊ ကျွန်မ လည်း မပြောတော့ဘူး”

“မင်းလေး သဘောပဲ”

ထိုသို့ဖြင့် သူမတို့နှစ်ယောက်သည် Yangon International Hotel ရှိ Million Coin အမည်ရှိသော ကြေးအိုးဆိုင်လေးသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ထောင့်စွန်းကျသော စားပွဲခုံလေးကို သူက ရွေးချယ်ပေး သူမထိုနေရာလေးတွင် ထိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကြေးအိုးစားသောက်

စဉ်တွင် သူသည် သူမအား အစစအရာရာ ဘေးနားမှာ ဖြည့်ဆည်းပေးရှာသည်။ အချဉ်ပန်းကန်လေးကိုယူ၍ ငရုပ်ဆီနှင့် ငရုပ်သီးတောင့်အချဉ်လေးကို ရောပေးပြီး သူမရှေ့သို့ လာချပေး၏။ ပြီးတော့ ပြောသေးသည်။

“ငရုပ်သီးတွေ သိပ်မစားနဲ့ဦးနော်၊ ဗိုက်အောင့်နေဦးမယ်တဲ့လေ၊ သူမက ‘အင်းပါ’ ဟုဆိုကာ အချဉ်ပန်းကန်လေးအား သူမက ဆွဲယူလိုက်သည်။ သိပ်မကြာလိုက် စားပွဲထိုးလေးထဲ ဝက်သားနဲ့အရော ကြေးအိုးနှစ်ပွဲ လာချပေး၏။ သူက သူပန်းကန်ထဲမှ ဝက်သားလုံးများ၊ ငါးဖယ်လုံးများကို ကျွန်မ ပန်းကန်ထဲသို့ လှမ်းပြီးထည့်ထည့်ပေးလာ၏။

“ခုလိုကြင်နာတတ်တဲ့ အပြုအမူမျိုးလေးတွေကို ကောင်းလေးတိုင်းကို လုပ်ပေးနေကျလား”

သူမက မျက်ခုံးလေးနှစ်ဖက်ပင့်လို့ မျက်လုံးလေးဝင့်ဖြူ

မေးလိုက်တော့ ...

“မင်းကလည်း မင်းကိုလုပ်ပေးတာနဲ့ပဲ တခြားကောင်မလေးကိုလည်း လုပ်ပေးလားလို့ သံသယဝင်တော့တာပဲ”

“မလုပ်ပေးလို့လား”

“အင်း ... ကိုယ်နဲ့ခင်တဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကိုတော့ ဘယ်လုပ်ပေးပါ့မလဲ၊ ကိုယ်လုပ်ပေးချင်စိတ်ရှိတဲ့သူကိုတော့ ဒီလိုပဲလုပ်ပေးတတ်ပါတယ်”

သူမသည် ပူလောင်နေသော ကြေးအိုးပန်းကန်ထဲမှာ ကြာစံနှင့် ခေါက်ဆွဲပြားတို့အား သစ်သားတူလေးဖြင့် အေးအောင်မွှေနှောက်နေရင်းဖြင့် ...

“ရှင်လုပ်ပေးချင်စိတ်ရှိတဲ့ထဲမှာ ကျွန်မ ပါနေတာပေါ့နော်”

“မင်းက ခင်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်

ပါ”

“ချစ်စရာရော မကောင်းဘူးလား”

သူမ၏ အမေးစကားလေးက ကလေးတစ်ယောက်၏ အမေးစကားလေးလို ဖြစ်နေတာကြောင့် သူသည် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

“ချစ်စရာလည်း ကောင်းပါတယ်”

ချစ်စရာကောင်းတယ်လို့သာ ရှင်ပြောတာပါ။ ကျွန်မကို ချစ်ဖို့ကြံ ရှင်စိတ်မကူးဘူးမတုတ်လား၊ သူမ၏ နှုတ်ဖျားမှ ထိုစကား လုံးများ ထွက်ဖို့အတွက် ဆွဲအနေကြသည်။

“မင်းနဲ့ကိုယ် ခင်မင်ခွင့်ရခဲ့ကြတဲ့ အချိန်အတိုင်းအတာ လေးက ဘယ်လောက်မှ မကြာသေးပေမယ့် ကိုယ်လေ မင်းကို အရမ်းခင်မိတယ်သိလား”

“ဟုတ်တယ်နော် ... ကျွန်မလည်း ရှင်ကို အရမ်း

သိယောဇဉ်တွယ်မိတယ်”

သူမပြောလိုက်သော စကားများအပေါ် သူသည် ဘာမှ ထပ်ပြောမလာဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါင်းငုံ့လျက် မြဲကြီးအိုးကိုသာ သောက်နေ၏။ သူမသည် သူ့ကို သူမရင်ထဲမှစကားတို့အား နည်းနည်းထပ်တိုးလို့ ပြောချင်လာမိသောကြောင့် ...

“တကယ်ပြောတာ သိလား၊ ကျွန်မလေ ရှင်အပေါ် သိယောဇဉ် ဘယ်လောက်တောင် ကြီးမားသွားသလဲဆိုရင်လေ၊ ရှင်ပေးထားတဲ့ လက်ဆောင်ဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို ကျွန်မနားက ဘယ် ဘာမှမခွာဘူး၊ ဘယ်သွားသွား ယူသွားတာ၊ ကားနဲ့သွားရင်လည်း အားပေါ်တင်သွားတယ် သိလား”

“ဟုတ်လား ... ခုရော ဘာလို့ ယူမလာတာလဲ”

သူ၏မျက်ဝန်းများက မထင်မှတ်စွာ ကြားလိုက်ရသော ခုမ၏စကားအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုရှိကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် သူမ ဆက်ပြီးပြောရန် အားတက်လာမိသည်။

“ခုယူလာဖို့ကြတော့ ရှင်ကိုရှက်လို့ ယူမလာတာ၊ ထားခဲ့ရတာတောင် စိတ်မကောင်းဘူး”

“မင်းကလည်း ကလေးကျနေတာပဲ”

သူသည် သူမ၏ခေါင်းလေးအား တစ်ချက်လှမ်းပုတ်လာပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မအထင်တော့လေ ကျွန်မ ကလေးဆန်နေတာ မဟုတ်ဘူးလို့ထင်တယ်၊ ကျွန်မ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို တစ်ဖက်သတ်သွားပြီး ငြိတွယ်နေမိပြီး ရူးမတတ်ခံစားနေမိတာပါ”

ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သော သူ့အကြည့်များက စူးရှလွန်းနေသည်။ မထင်မှတ်စွာ ကြားလိုက်ရသော သူမထံမှ စကားလုံးများကြောင့် သူသည် ပြင်ဆင်ချိန်မရစွာ အမှုအရာတို့က ရုတ်တရက် ပျက်ယွင်းသွားခဲ့ပြီးမှ ...

သူ့ဖာသာသူ ပြန်ထိန်းလိုက်၏။ သူမနှင့်သူ အကြည့်ချင်း ဆုံလိုက်မိပြီးချိန်တွင် သူမကပင် အကြည့်ကိုလွှဲဖယ်လို့ ခေါင်းလေး ထားခဲ့မိတော့သည်။

“ဖြစ်ချင်တာရယ် ...ဖြစ်သင့်တာရယ်ဆိုတာ ရှိတယ်”

ခေါင်းငုံ့ထားမိသော သူမသည် ခေါင်းမောလာပြီး သူ့အား ထုမ်းလိုကြည့်လိုက်မိသည်။

“မင်းရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိခွင့် ရလိုက်တဲ့အတွက် ကိုယ်ကျေနပ်မိပါတယ်”

“ဘာအတွက် ကျေနပ်မိတာလဲ၊ ရှင်အတွက်လား၊ ကျွန်မအတွက်လား”

“နှစ်ယောက်စလုံးအတွက်ကိုပါ”

“နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ...ကျွန်မ နားမလည်ဘူး”
သူမ ရိုးသားစွာ ပြောခဲ့လိုက်မိတာပါ။

“ထားလိုက်ပါတော့ ... မင်းနားလည်အောင်လည်း
မကြိုးစားချင်ပါနဲ့တော့”

သူမသည် အားငယ်လွန်းသော မျက်ဝန်းများနှင့် သူ့အား
ကြည့်နေမိတော့သည်။

“ကျွန်မကို အမိန့်ပေးနေတာလားဟင်”

“မဟုတ်ပါဘူး ... မင်းကို မခံစားစေချင်လို့ပါ။ ကိုယ်တို့
နစ်ယောက်စလုံးမှာ ကိုယ့်လမ်းနဲ့ကိုယ် ရှိပြီးသားပဲလေ”

“ကျွန်မက ဘာကိုမှ အတိအကျ အဖြေမပေးရသေးပါ
ဘူး”

“ဒါက မင်းဘက်က အနေအထားလေး ကိုယ့်ဘက်မှာ
ကြတော့ အစကအဆုံးအထိ အားလုံးစီစဉ်ပြီးနေပြီ”

“ဒါဆို ကျွန်မက ရှင်အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
စရာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီလား”

“အဲဒီလောက်ထိတော့ ကိုယ် မစွပ်စွဲရက်ပါဘူး”

“ကျွန်မကတော့ ကျွန်မမှားတယ်လို့ ဘယ်တော့မှ
အောင်တရမ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“မင်းက ကိုယ်ထင်ထားတာထက်တောင် ပိုပြီး လေးစား
စရာကောင်းနေတယ်”

သံသယမျက်ဝန်းလေးနှင့် သူမ-သူ့အား လှမ်းကြည့်လိုက်
မိပြီး ...

“တကယ်ပြောနေတာလားဟင်”

“တကယ်ပါ”

“ကျွန်မလေ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအရာမျိုးလည်းလို့
စူးစမ်းရှာဖွေနေခဲ့မိတာ၊ ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ အချစ်ကိုရှာတွေ့
ခဲ့ပေမယ့်လေ”

သူမရင်ထဲတွင် စိတ်မကောင်းလွန်းစွာ နာကျင်လွန်းနေ

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် သူမ ဆက်ပြောရန် အားမင်မရှိခဲ့ပါတော့ချေ။

သူ၏ နွေးထွေးသော အကြည့်လေးများအား သူမ မြင်တွေ့လိုက်မိစဉ် အားငယ်စိတ်များမှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းများ သို့ ကူးပြောင်းလာကြကာ မျက်ဝန်းအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲ လာတော့သည်။ သူမ မငိုချင်ဘူး ... အထူးသဖြင့် သူ့ရှေ့တွင် သူမ မငိုလိုက်ချင်ပါ။ သူမသည် စိတ်ကိုတင်းလို့ မျက်တောင်များ အား ပုတ်ခပ်ပုတ်ခပ်လုပ်ရင်း မျက်ရည်များကို ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျမလာစေရန် ထိန်းလိုက်ရသည်။

“ဆူးရယ် ... ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးကြောင့်နဲ့မှ တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခင်မင်မှုက ပျက်ပြယ်မသွားနိုင်ပါဘူးလေ”

သူမသည် သက်ပြင်းဖွဖွလေး ချလိုက်ပြီး ...

“ကျွန်မ အဲဒီလောက် သတ္တိရှိနိုင်ပါ့မလားမသိဘူး”

“ဘာဆိုလိုတာလဲ”

“ကျွန်မ အရိုးပေးပြီး ရှင်နဝေးရာကို ထွက်ပြေးမိမယ် နဲ့တူတယ်”

“တော်ပါတော့ကွာ ... ဒီအကြောင်းတွေ ဆက်မပြော ကြရင်ကောင်းမယ်၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် တွေစကလိုပဲ ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်လေးနေကြရအောင်လား”

သူ့စကားအား သူမ သဘောတူလက်ခံလိုက်ပါသည်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူမ၏ဆန္ဒက သူ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေ ချင်တာလေ။ ကြေးအိုးဖိုးကို သူ့ရှင်းမည်ဟုဆိုကာ သူသည် ကျသင့် ငွေကို ပေးချေပြီးနောက် နှစ်ဦးသား ကားရပ်ထားရာဆီသို့ လမ်း လျှောက်လာကြစဉ် သူ၏လက်ကိုင်ဖုန်းလေး မြည်သံကြောင့် သူက ဖုန်းတွင်ပေါ်နေသော နံပါတ်လေးကို ငြိုကြည့်ပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ပြီးတော့ သူ့နှုတ်မှလည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

“နိုင်ငံခြားဖုန်း”

သူဆိုလို့ချင်သော အဓိပ္ပာယ်ကို သူမ သဘောပေါက်လိုက်ပါသည်။ သူ့ကောင်မလေးဖုန်းဟု ပြောမကောင်း၍သာ သွယ်ဝိုက်စွာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမက အလိုက်သိစွာ သူ့အား ချန်ထားရစ်ခဲ့ပြီး ခြေလှမ်းတို့ကို ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလို့ ရှေ့မှ လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။ သူသည် ဖုန်းပြောလျှက်နှင့်ပင် ကားရုပ်ထားရာဆီသို့ လျှောက်လာရင်း ကားတံခါးသော့ကို ဖွင့်နေ၏။ တိုက်ဆိုင်လွန်းသော ဤအဖြစ်ကို သူမ မအံ့သြချင်တော့ပါ။ သူက ဖုန်းပြောရင်းပင် ကားပေါ်တက်နိုင်ရန် သူမဘက်ရှိ ကားတံခါးကို လှမ်းဖွင့်ပေးလာ၏။ သူမ ပြေးပြေးညှင်းညှင်းသာသာပင် တံခါးကို ပြန်ပိတ်ရင်း ဝင်လိုက်၏။ သူ့အသံတို့သည် ချိုသာပြီး ကြည်လင်နေကြသည်။ မကြားလိုသော်လည်း ကြားနေရသောကြောင့် နားထောင်နေမိသည်။

ခုနတုံးက ပြောခဲ့ကြတဲ့ ငါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သူ့ရင်ထဲက ခံစားမှုတွေ ခုတော့ ဘယ်ဆီကိုများ လွင့်ကုန်ပြီလဲမသိ။ သူ့ပုံစံကြည့်ရတာ မတွေ့ရတာကြားပြီဖြစ်တဲ့ သူ့ရဲ့ချစ်သူလေးရဲ့ အသံကို ကြားရတာ ပျော်ရွှင်နေပုံရ၏။

အင်းပေါ့လေ ... သူတို့ချင်းက သိပ်ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပဲလေ။ သူတို့ကြားကို တိုးဝင်လာတဲ့ ငါ့ကို သူတို့ ဘယ်အလိုရှိကြပါ့မလဲ ...

ကြည့်ပါဦး ... သူ့ကောင်မလေးဖုန်းထက်လာတဲ့ အချိန်မှာ သူ့ဘေးမှာ ငါရှိနေတယ်ဆိုတာ သူ့ကောင်မလေးသိမှာ စိုးနေလိုက်တာ။ သူ့နှုတ်က ထုတ်ဖော်မပြောသော်လည်း သူ့မျက်ဝန်းက ဖော်ပြနေကြတာလေ။ သူ့ကောင်မလေးနဲ့ သူ့ကြားမှာ ဆူးလေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကြောင့် ပြဿနာတွေကို မရှုပ်ထွေးချင်တာ သူ့ဆန္ဒနဲ့တူပါတယ် ...

www.burmeseclassic.com

ဟိုတစ်ဖက်က ကောင်မလေးသိရင်လည်း ကြီးစွာသော စိတ်သောကကို ခံစားရရှာမှာပဲ။ သူ လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုကို သူဘယ်လိုမှ ခံစားနိုင်ရှာ မှာမဟုတ်ဘူး ...

ဒါပေမယ့် ခက်တာက ကျွန်မမှ ရှင့်ကိုချစ်ဘဲ မနေနိုင် တာ။ အဲဒါဟာ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်မလေ ရှင့်တို့ပေး တဲ့အပြစ်ကိုပဲ ခံယူဖို့အဆင်သင့်ပါပဲလေ ...

ကျွန်မ ထင်ထားခဲ့မိတဲ့ အချစ်က ရေခဲစိမ့်ပန်းသီးလေး လို အေးခဲပြီး ချိုမြဲမွှေးကြိုင်နေမယ်လို့ ထင်မိခဲ့တာ။ ခုတော့ မီးလိုပူလောင်ပြီး နွေလိုပူပြင်းနေပါလားကွယ်။

အချစ်ကို မြင်သာမြင်ခွင့်ရရှိလိုက်ပြီး ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခြင်း မရခဲ့ တဲ့အတွက် ကျွန်မရင်ထဲ ပေါက်ဖွားလာခဲ့တဲ့ အချစ်အတွက် ကျွန်မ ရင်နာကြေကွဲရပါတယ်။ ကျွန်မလေ ဘာပဲလောက် ရှင်နဲ့ပတ်သက်

ပြီး ရူးသွပ်မိသလဲဆိုရင် ရှင့်ကိုခေါ်ယူပြီး ကမ္ဘာအပြင်ဘက်ကို ထွက်ပြေးပစ်လိုက်ချင်တယ်သိလား။ ပြီးတော့ ရှင့်ကိုလေ ကျွန်မ ရင်ခွင်ထဲမှာ ထည့်ပြီး ကျွန်မဆီက ဘယ်သူမှ ပြန်လုယူမသွား နိုင်အောင် ခပ်စောင်းစောင်းလေး မွေ့ဖက်ထားလိုက်ချင်တယ်။ ဒါပေ မယ့် ဒါတွေဟာ အတွေးတွေထဲမှာသာ ကြည်နူးပျော်ရွှင်စရာကောင်း ပေမယ့် လက်တွေ့ဘဝမှာတော့ ကျွန်မဘဝကြီးက အထီးကျန်ဆန် လွန်းပါတယ်လေ ...

“ဆူး ... ကိုယ်ခေါ်နေတယ်လေ”

“ဪ ... ရှင် ကျွန်မ အတွေးလွန်သွားတယ်”

“ဘယ်များသွားချင်သလဲလို့ပါ”

“ဟင့်အင်း ... မသွားတော့ပါဘူး။ ကျွန်မ အိမ်ပဲပြန် မယ်လေ”

“အိမ်ထဲမှာနေရတာ မွန်းကျပ်လို့ဆို”

“ခုတော့ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါပြီ၊ လောကကြီးထဲက ဘယ်နေရာကိုပဲသွားသွား ကျွန်မရင်ထဲက မွန်းကျပ်မှုတွေ အတွက် သက်သာရာဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာကိုလေ”

သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ကားကိုမောင်းနေသည်။ ဘာမှ ပြန်စကားဆိုမလာခဲ့ပေ။

“ခုနကဖုန်းက ရှင့်ကောင်မလေးလား”

သူမ မနေနိုင်စွာ ထုတ်ဖော်မေးလိုက်မိတော့သည်။

“ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်တော့ပြန်လာမှာတုလဲ”

“နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် ဖြစ်ဖို့များတယ်”

ဘုရားရေ ...နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်ဆို သူ့ကောင်မလေး ပြန်ရောက်တော့မယ်ဆိုပါလား။ သူမတွေ့ရှိထားသော အချစ်ဆိုသော အရာအား သူမသည် သိပ်မကြာသော် ...တွင်းမှာပင်

ဆုံးရှုံးရတော့မှာပါလား ...

“လက်ထပ်ကြဖို့ ပြန်လာတာပေါ့နော်”

သူမအသံတွေ တုန်ရီနေကြသည်။

“အင်း ...ဟုတ်တယ်၊ အစောကြီးကတည်းက စီစဉ်ထားတာလေ”

ဟုတ်တာပေါ့ ...သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ ရှိပြီးသားကို။ ကျွန်မရဲ့ တစ်ဖက်သတ်စွဲလမ်းမှုက ခုတော့ ကျွန်မကို ဒုက္ခတွေပေးနေပြီလေ။ အရုံးကိုရင်ဆိုင်ရတော့မှာပါလားဆိုတဲ့ သောကက သူမအား တဖြေဖြေနှင့် ဖိစီးလောင်မြိုက်နေပါပြီကွယ်။

x x x x

www.burmeseclassic.com

သူသည် သူမအား ခြံတွင် ကားရပ်ပေးခဲ့၏။

“အိမ်ထဲဝင်ပါဦး”

“မဝင်တော့ပါဘူး... နောက်မှလာလည်မယ်၊ မင်းကို ခုလောက်ဆို မင်းအိမ်က စိတ်ပူနေလောက်ပြီ၊ မင်းအဖေ ကိုလည်း ပိတ်ထားတယ်မဟုတ်လား”

သူမ၏အပြုံးက တကယ့်ကို ယဲ့ယဲ့လေးရယ်ပါ။

“ရှင် အားလုံးကိုသိနေတာပဲ၊ ကျွန်မက ရှင်နဲ့သွားနေတဲ့ အချိန်ဆို နောက်ကြောင်းရှင်းအောင် ဖုန်းကို အမြဲပိတ်ပစ်သွားတတ်တယ်”

သဘောကတော့ ရှင်ကသာ ကျွန်မလောက် သတ္တိမ

ဘာပါလို့ ဆိုလို့ချင်တာပါ။ သူက သူမစကားကို မင်းဘာဆိုလို့ နှင်တယ်ဆိုတာ ငါသိတာပေါ့ဆိုသော အပြုံးမျိုးလေး ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကဲ ... ပွတ်ဒ်နိုက်”

“ပွတ်ဒ်နိုက်”

သူမတို့နှစ်ဦး နှုတ်ဆက်ပြီးချိန်တွင် သူသည် သူမအား ထားရစ်ခဲ့ပြီး ထွက်ခွာသွားလေပြီကွယ်။

ခြံဝင်းထဲမှ ဖြေးဖြေးခြင်း လမ်းလျှောက်လို့ ဝင်လာသည်။

အိမ်ရှေ့အဝင်ဝတွင် ဆီးကြိုနေသော ကြီးမေကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကြီးမေပုံစံက တကယ့်ကို ထိတ်ထိတ်ပြာပြာဖြစ်နေသည်။

“ကြီးမေ ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“ဪ ... ဘာဖြစ်ရမလဲအေ၊ သမီးကိုစိတ်ပူနေတာ

လေ၊ နာရီကိုလည်းကြည့်ဦး ညကိုနာရီထိုးကျော်နေပြီ”

“အဲဒီလို နာရီကိုကြည့်မိမှာစိုးလို့ နာရီကိုတောင် ပတ်

မသွားဘူး ကြီးမေရေ”

ဆူးလေးသည် သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်အား မြှောက်ပြရင်း ပြောလိုက်သေးသည်။

“မောင်နေဆက်ကလည်း ဖုန်းတွေဆက်နေတာ အခါ နှစ်ဆယ်လောက်ရှိနေပြီ”

“ဟင် ...ဘာကိစ္စများ အရေးတကြီးရှိနေလို့လဲ”

သူမက မျက်မှောင်လေးကုတ်လို့ မေးလိုက်တော့ ...

“သမီးရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းကိုဆက်တော့ စက်ပိတ်ထားတယ် ဆိုတာနဲ့ အိမ်ကိုလှမ်းဆက်တာ၊ ကြီးမေက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ထမင်းစားသွားတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်”

“အဲဒီတော့”

“အဲဒီတော့ ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ပူပြီး ဘယ်ကမိတ်ဆွေလဲ၊ ဘယ်သူလဲနဲ့ မေးတော့တာပေါ့၊ ပြီးတော့ မိုးခက်နဲ့ မေလှိုင်းတို့ဆီလည်း လှမ်းဆက်တယ်လို့ ပြောတယ်”

“ဟာ ...ပြဿနာပဲ၊ တစ်ခါတလေ အပြင်ထွက်မိတာ

လောက်တောင် ပြဿနာက ကြီးထွားတယ်တဲ့လား၊ စိတ်ပျက် ခိုက်တာ”

သူမ တကယ်ကို စိတ်ပျက်စွာပြောလိုက်မိသည်။ စိတ်အခံက နဂိုကမှ မကောင်းရဟဲ့ကြားထဲ ခုအိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဘာမဟုတ်တဲ့ပြဿနာက ဆီးကြိုနေပြန်သည်။

“မောင်နေဆက်ရော ...ကြီးမေရော စိတ်ပူနေကြတာ”

“အဲဒီ စိတ်ပူတယ် ...စိတ်ပူတယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ တစ်ချိန်လုံး ဆူးလေးဘဝကို ဖိနှိပ်နေကြတာပဲ၊ ကြာလာတော့ နူးလည်း မခံနိုင်တော့ဘူး ကြီးမေရယ်၊ ဆူးလေးအတွက် ကိုယ် နိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ဆိုတာကို မပေးကြတော့ဘူးလား၊ နားလည်မပေး နိုင်ကြတော့ဘူးလား”

ပေါက်ပေါက်ကွဲကွဲနှင့် သူမ ပြောခဲ့မိတော့သည်။

လောက်ကလေးမှ ပေါက်ကွဲမှုမရနိုင်ပါလျှင် သူမ ရူးသွားလိမ့်မည်ထင်၏။ ထိုစဉ် အိမ်ဖုန်းက မြည်သံကြောင့် ...

www.burmeseclassic.com

“နေ ...နေ ကြီးမေ ဆူးပဲကိုင်လိုက်မယ်”

ပြောပြီး ဖုန်းကို နီကာကိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို ... ဪ အန်ကယ်လေး၊ ပြော”

သူမအသံလေးက အေးစက်ပြီး မာကျောနေ၏။ ဘာဖြစ်
ဖြစ် ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် သဘောနှင့်ပေါ့။

“ဟုတ်ကယ် ... မိဟဲဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ညစာသွားစား
နေတာ၊ ဖုန်းက တမင်သက်သက်ပိတ်ထားတာ”

သူမက စကားကို ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောပစ်လိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှ အန်ကယ်လေးအသံကတော့ ပုံမှန်ပင်။ ဘာမှ
ထူးခြားမှုမရှိ။ ဘယ်သူနဲ့သွားတာလဲလို့လည်း မမေးလာခဲ့ပေ။

အကယ်၍များ သူ့ဘက်က မေးလာခဲ့လျှင် သူမဘက်က
အမှန်အတိုင်း ဖြေချပစ်လိုက်မည်ဟု ရည်ရွယ်ထားပြီးသားပါ။
မမေးလာတော့လည်း ဖြေရုံပေါ့လေ။

“ဟင် ... အန်ကယ်လေး ပြန်လာတော့မယ်”

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော ကြီးမေက ပျော်ရွှင်တက်
ကြွနေ၏။ သူမမှာသာ အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျသွားမိသည်။

“အလုပ်ကိစ္စတွေက အန်ကယ်လေး ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း
တော့ ဆူးလေး လုပ်ထားတာပဲလေ၊ အန်ကယ်လေးပြန်လာတော့
မယ်ဆိုတော့ ဆူးလေး ဝါဂရန်ပေါ့တာပေါ့”

တစ်ဖက်မှ သူပြန်လာတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘာမှာ
ချင်လဲဟု မေးနေသေးသည်။ အကယ်၍သာ သူမ စိတ်တွေသည်
အောင်အယှက်ကင်းကင်းနှင့် ကြည်လင်နေမည်ဆိုပါလျှင် လိုချင်
တာတွေတွေ့ပြီး မှာမိဦးမှာပင်။ ခုတော့ စိတ်ဓာတ်က ပျက်နေချိန်
ဆိုတော့ ...

“နေပါစေ ... ဘာမှမမှားဘူးပါဘူး၊ ဟုတ် ...
သူတို့ကဲ့”

ဖုန်းကို ဖုန်းခွက်ပေါ်သို့ နေရာတကျ ပြန်ထားလိုက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

ချိန်တွင်တော့ သူမသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ဆိုဖာဆက်တီခုံ ပေါ်တွင် အိပ်ချပစ်လိုက်တော့သည်။

စိတ်ညစ်စရာကောင်းလိုက်တာ သူပြန်လာရင် အဖြေပေး ပါလို့ ပြောထားတဲ့ကိစ္စက တစ်မျိုး။ တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်မိနေ တဲ့ ချစ်သူကလည်း သူ့ကောင်မလေးနဲ့ လက်ထပ်တော့မယ့်ကိစ္စ ကတစ်မျိုးနဲ့ ဘယ်များထွက်ပြေးရရင် ကောင်းမလဲ။

သူမ၏စိတ်ဓာတ်များ ချောက်ချားလွန်းနေသည်။ သူမ အတွက် ပြေးစရာမြေရော ရှိမှာတဲ့လား။ ကျဆင်းနေသော စိတ် ဓာတ်များအား ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် သူမ ဘယ်လိုမှ မဖြုလုပ်နိုင်ခဲ့ ပေကွယ်။

x x x x

သူမ၏ တင်ပြချက်များကို မမဝေလှိုင်းက လုံးဝ လုံးဝကို ကန့်ကွက်ခဲ့လေသည်။ မိုးခက်နှင့် မေလှိုင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ခြင်းမပြုဘဲ သူမ မမဝေလှိုင်းနှင့်သာ သီးသန့်စကားပြောခဲ့ခြင်းပါ။

“မမကတော့ ဘယ်လိုမှသဘောမတူနိုင်ဘူး၊ ညီထွေးဆို တဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ဆူးလေးရဲ့ဘဝကို ဒီလောက်ထိ ငြစ်ရာဖြစ်ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုး မလုပ်ပစ်သင့်ပါဘူး။”

“မမရယ် ...ဆူးလေးမှာ ဝေဖန်တတ်တဲ့ အသိဉာဏ်၊ ဆင်ခြင်နိုင်တဲ့ ဆင်ခြင်တဲ့တရားတွေ ကင်းမဲ့ကုန်ပြီ။ ဆူးလေး ဘာသာ ဆူးလေးလည်း ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။”

“ညီမလေးရယ် ...မိန်းကလေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ယောက်ျား

www.burmeseclassic.com

လေးပဲဖြစ်ဖြစ် အရွယ်ရောက်လာရင် ချစ်သူရည်းစား ထားတတ်
လာကြတာပဲ၊ ရည်းစားကွဲတာ၊ ချစ်သူက စွန့်ပစ်သွားတာ အနည်း
နဲ့အများ ခံစားကြရတဲ့သူချည်းပဲ။ ညီမလေးတစ်ယောက်တည်းမှ
ခံစားရတာမဟုတ်ပါဘူးလေ။ အဲဒီအတွက် ညီမလေး ကိုယ့်ကိုယ်
ကို မနှစ်ချောသင့်ပါဘူး။ အချိန်က ညီမလေးရဲ့ ခံစားရတဲ့ဝေဒနာ
တွေကို ကုစားပေးရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ညီမလေးရဲ့ အသက်အရွယ်
တစ်နေရာရာရောက်တဲ့ချိန်မှာ ဒီကိစ္စဟာ ရယ်စရာဟာသတစ်ခု၊
မြူမြူလောက်သာရှိတဲ့ ကိစ္စလေးတစ်ခုဆိုတာ သဘောပေါက်လာ
မှာပါ။”

“ဒါပေမယ့် မမရယ်၊ ခုချိန်မှာတော့ ဆူးလေးလေ အရမ်း
ခံစားနေရတယ်”

ပြောရင်း သူမပါးဖြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးဆင်းကျ
ပည်။ သူမ ငိုနေရပါပြီ။ သူကတော့ သိနိုင်မယ်မဟုတ်

ပါ။ သူမသည် သူ့အား စွဲလမ်းစွာ ချစ်နေမိပါသော်လည်း သူ့ဘက်
တုံ့ပြန်လာမှုများက အေးစက်လွန်းပါသည်။

သူသည် သူ့လမ်းကြောင်းပေါ်မှာသာ ဆက်လျှောက်ရင်း
သနားကရုဏာရှိသော မျက်ဝန်းလေးဖြင့်သာ တစ်ချက်ကြည့်ခဲ့တာ
ပါ။ သူမအဖြစ်ကတော့ ဘဝပျက်မတတ် ခံစားရင်း လောကကြီး
ကို အရှုံးပေးလို့ အားလုံးနဲ့ဝေးရာတို ပြေးထွက်သွားချင်တာပါပဲ။

“ဆူးလေး ...ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ကို ဆူးလေး အရှုံးပေး
ချင်ရတာလဲ၊ သူကတောင် သူ့လမ်းကြောင်းကို အပျက်မခံသေး
တာ ဆူးလေးလည်း ဘဝပါပျက်ခံပြီး သူ့ကိုချစ်မပြသင့်ဘူး”

သူမသည် မမဝေရိုင်းအား အားကိုးတကြီးလေး လှမ်း
ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ညီမလေး ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တဲ့ အချစ်က ပူလောင်မှုကိုပဲ
ပေးနေပြီလေ၊ ဒါဆို ဒီလိုအချစ်မျိုးကို ညီမလေး ဥပေက္ခာပြုလိုက်

www.burmeseclassic.com

သင့်တာပေါ့၊ နွေးထွေးတဲ့ ကြင်နာမှုအပြည့် ပါဝင်သောချစ်ခြင်းက ညီမလေးဘေးမှာ အဆင်သင့်ရှိနေတာပါ။ ညီမလေး သတိမထားမိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

မမဝေလှိုင်း၏ ဆိုလိုချင်သောအဓိပ္ပာယ်ကို သူမ နားလည်ခဲ့ပါသည်။

တို့ကြောင့် ...

“မမရယ် ... အချစ်ဆိုတဲ့အရာက ဖန်တီးရယူလို့မှ မရနိုင်တာ”

မမဝေလှိုင်းက တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

“ညီမလေးကလည်း ဇွတ်အတင်းကြီး ဖန်တီးခိုင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အမြင်ကြည်ကြည်နဲ့ ကြည့်ပေးတတ်ဖို့ပဲလိုတာပါ။ မမကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မေးဘူးတယ်၊ ချစ်သူရည်းစားဖြစ်ပြီးမှ လက်ထပ်တဲ့အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ ပေါက်ဖွားလာ

မဲ့ချစ်ခြင်းနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဘယ်ဟာက ပိုပြီးကောင်းမယ်လို့ ထင်သလဲတုံး။ ညီမလေးရော ဘယ်ဟာက ပိုကောင်းမယ်ထင်လဲ”

“ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီး လက်ထပ်ခွင့်ရတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးက ပိုပြီး ပျော်စရာကောင်းမှာပေါ့ မမရဲ့”

သူမက တက်တက်ကြွကြွလေး ပြောလိုက်ပေမယ့် မမဝေလှိုင်းကတော့ ခေါင်းကို ပြေးပြေးခြင်း ခါးထမ်းပြပါသည်။

“မဟုတ်သေးဘူး ညီမလေးရဲ့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီးမှ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး နားလည်အောင်ကြိုးစားရင်း ပေါက်ဖွားလာတဲ့ ချစ်ခြင်းနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာမှ ခိုင်မြဲတာ၊ သာယာတာ၊ တိုးတက်နိုင်တာ၊ အချစ်တစ်ခုတည်းနဲ့ အရာရာကို ဖန်တီးနိုင်တာမှမဟုတ်တာ”

“ဟင် ... မမကလည်း”

www.burmeseclassic.com

သူမက စောဒကတက်ချင်ပါသော်လည်း မမဝေလှိုင်းက တက်မခံခဲ့ပါ။ ဆရာမလို့မပြောရ၊ သူမအား နားမဝင်ဝင်အောင် အသေအချာကို ရှင်းပြပေးနေသည်။

“ညီမလေးက မမစကားကို နားထောင်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်၊ ဒါကြောင့် နေဆက်ပြန်လာရင် ညီထွေးနဲ့ကိစ္စတွေကို ခေါင်းထဲက ဖြည်းဖြည်းချင်း ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဆက်ဆံရင်း နေဆက်နဲ့ညီမလေး လက်ထပ်နိုင်ဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားပါ”

အစ်မကြီးအရင်းသဖွယ် မေတ္တာစေတနာနှင့် ပြောကြားနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူမ သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သူမသည် အန်ကယ်လေးအား ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် လက်ထပ်ရန် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ဝန်လေးနေမိသည်။ သူမပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအားလုံးကလည်း အန်ကယ်လေးသာလျှင် သူမဘဝနှင့် အသင့်

တော်ဆုံးလူသားဟု ဝိုင်းပြီး လက်ညှိုးထိုးပြနေကြသည်။ သူမလုပ်ချင်တာထက် လုပ်သင့်တာကိုပဲ ဦးစားပေးရတော့မှာတဲ့လား။

“မမ ... ဆူးလေးကို တစ်ခုလောက်တော့ ကူညီပေးပါလား”

“ပြောလေ ညီမ”

“ဟိုလေ ... ဆူးလေး သူနဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောချင်တယ်”

“ညီထွေးနဲ့လား”

“ဟုတ်တယ် ... သူ့ရဲ့ဆယ်လူလာဖုန်းကို ပိတ်ထားတယ်၊ ဆူးလေးခေါ်နေတာ ဘယ်လိုမှမရဘူး၊ မမဝေလှိုင်း စီစဉ်ပေးပါလားဟင်”

မမဝေလှိုင်းက တစ်ချက်စဉ်းစားနေသေးသည်။ သူမရင်ထဲမှ စိတ်ပူနေ၏။ မမဝေလှိုင်းသာ မစီစဉ်ပေးလျှင် သူမသည်

www.burmeseclassic.com

သူ့အား ပြောချင်သောစကားများအား ရင်ထဲတွင် တစ်သက်လုံး သိမ်းထားရပေတော့မည်။

“မမပြောပေးမယ်လေ”

“ဟင့်အင်း ... ဆူးလေးကိုယ်တိုင် ပြောချင်တာ၊ သူ့နဲ့ တွေ့ချင်တာ၊ ဒါနောက်ဆုံးပါပဲ မမ၊ နောက် ဆူးလေး သူ့နဲ့တွေ့ ခွင့်ရဖို့ ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားတော့ပါဘူး”

မမဝေလှိုင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်လိုက်ပြီး ...

“ကောင်းပြီလေ ... မမစိစဉ်ပေးမယ်၊ ဆူးလေးကလည်း မမစကားကို လက်ခံနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးနော်၊ နေဆက်လည်း ပြန်လာတော့မှာမဟုတ်လား”

သူမခေါင်းလေးကို လေးလေးတွဲတွဲလေး ညှိတ်ပြလိုက်မိ သည်။ ဟုတ်သည်။ မကြာမီ အန်ကယ်လေးပြန်ရောက်လာတော့ မည်။ သူမ၏ လွတ်လပ်ခွင့်များ ပြန်လည်ဆုံးရှုံးပေးဦးတော့မည်

လေ။ ရင်ထဲကချစ်သူကို လွမ်းဆွတ်တမ်းတခွင့်ကိုတောင် လွတ် ခွတ်လပ်လပ် လွမ်းခွင့်ရနိုင်တော့မှာမဟုတ်ပေ။ “ဘာဖြစ်နေတာ သဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား” ၊ ဘာလို့အိပ်ရာထဲမှာပဲ လဲနေကာလဲ အပြင်သွားကြမယ်” စသည်ဖြင့် သူမအား တစ်ချိန်လုံး စောင့် ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံအား သူမ မကျေနှုပ်ပါ။ သို့သော် လွှဲမသွေ ထိုမျက်ဝန်းအစုံသည် သူမနားသို့ ရောက်လာတော့မည် မဟုတ်ပါလားကွယ်။

x x x x

www.burmeseclassic.com

မမလောင်း၏ စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ကျွန်မ သူနဲ့အောင်ကို တွေ့ဆုံလေးကို ရရှိခဲ့သည်။ သူ့မျက်နှာနှင့် သူ့မျက်ဝန်းများသည် ပုံမှန်အနေအထားပင်။ ကျွန်မကို တွေ့ဆုံရလို့လည်း သူ့ထံတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမျိုး တစ်ခုခုကို ခံစားနေရတာမျိုးတွေ မတွေ့ခဲ့ရဘူး။

“ဖုန်းက တစ်ချိန်လုံးပိတ်ထားတာလား၊ ခေါ်လို့မရဘူး”

“ဖုန်းက Hand set လဲရမှာ မကောင်းတော့ဘူး”

“အဲဒါနဲ့ပဲ အဲဒီဖုန်းကိုဖစ်ထားပြီး နောက်ပုံးတစ်လုံး ထိုး နေတယ်ဆိုပါတော့။ ကျွန်မအထင်တော့ ကျွန်မ ရှင့်ဖုန်းကို ခေါ်ဖို့ စိုးလို့ အသေပိတ်ထားတာလို့ ထင်တာပဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး”

သူ့အကဲက ငြင်းဆိုတဲ့စကားက ပေါ့ပေါ့ရွတ်ရွတ်နှင့် လေးနက်မှုမရှိကြပေ။ အားနာလို့ မကောင်းတတ်လို့ ရှင် ငြင်းတဲ့ စကား ပြောခဲ့တာမဟုတ်လား ...

“ကျွန်မ နောက်ဆုံးအဖြစ် တွေ့ချင်လို့ မမလောင်းကို စီစဉ်ခိုင်းလိုက်ရတာပါ”

“တီချယ် ပြောပါတယ်”

တကယ်ပင် သူ့စကားများက အသက်မပါဘဲ အေးအေး စက်စက်ဖြစ်နေခဲ့၏။

“ကျွန်မတို့ စတော့ဆုံခွင့်ရတဲ့နေ့လေးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူးသိလား၊ အဲဒီနေ့က သိပ်ကြည်နူးစရာကောင်းတာပဲနော်၊ ဟန်ဆောင်မှုဆိုတာလည်း မရှိဘူး၊ နာကျင်စရာတွေလည်း မရှိခဲ့ဘူး၊ နွေးနွေးထွေးထွေးနဲ့ ဆက်ဆံခဲ့တာတွေကိုလေ ကျွန်မ ခုထိ အမှတ် ရနေမိသေးတယ်”

“ကိုယ်...မမေ့ပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

ထိုစကားကို ဆိုစဉ် သူ့မျက်ဝန်းမှ အရောင်နည်းနည်း ပြောင်းသွားသလိုပင်။

“အဲဒီအချိန်ကစလို့ ဒီနေ့ဒီအချိန်ထိ ကျွန်မ ရှင်ကို စွဲလမ်း စေခဲ့တဲ့ အကြောင်းတရားတွေကတော့ ရှင့်ရဲ့ နွေးထွေးမှု၊ ယုယမှု ကြင်နာတတ်မှုနဲ့ စိတ်ထားတို့ကို သဘောကျခဲ့မိလို့ပါ။”

သူသည် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လာပြီး ချက်ချင်းပင် အကြည့်တို့ကို လွှဲဖယ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ ဟန်ဆောင်အားတင်းနေ တာများလား ...

“ကျွန်မ တစ်ခုတော့ သိခွင့်ရချင်တယ်သိလား၊ ရှင် အမှန်အတိုင်း မလိမ်မညာဘဲ ပြောနိုင်မလားဟင်”

သူက တွေ့တွေ့ကလေး တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး ...

“အင်း ... အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ အမှန်အတိုင်းဖြစ်အောင် ကိုယ်ပြောမယ်၊ မင်း ဘာသိချင်တာလဲ”

“ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်ရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့သဘောထား

ကိုလေ”

ကျွန်မအား လှမ်းကြည့်လာသော သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်များ က သူမနှင့် ဆက်ဆံဖူးသော အချိန်များမှအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာကြ သလိုပင်။ ရီဝေဝေအကြည့်လေးများကို သူမ မြင်တွေ့လိုက်ရသည် လေ။

“ကိုယ် လက်ထပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက် ကိုယ့် ရင်ထဲကို နောက်ထက် ဘယ်မိန်းကလေးမှ ဝင်မလာနိုင်တော့ဘူး လို့ ကိုယ် ယုံကြည်ခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမယ့် အမှတ်မထင် မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ ဆုံတွေ့ခွင့်ရပြီးတဲ့နောက် အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ကိုယ်ရင်ထဲထိ ထဲထဲဝင်ဝင် ဝင်ရောက်နေရာယူနေပါလားလို့ ကိုယ် သတိပြုမိလိုက်တယ်”

“ရှင် ... တကယ်ပြောနေတာလားဟင်”

“မင်းမယုံချင်လည်း နေပါလေ”

“မယုံလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရှင်ဟာ ရှင်အတွက်

www.burmeseclassic.com

ပဲ ရှင်ကြည့်ပြီး ရှင်ရင်ထဲကို တိုးဝင်လာတဲ့ အဲဒီကောင်မလေးကို ဥပေက္ခာပြုရက်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

“မင်းက အဲဒီလိုထင်တာလား၊ ကိုယ့်ရဲ့ရင်ထဲမှာ သူ့ အတွက် နေရာလေးတစ်ခုပေးရင်း သူ့ကို ကိုယ် အမြဲတမ်းတမ်းတ သတိရနေမိမှာပါ”

“တကယ် ... ကျွန်မအတွက် ရှင်ရင်ရဲ့ တစ်နေရာမှာ နေရာလေးတစ်ခု ရှိနေမယ်ပေါ့၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ ကျေနပ် မိပါတယ်၊ ရှင် အမြဲတမ်းသတိရနေမယ်ဆိုတာကိုလေ”

“ဒီစကားတွေဟာ ကိုယ့်ရင်ထဲက မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမှန်တရားတွေပါ”

“ရှင်လက်ထပ်ဖို့ အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီလားဟင်”

သူက ခေါင်းညှိတုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

“မင်းကိုတော့ ဖိတ်စာမပေးတော့ဘူး၊ ကိုယ် မင်းကို မဖိတ်ချင်ဘူး”

“ကောင်းပါတယ် ... ကျွန်မလည်း မလာချင်ဘူး၊ အဲဒီ နတ် ခရီးထွက်မလားလို့ စိတ်ကူးထားတယ်”

နှစ်ယောက်စလုံး စကားမပြောဘဲ အချိန်ကြာကြာ တိတ် တိတ်သွားကြသည်။ ပြီးမှ သူမကပဲ စတင်လို့ ...

“ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ကျွန်မကြောင့် ရှင်မင်္ဂလာ ဆောင်ကာနီးအချိန်မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်လေ”

“ဒီလိုသူစိမ်းဆန်တဲ့ စကားမျိုး မင်းနဲ့ကိုယ်ကြားမှာ ပြော ခဲ့လို့ပါဘူး၊ မင်းလည်း မျှော်လင့်ချက်မရှိမှန်းသိရက်နဲ့ ကိုယ့် ကြောင့် စိတ်ခုကျရောက်ခဲ့ရတာပဲမဟုတ်လား”

“ကျွန်မအတွက်ကတော့ ကြိုးစားပြီးဖြေစရာကို ရှာဖွေ နေရတာပါ”

“ကိုယ့်ကို မင်း နားလည်ပေးမယ်ဆိုရင် ကိုယ်တကယ် နားရူးတင်ပါတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်ဟာ ကတိသစ္စာ တာဝန်ကြည်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် မဖြစ်ချင်ဘူး”

သူမ သိခဲ့လိုက်သည်။ နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်း အသိဖြင့် သူ့ဘာသာသူ ရွေးချယ်ထားမိသော သတို့သမီးနှင့် လက်ထပ်ဖွဲ့ ကို ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့သူဟာလည်း သူပဲဖြစ်ချင်ပုံမရပေ။

“ကျွန်မလေ ...ရင်ထဲက ရှင်အပေါ် ဇွဲလမ်းစွာ ချစ်ခဲ့တော့ အချစ်နဲ့ နားလည်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်၊ နောက်ကို ကျွန်မ ရှင်နဲ့တွေ့ဖို့ကို ဘယ်တော့မှ ကြိုးစားမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ရှင်တို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေချင်လို့ပါ”

“မင်းနဲ့ ဦးနေဆက်ပိုင်ကိစ္စရော၊ ဘယ်လိုအစီအစဉ်ရှိလဲ”

သူမသည် မချီပြီးလေးပြီးလျက် သူ့ကိုနောက်ဆုံးအနေ နှင့် ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ရှင်က ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်လို့လဲ”

“သူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို အချိန်မဆွဲစေချင်ဘူး”

ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ်လေး ရယ်မောခဲ့လိုက်မိသည်။

“ဟား ...ဟား ...ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ ကျွန်မ

ရဲဖခင် အပါအဝင် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိရှိသမျှ ဖိတ်ဆွေတွေကလည်း အဲဒီလိုပဲပြောကြတယ်၊ ခု-ရှင်ကလည်း တိုက်တွန်းနေပြန်ပြီ”

“အားလုံးက မင်းအတွက်ပြောနေကြတာပါ”

“တော်ပါတော့ရှင် ...ကျွန်မအတွက်လို့ ပြောနေကြပေ မယ့် ကျွန်မကမှ မလိုချင်တာ၊ ဒါကိုရော ရှင်တို့က မစဉ်းစားပေး ကြတော့ဘူးလား”

“မဖြစ်သင့်ပါဘူး ...မင်း သူနဲ့ပဲ လက်ထပ်သင့်တယ်၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ့်ကြောင့်ဆိုတာမျိုး ပိုပြီးမဖြစ်စေချင်ဘူး”

“ကောင်းပြီလေ ...ကျွန်မ သူနဲ့လက်ထပ်လိုက်မှ ရှင် စိတ်ချမ်းသာနိုင်မယ်ဆိုရင် ရှင်အတွက်၊ ရှင်ကျေနပ်နိုင်စေဖို့ ကျွန်မ လက်ထပ်လိုက်ပါ့မယ်”

ထိုစကားတို့အား သူ၏မျက်ဝန်းတို့အား တည်တည်စိုက် ကြည့်ပြီး ရဲရဲတင်းတင်း ပြောပစ်လိုက်သည်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့

သူ့အမှုအရာများသည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

“ကိုယ့်အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ...မင်းအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါဟာ ဖြစ်သင့်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုပါ”

“ရှင် တစ်ခုတော့နားလည်ပေးပါ။ ကျွန်မချစ်မိတဲ့အချစ်နဲ့ ရှင်အတွက်ဆို ဘာမဆို လုပ်ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလေ”

ထိုသို့ပြောပြီး သူမသည် သူ့ရှေ့မှ သူ့အား ကျောခိုင်းလျက် ထွက်လာခဲ့သည်။ ပျားပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များက စီးဆင်းကျလာ ကြလေပြီ။ သူမ ကံမကောင်းခဲ့ပါ။ သူမရှာဖွေတွေ့ရှိသော ချစ်ခြင်း သည် သူမအတွက် ပူလောင်မှုဝေဒနာကိုသာ ဖြစ်စေခဲ့ပါတော့သည် လေ။

x x x x

လှုပ်ရှားလွန်းနေသော စိတ်များအား ကြိုးစားထိန်းရင်း သူ့ရောက်လာပါမလားဟု ညီထွေး စိတ်ပူနေမိသည်။

မနေ့က ဖုန်းဆက်ပြီးချိန်းတော့ သူ ဆက်ဆက်လာပါမယ် ဟု ပြောတာပဲ။ သူကပဲ ချိန်းတဲ့နေရာကို ဓောရောက်နေလို့လားမသိ။ ထိုစဉ် ခန့်ညားသောသွင်ပြင်နှင့် လူတစ်ယောက် ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လာနေ၏။ ထိုသူပဲဖြစ်ဖို့များသည်။ သူလာသည်ပဲ။ ညီထွေး ခုမှပင် ဘဝင်အေးသွားတော့သည်။

“ဦးနေဆက်ပိုင် ပါလားခင်ဗျာ”

သူကပင် ထိုင်နေရာမှ ထသွားပြီး ထိုသူအား ခရီးဦးကြို ပြုလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

“ညီလေးက ညီထွေးလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ”

နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် သူထိုင်နေသောစားပွဲဆီ ပြန်လာပြီး ထိုင်ကြ၏။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံပြီး ခုလိုလာတွေ့တာကိုလည်း ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဟာကွာ ... ညီလေးကလည်း ဒါတွေပြောစရာမလိုပါဘူး။ ဆို ညီလေးက ဘာပြောချင်တာလဲ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနိုင်တယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဦးနေဆက်ပိုင် ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်တာ ကြာပြီလားခင်ဗျာ”

“နှစ်ရက် ... သုံးရက်လောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်”

“ဆူးလေးနဲ့ရော တွေ့ပြီးပြီပေါ့”

“ဟား ... လေယာဉ်ကွင်းကတန်းပြီး သူ့ဆီသွားခဲ့တာပဲ”

“ဆူးလေးက ဦးနေဆက်ပိုင်ကို လာမကြိုဘူးလား”

“သူမကြိုဖြစ်ဘူးဗျာ ... နေမကောင်းလို့လေ၊ ဒါနဲ့ စိတ်ပူပြီး ကိုယ်လည်း လေဆိပ်ကနေ သူ့ဆီတန်းသွားလိုက်တာပဲ”

ညီထွေးရင်ထဲ မကောင်းမိတာ အမှန်ပါ။ ကျွန်မရင်ထဲက အချစ်တွေနဲ့ နားလည်နိုင်အောင်ကြိုးစားပါ့မယ် လို့ ပြောသွားရှာတာ ...

သူ့ရဲ့ကြိုးစားမှုက သူ့ရဲ့ခံစားချက်တွေကို တကယ်ပင် သက်သာစေပါရဲ့လားကွယ်။

“ဦးနေဆက်ပိုင်က ဆူးလေးအပေါ် သိပ်ချစ်တတ်တာပဲဗျာ”

“ကိုယ်က ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့အချိန်တွေထဲက ဆူးလေးကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရင်း မြတ်နိုးနေခဲ့တာလေ”

“ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဆူးလေးကိစ္စကို ဦးနေဆက်ပိုင်သိအောင် ရှင်းပြချင်လို့ပါ”

နေဆက်ပိုင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လှုပ်ရင်း ...

“ညီလေး ဖုန်းဆက်ထဲက ကိုယ်တွေ့တော့ တွေးနေတာပါ”

ညီလေးပြောချင်တာက ဘာအကြောင်းများဖြစ်နိုင်မလဲလို့၊ ရှင်းပြစရာမလိုပါဘူးကွာ ...ဝေဝေလှိုင်း ပြောပြထားလို့ ကိုယ် အကုန်လုံး သိပြီးနေပါပြီ”

“ဆူးလေးကရော ပြောပြသေးလား”

“သူကတော့ မပြောခဲ့ဘူး၊ ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို ဘာမှ မမေးခဲ့ပါဘူး၊ ကိုယ် သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာပဲလေ၊ အရာရာကို အချစ်နဲ့ ဖုံးလွှမ်းသွားနိုင်ပါတယ်ကွာ”

“ကျွန်တော် လေးစားပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ရှင်းပြချင်တာကလည်း ဆူးလေးအတွက်ပါပဲ၊ ဦးနေဆက်ပိုင်နဲ့ ဆူးလေးတို့ လက်ထပ်ပြီး တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဘာမဟုတ်တဲ့ ဒီကိစ္စလေးဟာ ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်သွားမှာ ကျွန်တော် စိုးရိမ်မိတယ်ဗျာ”

“မင်းစေတနာကို ကိုယ်နားလည်ပါတယ်ကွာ၊ ကိုယ်ယုံကြည်တယ်၊ မင်းကိုရော ဆူးကိုရောလေ”

“ကျွန်တော်လေ ဆူးလေးကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ဆက်ဆံခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့သူ တွေ့ဆုံခွင့်ရတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်မှာ

ရွေးချယ်ထားပြီးသား ဘဝအဖော် ရှိနေပြီလေဗျာ”

“အားလုံးကို ကိုယ်နားလည်ပါတယ်လို့ ပြောပြီးပြီပဲကွာ၊ မင်းအရင် ကိုယ့်ကို နားလည်အောင်ရှင်းပြပေးတဲ့သူက ဝေဝေလှိုင်းလေကွာ”

“တီချယ်က ဦးနေဆက်ပိုင်ကို အသေအချာရှင်းပြထားတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဝေဝေလှိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့ တက္ကသိုလ်တုံးက သူငယ်ချင်းလေ၊ သိပ်ခင်ခင်ကြတာ၊ ဆူးလေးကကြတော့ သူ့ညီမ မေလှိုင်းရဲ့ သူငယ်ချင်း။ သူ ...ဆူးလေးကိုလည်း ညီမလေးတစ်ယောက်လို ခင်တွယ်ရှာတယ်လေ။ တစ်ခါ ညီလေးကြတော့ သူ့ရဲ့တပည့်ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီတော့ ဝေဝေလှိုင်းက အားလုံးအပေါ် စေတနာထားပြီး ကိုယ့်ကိုနားလည်အောင် ရှင်းပြပေးတာ မဆန်းပါဘူးကွာ”

“အရှင်းဆုံးပြောရရင်ဗျာ ဦးနေဆက်ပိုင်က ဆူးလေးကို အရိပ်လိုကြည့်နေတာဆိုတော့ သူ့ရဲ့အခြေအနေကို ရိပ်စားမိမှာပဲ။

အဲဒီအခါမျိုးကြ ဦးနေဆက်ပိုင်နဲ့ ဆူးလေးကြားမှာ ပြဿနာမဖြစ်
စေချင်ဘူးဗျာ၊ ဆူးလေးကို စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူး”

“ညီလေး ...မင်းဟာ ဆူးလေးနဲ့ အချိန်တိုတိုလေး
အတွင်းမှာ ခင်မင်ခွင့်ရပေမယ့် ညီလေးရင်ထဲက ဆူးလေးအပေါ်
ထားတဲ့ စေတနာတွေကို ကိုယ်တွေ့နေရပါတယ်။ ခုတော့ ကိုယ်
နားလည်လိုက်ပြီ ညီလေး ကိုယ့်ကိုခေါ်တွေ့ရခြင်းရဲ့ အဓိက
အကြောင်းရင်းက ညီလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆူးလေးအပေါ် အထင်
အမြင်လွဲမှားမှာစိုးလို့မဟုတ်လား”

“အတိအကျပေါ့ဗျာ ...ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်လေ၊
ဦးနေဆက်ပိုင်ဟာ ဆူးလေးကို စိတ်သောကရောက်အောင် လုပ်မှာ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း
ကများ ပြဿနာဖြစ်သွားနိုင်လား၊ အဲဒီအခါကျရင် ဆူးလေးက
ခေါင်းမာပြီး မရှင်းပြရင် မလိုလားအပ်တဲ့ပြဿနာတွေ ဆူးလေးနဲ့
ဦးနေဆက်ပိုင်ကြားမှာ ဝင်မှာစိုးမိတာပဲဗျာ”

“ကဲ ...ခုတော့ ညီလေးလည်း စိတ်အေးတော့၊ ဟုတ်

ပြီလား၊ ခုလို ကိုယ် ညီလေးနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့မိတဲ့အတွက်လည်း
ဆူးလေးပေါ်မှာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူ့စိတ်ချမ်းသာရေးကို ပိုပြီး
ဂရုစိုက်မယ်၊ ဘယ်တော့မှ ကိုယ့်ကြောင့် စိတ်ဒုက္ခမရောက်စေရ
ဘူး၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဦးနေဆက်ပိုင်နဲ့ ဆူးလေး လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ကြပြီလား”
ညီထွေးက မရဲတရဲလေး မေးလိုက်မိသည်။

“ကိုယ်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်နေ့မှာပဲ ဆူးလေးက ကိုယ်နဲ့
လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူပါတယ်လို့ ပြောတယ်လေကွာ၊ ဒါနဲ့ ကိုယ်
လည်း အရမ်းကိုပျော်သွားပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်နေတယ်
လေ”

“ရှင်အတွက် ...ရှင်ကျေနပ်နိုင်ဖို့ ကျွန်မ လက်ထပ်ပါ
မယ်” သူမပြောသွားသော စကားလုံးများလေ။ သူ အဖန်တန်
အလဲလဲ ကြားယောင်နေမိသည်။

“ဟာ ...ကြားရတာ မင်္ဂလာရှိလိုက်တာဗျာ၊ ကွန်ဂရက်
ကျူးလေးရှင်း ဦးနေဆက်ပိုင်”

ညီတွေးက ဦးနေဆက်ပိုင်အား လက်ကမ်းလှမ်းလိုက်ပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။

“ညီလေးကို ကိုယ်ထပ်ပြီး ကတိပေးလိုက်ဦးမယ်၊ စိတ်ချ ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးမဆို ဆူးလေးနဲ့ပတ်သက်လာရင် ကိုယ့်ရဲ့ ဒီရင်ထဲက အချစ်တွေနဲ့ အရာရာကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကိုယ် လုပ်ပေးပါမယ်လို့ ကတိသစ္စာပြုပါတယ်ကွာ”

“လေးစားပါတယ် ဦးနေဆက်ပိုင်”

တစ်ခါက သူမပြောသွားခဲ့သော စကားလုံးများအား ပြန်လည်အမှတ်ရမိလာပြန်သည်။ ‘ကျွန်မချစ်မိတဲ့အချစ်နဲ့ ရှင့် အတွက်ဆို ဘာမဆို လုပ်ပေးနိုင်တယ်’ ဆိုတာကိုလေ ...

ခုတော့ ကိုယ်ရင်အေးနိုင်ပြီကွာ၊ ကိုယ်တော့ ကိုယ့် ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပြီး မင်းကတော့ လောကကြီးထဲမှာ ပူဆွေး နေရမှာမှာ ကိုယ်မလိုလားဘူးကွာ၊ ကိုယ် မင်းအတွက် စိတ်အေး ချင်လို့ ခုလိုလုပ်ခဲ့ရတာပါ။ မင်းခေသိနှိပ်ပေမယ့် ကိုယ်ကျေနပ်နိုင် ပါတယ်ကွာ၊ မင်း ... ဦးနေဆက်ပိုင်ကို လက်ထပ်ဖို့ လက်ခံလိုက်

တယ်ဆိုတာ သိရတဲ့အတွက် အတိုင်းမသိ ကိုယ်ဝမ်းသာရပါတယ် တွာ။ မင်းနဲ့အလိုက်ဖက်ဆုံး ယောက်ျားက ဦးနေဆက်ပိုင်တလွဲ ပြီး တခြားသူမဖြစ်သင့်ဘူး။ မင်းဘဝလေး သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ ဆို့ ဆုတောင်းပေးရင်း ဆူးလေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးစစ်ဖောက် ဆို့ ကိုယ်အမြဲ အမှတ်ရနေမိမှာပါဤ။

x x x x

www.burmeseclassic.com

လောကကြီးအတွင်း ရှိရှိသမျှသော လူသားအပေါင်းသည် မိမိတို့၏ရင်ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အချစ်ဖြင့် မိမိတို့၏ ချစ်ခင်ရသူများအပေါ် ပူလောင်ခြင်းသောကများ မဖြစ်ပေါ်စေဘဲ ရင်တွင်းမှ အချစ်တို့ဖြင့် ကြည်လင်အေးမြသော မေတ္တာတရားများကိုသာ ပေးစွမ်းနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါစေကွယ်။

အချစ်ဖြင့် အရာရာ ပြီးပြည့်စုံပါစေ။

